นาฏกรรมอันไต : ภาพตัวแทนอัตลักษณ์ในบริบทชาติพันธุ์มองโก

วิทยานิพนธ์

ของ

Yang Luo

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง

เมษายน 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นาฏกรรมอันไต : ภาพตัวแทนอัตลักษณ์ในบริบทชาติพันธุ์มองโก

วิทยานิพนธ์

ของ

Yang Luo

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง

เมษายน 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Antai Tragedy : A Representation of Identity in the Mongolian Ethnic Context

Yang Luo

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements

for Master of Fine and Applied Arts (Performing Arts)

April 2023

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของMs.Yang Luo แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผศ. ดร. ทินกร อัตไพบูลย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รศ. ดร. ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ)

.....กรรมการ
(รศ. ดร. ศิริมงคล นาฏยกุล)

.....กรรมการ
(ดร. ธัญลักษณ์ มูลสุสรรณ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดง ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ. ดร. พีระ พันลูกท้าว)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง นาฏกรรมอันไต : ภาพตัวแทนอัตลักษณ์ในบริบทชาติพันธุ์มองโก
ผู้วิจัย Yang Luo
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต **สาขาวิชา** ศิลปะการแสดง
มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม **ปีที่พิมพ์** 2566

บทคัดย่อ

การวิจัย นาฏกรรมอันไต : ภาพตัวแทนอัตลักษณ์ในบริบทชาติพันธุ์มองโก เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของนาฏกรรมอันไต 2) เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมมองโก โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยและข้อมูลภาคสนาม โดยใช้วิธีสุ่มเลือกแบบไม่ เจาะจง กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้รู้ จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติ จำนวน 5 คน และกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจ แบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า 1) การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาทางธรรมชาติ ความเป็นเมืองของสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาของมนุษย์ การบรรจบกันของโครงสร้างทางจิตวิทยาค่านิยมและพฤติกรรมของวัฒนธรรมแห่งชาติ การเจือจางของประเพณีดั้งเดิม ฯลฯ ส่งผลให้หลายรูปแบบในประวัติศาสตร์และการผลิตแบบดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเทศกาลแบบดั้งเดิมและประเพณีความเชื่อได้กลายเป็นเจือจางหรือหายไปทำให้ได้ตำแหน่งในเขตการผลิตด้วยความช่วยเหลือของชีวิตและประเพณีความเชื่อที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่เฉพาะเจาะจงและจะเต้นพื้นบ้านจำนวนมาก และค่อยๆสูญเสียพื้นฐานของการอยู่รอด 2) ความหลากหลายของศิลปะสมัยใหม่ที่หลากหลายมากขึ้นภายใต้สถานการณ์การแข่งขันที่รุนแรง รวมทั้งประเทศรวมทั้งเยาวชนที่เคยได้ไม่ตรงกับรูปแบบการแสดงให้กับศิลปะแบบดั้งเดิมในการดูดซับความหลากหลายของศิลปะสมัยใหม่บนพื้นฐานขององค์ประกอบที่หลากหลายมากขึ้น เป็นที่น่ายินดีว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมารัฐบาลท้องถิ่นหน่วยงานด้านวัฒนธรรมทุกระดับและประชาชนในวงกว้างได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มากขึ้นเรื่อย ๆ และพยายามอย่างดีที่สุดที่จะใช้มาตรการที่เป็นรูปธรรมของการสืบทอดสถานะที่มีชีวิตและการปกป้อง

แบบปกติซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการรับรองการพัฒนาที่ยั่งยืนของ นาฏกรรมอันไตอยู่บนเวที

คำสำคัญ : นาฏกรรมอันไต, ภาพตัวแทน, อัตลักษณ์, ชาติพันธุ์มองโก

TITLE Antai Tragedy : A Representation of Identity in the Mongolian Ethnic Context

AUTHOR Yang Luo

ADVISORS Associate Professor Pattamawadee Chansuwan , Ph.D.

DEGREE Master of Fine and Applied Arts **MAJOR** Performing Arts

UNIVERSITY Mahasarakham University **YEAR** 2023

ABSTRACT

Research on the Antai Tragedy: A Representation of Identity in the Mongolian Ethnic Context It is a qualitative research. have a purpose 1) to study and analyze the structure of Antai drama 2) to study ethnic identity and representation in Mongolian drama by studying the information from the document Research and field data By using a non-specific random selection method, the samples were 3 knowledge groups, 5 practitioners groups, and 20 general public groups. by using in-depth interviews, the tools used were surveys, non-participant observations, structured and unstructured interviews. Then present the data analysis results by descriptive analysis method.

The study found that 1) the change of the traditional economy degradation of the natural ecological environment Urbanization of the human ecological environment The convergence of the psychological structure, values and behavior of national culture. dilution of traditional traditions, etc. As a result, many historical themes and traditional production related to the life of traditional festivals and traditions, beliefs have become diluted or disappeared, making it possible to gain a position in the production zone with the help of life and traditions, beliefs express specific feelings and will be many folk dances. and gradually lost the basics of survival 2) A variety of modern art, more diverse under the fierce competition situation, including the country, including young people who have never met the performance

style to traditional art to absorb a variety of modern art on the basis. of more diverse elements It is gratifying that in recent years, local governments, cultural authorities at all levels and the wider public have realized the importance of the work of preserving intangible cultural heritage more and more. and do our best to take concrete measures of inheriting the living state and normal protection, which is the best way to ensure the sustainable development of Antai tragedy on stage

Keyword : Antai Tragedy, Representation, Identity, Mongolian Ethnic

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีจากความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ ที่ให้คำปรึกษา ดูแลและพยายามทำความเข้าใจในในทุกเรื่องของผู้วิจัยด้วยความรัก และมอบความอบอุ่นตลอดเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย

ขอบคุณอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้และเพิ่มเติมวิธีคิด ตลอดจนประสบการณ์ที่ดี

ขอบคุณความช่วยเหลือจาก นายศุภกร ฉลองภาค ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัยทุกขั้นตอนด้วยความเอาใจใส่

ขอบคุณเพื่อน ป.โท ศิลปะการแสดง รุ่นที่ 3 ทั้ง 26 คน ที่ช่วยเหลือทั้งเอกสารและการแปลภาษาให้ผู้วิจัยได้เข้าใจในการเรียนมากขึ้น

ขอบคุณบิดามารดาที่ไว้ใจสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้มาศึกษาที่ประเทศไทย ขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ทำให้ผู้วิจัยรักประเทศไทยและรู้จักประเทศไทยมากขึ้น

Yang Luo

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ฉ

กิตติกรรมประกาศ ..... ซ

สารบัญ ..... ฌ

สารบัญภาพ ..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ 1

ภูมิหลัง 1

ความมุ่งหมายของการวิจัย 8

ความสำคัญของการวิจัย 8

คำถามการวิจัย 9

นิยามศัพท์ 9

กรอบแนวคิดของการวิจัย 10

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 11

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับชาติพันธุ์จีน 11

2. องค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏกรรมชาติพันธุ์ 13

3. องค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏกรรมมองโก 16

4. บริบทพื้นที่ 21

5. แนวคิด 22

6. ทฤษฎี 25

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 28

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย 32

ขอบเขตในการวิจัย 32
วิธีดำเนินการวิจัย 34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 36
ตอนที่ 1 โรงสร้างของการเต้นรำ อันไต มองโก 36
ตอนที่ 2 อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมอันไต 55
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 69
1.สรุป 69
2.อภิปรายผล 70
3.ข้อเสนอแนะ 72
บรรณานุกรม 75
ภาคผนวก 78
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 79
ภาคผนวก ข ภาพประกอบ 82
ประวัติผู้เขียน 85

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 10
ภาพประกอบ 2 สมเด็จพระราชินีแห่งมองโกเลีย ค.ศ. 1923–1924 12
ภาพประกอบ 3 นาฏกรรมมองโกเลีย 17
ภาพประกอบ 4 นาฏกรรมมองโกเลีย 18
ภาพประกอบ 5 นาฏกรรมมองโกเลีย 20
ภาพประกอบ 6 การเต้นรำของชาวมองโก 37
ภาพประกอบ 7 การเต้นรำของชาวมองโก 37
ภาพประกอบ 8 ประเพณีถวาย ฮาดา 38
ภาพประกอบ 9 การมอบขนมปังปิ้งให้แก่แขกผู้มีเกียรติชาวมองโก 39
ภาพประกอบ 10 ประเพณีอวยพรปีใหม่ชาวมองโก 39
ภาพประกอบ 11 ขวดพอร์ซเลน ถวายฮาดา 40
ภาพประกอบ 12 การมอบ 40
ภาพประกอบ 13 การเต้นชาม 41
ภาพประกอบ 14 ระบำตะเกียบ 42
ภาพประกอบ 15 Chama Chama 43
ภาพประกอบ 16 การแสดง Chama Chama 44
ภาพประกอบ 17 Andai Dance 45
ภาพประกอบ 18 ระบำ Andai Dance 45
ภาพประกอบ 19 พิธีกรรมหมอผีของชาวอันไต 49
ภาพประกอบ 20 การแสดงดั้งเดิมของมองโก 50
ภาพประกอบ 21 ประเพณีการเต้นรอบสนาม 51

ภาพประกอบ 22 ประเพณีรักษคนป่วย 53
ภาพประกอบ 23 แผนผังสรุปโครงสร้างการเต้นรำอันไตมองโก 54
ภาพประกอบ 24 การเต้นรำอันไต 56
ภาพประกอบ 25 การแสดงอันไตในพิธีเปิด 57
ภาพประกอบ 26 การแสดงอันไตในพิธีเปิด 58
ภาพประกอบ 27 กลอง อุปกรณ์การเต้นรำอันไตมองโก 60
ภาพประกอบ 28 ผ้า อุปกรณ์การเต้นรำอันไตมองโก 61
ภาพประกอบ 29 แฟชั่นมองโกที่สะท้อนอัตลักษณ์ภาพแทนบริบท 63
ภาพประกอบ 30 เด็ก ๆ มองโกเต้นรำอันไต 65
ภาพประกอบ 31 ระบำอันไตในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลิกภาพ 67
ภาพประกอบ 32 QR Code นาฏกรรมอันไต 83
ภาพประกอบ 33 การฝึกซ้อมระบำอัลไต 83
ภาพประกอบ 34 ระบำอัลไตรอบกองไฟแบบคลาสสิค 84
ภาพประกอบ 35 การฝึกซ้อมระบำอัลไตให้แก่เยาวชน 84

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

การเต้นรำเป็นรูปแบบศิลปะที่แสดงออกถึงความรู้สึกแสดงอารมณ์และแสดงออกถึงชีวิตทางสังคมในท่าทางปกติของร่างกายมนุษย์เร็วเท่ายุคก่อนประวัติศาสตร์บรรพบุรุษของเราใช้การเต้นรำด้วยมือเพื่อแสดงความคิดและ ความรู้สึกที่น่าตื่นเต้นที่สุดคนทำงานส่วนใหญ่ของกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดในประเทศจีนเป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องความ สามารถในการร้องเพลงและเต้นรำการเต้นรำเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นโดยคนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ในกระบวนการทาง ประวัติศาสตร์ในระยะยาวการแพร่กระจายโดยรวมและการสะสมและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมันสะท้อนให้เห็นถึง สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและชีวิตทางสังคมของประเทศเช่นศุลกากรวิธีการผลิตสไตล์เสื้อผ้าประวัติศาสตร์ของชาติ ฯลฯ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของชาติการผลิตชีวิตศาสนาประเพณีศีลธรรมและรสนิยมความงาม ฯลฯ เกือบแทรกซึมเข้าไปในกิจกรรมของมนุษย์ทุกด้านมันเป็นภาพสะท้อนของแรงงานและชีวิตของผู้คนทุกกลุ่มชาติพันธุ์และเป็นการสะสมของประวัติศาสตร์สังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดเนื่องจากดินแดนอันกว้างใหญ่ของจีนและกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนมากสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์นิเวศวิทยาทางธรรมชาติวิธีการผลิตวิถีชีวิตและความเชื่อทางศาสนาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนกลุ่มน้อยได้กำหนดว่าแต่ละประเทศมีการเต้นรำที่มีสไตล์และลักษณะเฉพาะของตนเอง แม้แต่กลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันก็มีการเต้นรำที่แตกต่างกันเนื่องจากพื้นที่การกระจายที่แตกต่างกัน แต่ละประเทศยังมีการเต้นรำหลายรูปแบบเนื่องจากฟังก์ชั่นการเต้นที่แตกต่างกัน

ดังนั้นการเต้นรำประจำชาติของจีนจึงอุดมไปด้วยความหลากหลายและเป็นมุมมองที่ยอดเยี่ยม การเต้นรำแห่งชาติมีประเพณีพื้นบ้านที่แข็งแกร่งภูมิภาคและสไตล์มันมักจะกล่าวว่าสิบลมที่แตกต่างกันหลายร้อย ประเพณีที่แตกต่างกันภูมิภาคที่แตกต่างกันกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันและลักษณะทางศิลปะของการเต้นรำพื้นบ้าน ของพวกเขาแตกต่างกันมากวัฒนธรรมดั้งเดิมและจิตวิทยาระดับชาติของกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันทำให้ภาพศิลปะ เดียวกันมีการรักษาที่แตกต่างกันแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ที่แตกต่างกันและประเพณีทางวัฒนธรรมและเทคนิค ทางศิลปะที่แตกต่างกัน ลักษณะของการเต้นรำประจำชาติของจีนนั้นสะท้อนให้เห็นเป็นส่วนใหญ่ในการสะสมของวัฒนธรรมโบราณ การเก็บรักษาซากของการเต้นรำดั้งเดิมและการพัฒนาในการผสมผสานของชาติการรวมกันของเพลงการเต้นรำและ ดนตรีทำให้มันมีวิธีการสืบทอดที่ไม่เหมือนใครนักเต้นเรียนรู้จากกันและกัน

ในระหว่างการเต้นรำการปรับตัวและแสดง สไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์และความคิดและอารมณ์ของประเทศในสภาพแวดล้อมที่เฉพาะเจาะจงในอีกด้านหนึ่งผ่านการปรับแต่งร่วมกันของผู้เข้าร่วมการเต้นรำแห่งชาติของประเทศนั้นสมบูรณ์แบบและ สำคัญยิ่งขึ้นประการที่สองการเต้นรำพื้นบ้านของจีนมีความเฉพาะเจาะจงมากเกี่ยวกับการจัดเรียงของการเต้นและการ เปลี่ยนแปลงของฉาก

ประเทศจีนได้ก่อตัวขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปหลังจากการพัฒนาและบูรณาการที่ยาวนานกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนมากมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดที่กว้างขวางในการเต้นรำพื้นบ้านบางอย่างคุณมักจะมีฉันฉันมีคุณหรือผสม ผสานหรือสร้างรูปแบบใหม่นี่คือปัจจัยทางสายเลือดทางวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาของการเต้นรำพื้นบ้านจีนและ การก่อตัวของสไตล์การเต้นรำพื้นบ้านจีน
คนมองโกเลียในประเทศจีนมีการกระจายส่วนใหญ่ในมองโกเลียในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซินเจียงเหอเป่ย์ ชิงไห่และสถานที่อื่น ๆ นิสัยการใช้ชีวิตของน้ำและหญ้าได้สร้างอารมณ์ประจำชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวมองโกล วัฒนธรรมมองโกเลียแบ่งออกเป็นวัฒนธรรมทุ่งหญ้าและวัฒนธรรมมองโกเลียหลังจากราชวงศ์หยวน

จากมุมมองทางจิตวิญญาณวัฒนธรรมทุ่งหญ้า มีมุมมองของจักรวาลที่สวรรค์และมนุษย์เป็นหนึ่งเดียวกัน และสนับสนุนธรรมชาติเข้ากับธรรมชาติและสนับสนุนมุมมองธรรมชาติแนวคิดทางนิเวศวิทยาของการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน อธิบายธรรมชาติและร้องเพลงมุมมองทางวัฒนธรรมของธรรมชาติ ฝึกฝนมุมมองโลกแห่งอิสรภาพ การเปิดกว้างและความอดทนของการอาศัยอยู่กับพืชและน้ำใส่ใจกับความซื่อสัตย์และศรัทธาต่อมุม มองของผู้ทำต่อชีวิตสภาพแวดล้อมของสถานที่อยู่อาศัยและบริบทของการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ ได้สร้างวิถีชีวิตของชาวมองโกเลียที่อาศัยอยู่ในน้ำและหญ้าและยังสร้างลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน
ในช่วงราชวงศ์หยวนระบบปกครองเขาเริ่มศึกษาวัฒนธรรมฮั่นโดยเฉพาะลัทธิขงจื้อมารยาทและการเมือง วัฒนธรรมมองโกเลียนั้นเปิดกว้างและการเปลี่ยนแปลงของความละม้ายคล้ายคลึงและสถานะทางการเมืองได้ส่งเสริม การพัฒนาทางวัฒนธรรมและส่งเสริมการพัฒนาการเต้นรำในสมัยราชวงศ์หยวน

ความเชื่อของศาสนามีต้นกำเนิดมาจากสังคมเผ่าดั้งเดิมบางเผ่าแตกต่างจากเผ่าอื่นๆที่มีสัตว์และพืชเป็น สัญลักษณ์ของเผ่าของพวกเขานี่คือแหล่งที่มาดั้งเดิมของความเชื่อของศาสนาตอนนี้เป็นที่เชื่อกันอย่างกว้างขวางว่า โทเท็มมองโกเลียเป็นหมาป่าหมาป่าเป็นตัวแทนของความดุร้ายความแข็งแกร่งและความเคารพของผู้คนในทุ่งหญ้า นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความดื้อรั้นของผู้คนในทุ่งหญ้าและการเคารพในลักษณะของผู้แข็งแกร่งในฐานะที่เป็นศาสนาดั้งเดิมที่เก่าแก่ที่สุดของชาวมองโกเลียชาแมนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนา ประวัติศาสตร์ยุคแรกของชาวมองโกเลีย ชาแมนเชื่อว่าทุกสิ่งในโลกมีวิญญาณและชีวิต Changsheng Tiantian เป็นเทพเจ้าที่สูงที่สุดและครองทุกสิ่งชาแมนมีบทบาทสำคัญในการเมืองเศรษฐกิจการผลิตและชีวิตของมองโกเลียเมื่อ เวลาผ่านไปผู้คนในป่า

ลึกค่อยๆกลายเป็นทุ่งหญ้าและกลายเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์โดยทั่วไปสังคมเผ่ามองโกเลียใน ศตวรรษที่สิบเอ็ดและศตวรรษที่สิบสามอยู่ไกลจากสภาพความเป็นอยู่ของกลุ่มดั้งเดิมนี่แสดงให้เห็นว่าในกระบวนการทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของประเทศมองโกเลียผ่านกระบวนการที่ซับซ้อนของการไหลและการแลกเปลี่ยนนับไม่ ถ้วนชนเผ่าได้ก่อตั้งประเทศขึ้นมาแม้แต่ชนเผ่ามองโกเลียที่เคยเป็นนักล่าป่าลึกก็ค่อยๆเปลี่ยนจากการล่าสัตว์เป็นการ เลี้ยงสัตว์เร่ร่อนตั้งแต่เข้าสู่ทุ่งหญ้าบนทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ชาวมองโกเลียอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้ามาหลายชั่วอายุคนมีส่วนร่วมในการล่าสัตว์และแรงงานเร่ร่อนสร้างวัฒนธรรมทุ่งหญ้าโบราณและงดงามของชาวมองโกเลียการเต้นรำมองโกเลียเป็นสิ่งมหัศจรรย์ในสวนวัฒนธรรมทุ่งหญ้าการเต้นรำพื้นบ้านของมองโกเลียนั้นอุดมไปด้วยเนื้อหารูปแบบและสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น การเต้นรำของผู้ชายการเต้นรำของนักรบที่ทรงพลังการเต้นรำที่สง่างามและสง่างามถูกกำหนดโดยจิตวิทยาความงามของประเทศทุ่งหญ้าที่มีสไตล์ศิลปะที่โดดเด่นพวกเขาถือว่าความกล้าหาญและความกล้าหาญเป็นข้อเสนอทางศีลธรรมไม่ใช่การแสวงหารูปแบบศิลปะที่เรียบง่าย

ที่ราบสูงมองโกเลียเป็นวงกลมวัฒนธรรมเร่ร่อนที่มีอยู่ในตัวเองและเป็นระบบที่ไม่เหมือนใครในประวัติศาสตร์จีนโบราณที่ราบสูงมองโกเลียอันกว้างใหญ่เคยเป็นแหล่งกำเนิดและเวทีสำหรับการเติบโตของชนเผ่า เร่ร่อนทางเหนือหลายคนพวกเขาไม่เพียงแต่สร้างอารยธรรมในดินแดนอันกว้างใหญ่นี้แต่ยังสืบทอดวัฒนธรรมและมี ส่วนร่วมอย่างยอดเยี่ยมในการพัฒนาความหลากหลายของวัฒนธรรมจีนและแม้แต่วัฒนธรรมโลกในเวลาเดียวกันพวก เขายังสร้างศิลปะการเต้นรำที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมของชนเผ่าเร่ร่อนทางตอนเหนือของจีนด้วยประวัติศาสตร์ที่ลึก ซึ้งสัญชาติที่โดดเด่นและภูมิภาคที่ไม่เหมือนใครในฐานะที่เป็นผู้ให้บริการศิลปะในการแสดงจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมและความคิดและความรู้สึกของชนเผ่าเร่ร่อนในภาคเหนือของจีนซึ่งเป็นตัวแทนของชนชาติมองโกเลียการเชื่อมโยงที่ สำคัญในห่วงโซ่นิเวศวิทยาของวัฒนธรรมทุ่งหญ้าไม่เพียง แต่เป็นมรดกของวัฒนธรรมการเต้นรำเร่ร่อนแบบดั้งเดิม แต่ยังตีความภาพของวัฒนธรรมทุ่งหญ้าที่มีลักษณะที่โดดเด่นของเวลาในยุคปัจจุบัน

ในเวลาเดียวกันก็พบว่ากลุ่มชนเผ่าและกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในที่ราบสูงมองโกเลียที่มีการล่าสัตว์และ เร่ร่อนเป็นแหล่งรายได้หลักเป็นกลุ่มที่หวังว่าจะนำความหวังและความสนุกสนานมาสู่ชีวิตสุขภาพการสืบพันธุ์และชีวิตจริงผ่านการเต้นรำในท้ายที่สุดในโลกวิญญาณของชนเผ่าเร่ร่อนในความรู้สึกเห็นอกเห็นใจบนหลังม้าเก่โรแมนติกในชีวิตของโบฮีเมียนในงานเลี้ยงสังสรรค์ในการต้อนรับและการเสียสละทางศาสนาในการภาวนาในการเลี้ยงสัตว์และสัตว์ที่ เป็นพันธมิตรและพิธีเฉลิมฉลองเทศกาลประเพณีมารยาทในการแต่งตัวพฤติกรรมที่พวกเขาสามารถยืมหรือเต้นด้วยมือเปล่าหรือสมจริงมากที่สุดโดยตรงและสะท้อนให้เห็นถึงสัญชาตญาณของศิลปะนี่เป็นเหมือนนักประวัติศาสตร์ดนตรี และการเต้นรำชาวอเมริกันชื่อดังKurtSachsกล่าวในWorldDanceHistory:ผู้คนที่ได้รับผลกระทบจากการเต้นรำของ สัตว์มีท่าเต้นหลายรูปแบบและพวกเขาก็กระตือรือร้นที่จะเต้นแต่มันก็มี

ตัวแทนของชนเผ่าเร่ร่อนในมองโกเลียที่ สามารถร้องเพลงและเต้นรำและความงามของความงามและชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกาและสหรัฐอเมริกา

ลักษณะประจำชาติและภูมิภาคของวัฒนธรรมทุ่งหญ้ามีบทบาทสำคัญในรูปแบบการเต้นรำ ลักษณะการเต้น รำและรูปแบบการเต้นรำที่มีอิทธิพลต่อการเต้นรำมองโกเลียท่าเต้นมีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีกิจวัตรที่แน่นอนเมื่อเต้นช้าจังหวะจะสง่างามและสงบและจังหวะจะร่าเริงเมื่อเต้นเร็วตัวอย่างเช่นการเต้นรำมุมของมวยปล้ำ จำลองเป็นรูปแบบที่ขาดไม่ได้ของการเต้นรำมองโกเลีย

ชาวมองโกลส่วนใหญ่บริโภคเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมในอาหารของพวกเขารูปร่างของพวกเขาจึง แข็งแกร่งและสภาพร่างกายของพวกเขากำหนดรูปแบบการเต้นของพวกเขาอีกตัวอย่างหนึ่งคือเสื้อคลุมคอสูงแขนแคบซึ่งทำให้ร่างกายส่วนบนเคลื่อนไหวมากขึ้นในการเต้นรำในขณะที่เงยหน้าขึ้นและยืนขึ้นร่างกายเอนหลังคอยาวและไหล่จม สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อการเต้นรำ
การแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ของการเคลื่อนไหวแบบวงกลมของชนชาติมองโกเลียในสว รรค์โลก ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์สี่ฤดูกาลและวัฏจักรนิรันดร์คือการนำเสนอจิตวิทยาแห่งชาติ ในความหมายของชาวมองโกเลีย ดังนั้นวงกลมในการเต้นรำมองโกเลียจึงเป็นหนึ่งในองค์ประกอบตัวอย่างเช่นวงกลมของแขนในท่าพื้นฐานและวงกลม ของเส้นทางการวิ่งของร่างกายเป็นรูปธรรมอิทธิพลของวัฒนธรรมทุ่งหญ้าที่มีต่อการเต้นรำของมองโกเลียนั้นกว้างขวางอาจกล่าวได้ว่าการเต้นรำของมองโกเลียเป็นศูนย์รวมของจิตวิญญาณของทุ่งหญ้าการเข้าใจวัฒนธรรมทุ่งหญ้าอย่างจริงจังสามารถรู้สึกรับรู้ถึงอารมณ์ของชาวมองโกเลียในทุ่งหญ้าจากท่าเต้น

ในช่วงราชวงศ์หยวนชาวมองโกเลียกลายเป็นชนชั้นปกครองและการแลกเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรมมองโกเลียและวัฒนธรรมอื่นๆถึงจุดสูงสุดในช่วงเวลานี้ไม่เพียงแต่วรรณกรรมดนตรีและการเต้นรำเท่านั้นที่พัฒนาและเปลี่ยน แปลง งานเลี้ยงศาลของราชวงศ์หยวนวงดนตรีเป็นผลผลิตของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างฮั่นและมองโกเลีย รูปแบบของมันคล้ายกับการเต้นรำแบบทีมของราชวงศ์ซ่งซึ่งดูดซับดนตรีฮั่นและวัฒนธรรมการเต้นรำและในเวลาเดียวกันก็มีสีประจำชาติที่แตกต่างกัน

อิทธิพลความเชื่อของศาสนาที่มีต่อการเต้นรำสามารถสะท้อนให้เห็นในภาพจิตรกรรมฝาผนังหน้าผาของ สังคมดั้งเดิมของมองโกเลียภาพจิตรกรรมฝาผนังบันทึกภาพของสัตว์ในความเชื่อของศาสนาที่ชาวมองโกเลียเลียนแบบอย่างชัดเจน เช่นการเต้นรำนกอินทรี Bai Haiqing การเต้นรำหมีการเต้นรำกวางและอื่น ๆ

การแสดงออกที่ตรงที่สุดของอิทธิพลของหมอผีที่มีต่อการเต้นรำมองโกเลียคือ การเต้นรำของหมอผีเป็นการเต้นรำทางศาสนาโบราณดั้งเดิมพ่อมดหมอผียังเป็นนักเต้นของหมอผีที่จะเสียสละและทำนายผ่านการ เต้นรำ การเต้นหมอผีนั้นอุดมไปด้วยภาษาและรูปแบบต่าง ๆ

หลังจากพุทธศาสนาในทิเบตแพร่กระจายไปยังภูมิภาคมองโกเลียรูปแบบใหม่ของการเต้นรำก็เกิดขึ้น

– Chama Chama เป็นการเต้นรำแบบคริสตจักรที่แสดงลักษณะของมองโกเลียและมีสีทางศาสนาที่แข็งแกร่งสถานที่ แสดงการเต้นรำส่วนใหญ่อยู่ในวัดต่าง ๆ และนักเต้นสวมหน้ากากเครื่องแต่งกายเฉพาะ การกระทำส่วนใหญ่เป็นขั้นตอนโค้งผ้ากระโดดขาเดียวและอื่นๆในกระบวนการของการสืบทอดองค์ประกอบ การเต้นมองโกเลียถูกดูดซับและรูปแบบของตัวเองถูกสร้างขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคำศัพท์การเต้นและรูปแบบของ การเต้นมองโกเลียในการพัฒนาที่ตามมา

คุณสมบัติที่โดดเด่นที่สุดของการเต้นรำพื้นบ้านมองโกเลียคือจังหวะที่สดใสสไตล์การเต้นรำที่เบาคือการเลียนแบบห่านที่แข็งแรงขั้นตอนม้าที่มีชีวิตชีวาและหลากหลายฯลฯในการโบกมือแส้กระโดดเต็มไปด้วยความเรียบง่ายของ ชาวมองโกลความกระตือรือร้นความกล้าหาญความหยาบและความอับอายแสดงให้เห็นถึงบุคลิกที่ร่าเริงและเปิดกว้าง และอารมณ์ที่กล้าหาญลักษณะประจำชาติที่แข็งแกร่ง ลักษณะทางดนตรีของการเต้นรำพื้นบ้านมองโกเลียนั้นมีความกระตือรือร้นแข็งแรงและมีพลังจังหวะร่าเริง สไตล์ทุ่งหญ้าและชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ท่วงทำนองมีความยาวเสียงมีเสียงดังและเสียงส่วนใหญ่เป็นขนนกเพลงกว้างเพลงพื้นบ้านมองโกเลียที่มีเสียงดังและระยะไกลมีอิทธิพลบางอย่างต่อการเต้นรำของมองโกเลียซึ่งก่อให้เกิดลักษณะของ จังหวะที่สดใสความกระตือรือร้นและไม่ จำกัด และลักษณะประจำชาติที่โดดเด่น การเต้นรำของมองโกเลียนั้นอุดมสมบูรณ์และมีสีสันรวมถึงการเต้นรำแบบ Andai การเต้นรำมวยปล้ำ การเต้นรำตะเกียบ การเต้นรำชามและอื่น ๆ ด้านล่างเราจะแนะนำคนทั่วไปหลายคน

การเต้นรำAndaiหรือที่รู้จักกันในชื่อซากดึกดำบรรพ์ที่มีชีวิตของการเต้นรำมองโกเลียเป็นการเต้นรำเชิงนิเวศดั้งเดิมที่แพร่กระจายไปยังพื้นที่โดยรอบของเมืองถงเหลียวประเทศมองโกเลีย การเต้นรำ Andai มีต้นกำเนิดมาจาก Kulun Banner และก่อตั้งขึ้นในช่วงปลายราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงต้นตามการวิจัย ในเวลานั้นระบบคูลอมบ์ คือ การรวมกันของการเมืองและศาสนามีวัดและพระมากมายในช่วงกลางของราชวงศ์ชิงผู้อพยพจากทั่วทุกมุมโลกหลั่งไหลเข้ามาในทุ่งหญ้าวัฒนธรรมและประเพณีของชนเผ่าต่าง ๆ และภูมิภาคต่าง ๆ รวมกันเพื่อสร้างวัฒนธรรม Culun Mongolian และให้กำเนิดการเต้นรำ Andai กับมวลชนที่หลากหลาย ลักษณะหนึ่งในลักษณะของการเต้นรำ Andai คือการเคลื่อนไหวที่โดดเด่นของมือ ในฤดูเก็บเกี่ยวฤดูใบไม้ร่วงประจำปีผู้คนสามารถกระโดดได้ตั้งแต่เย็นจนถึงรุ่งเช้า เจ็ดวันติดต่อกันหรือยี่สิบเอ็ดวันสูงสุดสี่สิบเก้าวัน จำนวนนักเต้นไม่แน่นอนอย่างน้อยหนึ่งโหลถึงหลายร้อยคน สถานที่สำหรับเต้นรำAndaiเป็นพื้นที่ราบที่กว้างขวางสามฟุตปกคลุมด้วยมูลม้าหรือหญ้าแล้วปกคลุมด้วยดินเปียก ดังนั้นจึงมีความยืดหยุ่นที่ดีชามเปล่าถูกฝังอยู่ตรงกลางของสนามและเพลาที่นั่งถูกสร้างขึ้นด้านบนและด้านบนของ เพลาถูกปกคลุมด้วยผ้าการเต้นรำAndaiแบบดั้งเดิมมักจะมาพร้อมกับเพลงและการร้องเพลงเป็นคุณสมบัติหลักของ การเต้นรำAndaiการเคลื่อนไหวการผ่อนคลายและจังหวะของการเต้นรำAndaiถูกรวมเข้าด้วยกันเมื่อคุณกระโดดขึ้นไปถึง

จุดสุดยอดพลังของผู้คนจะยิ่งใหญ่และสร้างท่าทางที่สง่างาม ดังนั้นจึงมีเสน่ห์ของการฟื้นคืนชีพ ก้าว กระทืบเท้า ส่ายผ้า และวงเวียนที่กำหนดเองเป็นขั้นตอนพื้นฐานที่มักใช้ในการเต้นรำอันได้ในระหว่าง การพัฒนาของการเต้นรำAndaiชาวมองโกเลียได้เข้าร่วมมหกรรมเพลงพื้นบ้าน Haolaibao และต้อง การคำชมการผสมผสานระหว่างการเต้นรำและเพลงการเต้นรำและแร็พได้ค่อยๆก่อตัวเป็นแทร็กห ลายสิบแทร็ก เพลงของAndaiDanceมีสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์และมีเสน่ห์ดึงดูดซึ่งสะดวกสำหรับ นักร้องในการแสดงอารมณ์ที่แตก ต่างกันตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันเนื้อเพลงของAndaiไม่ได้รับ การแก้ไขยกเว้นการเปิดและปิดเนื่องจากความต้อง การองพิธีนักร้องที่คล่องแคล่วและเก่งด้าน วาทศิลป์สามารถใช้เนื้อเพลงที่ตลกขบขันเพื่อแสดงอารมณ์หรือสรรเสริญ หรือเยาะเย้ยหรือหัวเราะ และคำรามจากมุมมองทางศิลปะAndaiแบบดั้งเดิมเป็นรูปแบบของเพลงพื้นบ้านและการเต้นรำที่มี พื้นฐานมาจากการร้องเพลงและการเต้นรำ หลังจากเข้าสู่ทศวรรษที่ 1960 การพัฒนาของ Andai เข้า สู่ยุคทอง ด้วยการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมการเต้นรำบนพื้นฐานของความนิยม อย่างกว้างขวางมันได้รับ การปรับปรุงอย่างมากในเวลานี้Andaiเพิ่มการเคลื่อนไหวที่ยากลำบากเช่น การวิ่งไปข้างหน้า การหมุนตัวและกระโดดวอล เลย์และยกขาและบิดหมุนซ้ายและขวา หมอบแขน สองข้างคำศัพท์ การเต้นรำเป็นนวนิยายและ อุดมไปด้วยและมีลักษณะความงามเช่นความมั่นคงความ ถูกต้องความไวความเร็วความสะอาดแสงความนุ่มนวลสุขภาพสัมผัสความงามและความรักมันถูกใช้ กันอย่างแพร่หลายในรูปแบบต่างๆเนื้อหาของเพลงการเต้นรำและศิลปะการแสดงอื่นๆและได้ กลายเป็นศิลปะการเต้นรำที่ค่อนข้างสมบูรณ์ที่สามารถแสดงงานโครงสร้างแบบดั้งเดิม ละครและ จิตวิทยาด้วยความพยายามของศิลปินหลายคนAndaiDanceจึงค่อยๆพัฒนาจากศิลปะพื้นบ้านไปสู่ ศิลปะ บนเวทีและตั้งรกรากอยู่ในเขตเมืองและชนบทอย่างต่อเนื่องกลายเป็นงานฉลองและเป็นส่วนที่ ขาดไม่ได้ของการนำเสนอการคุ้มครอง: หลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน Kulun Banner ได้ดำเนินการขุดและจัดเรียงการเต้นรำ Andai อย่างครอบคลุม ในปี พ.ศ. 2501 Erdenbara ศิลปิน พื้นบ้านเก่าของ Andai ได้แสดง Andai ในปักกิ่งทำให้เกิดความรู้สึก วันนี้การเต้นรำ Andai ได้ กลายเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่พราวที่สุดของประเทศมองโกเลีย ในปี 1996 Kulun Banner ใน มองโกเลียได้รับการขนานนามว่าเป็น บ้านเกิดของศิลปะ Andai เมื่อเวลาผ่านไป Andai ก็ค่อยๆ กลายเป็นการเต้นรำพื้นบ้านที่ให้ความบันเทิงด้วยตนเองหลังจากการปรับปรุงและพัฒนาอย่าง ต่อเนื่องผู้คนเข้ามาในโรงละครและกลายเป็นรูปแบบศิลปะแห่งชาติมองโกเลียที่ได้รับความนิยม การ เต้นรำของ Andai ค่อยๆพัฒนาไปสู่การเต้นรำและท่าเต้นก็พัฒนาจากสามหรือสี่เป็นมากกว่ายี่สิบ สถานะปัจจุบันในปีที่ผ่านมาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบทางวัฒนธรรมโหมดการสืบทอด และพื้นที่อยู่อาศัยของการเต้นรำAndaiถูกจำกัดมากขึ้นและความต่อเนื่องของการเต้นรำถูกคุกคาม อย่างมากและเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะ แยกแยะและช่วยเหลือ

การเต้นรำชนิดที่สอง คือ ตะเกียบเพราะใช้ตะเกียบเต้นรำ และชื่อส่วนใหญ่จะเต้นโดยผู้ชายคนเดียวในงานเลี้ยงรื่นเริงในระหว่างการแสดงนักเต้นถือตะเกียบในมือของเขาและร้องเพลงของฝูงชนและเสียงเคาะต่าง ๆ ในท่านั่งท่ายืน ฯลฯ ด้วยการงอ และยืดขาร่างกายบิดใช้ตะเกียบ เพื่อตีมือแขนไหล่หลังเอวขาเท้า และส่วนอื่น ๆ เพื่อตีพื้นดินเต้นในขณะที่เต้นการเคลื่อนไหวที่คล่องตัวสะอาด และเป็นจังหวะที่แข็งแกร่งเต้นกระจายอยู่ในรถและเรียกธงธงหูเข็กสีดำเดิมทีมันเป็นงานแต่งงานงานฉลองเทศกาลในการแสดงสตริงและเสียงร้องการเต้นรำเดี่ยวที่ดำเนินการโดยศิลปินชายนักแสดงถือตะเกียบในมือขวาของเขาและใช้มันเพื่อเอาชนะฝ่ามือไหล่เอวขา ฯลฯ ในขณะที่ตีไหล่รอบข้อมือมีความยืดหยุ่นรอบ ๆ เสียงเคาะเบา และเปราะจังหวะสดใสอารมณ์อบอุ่นแบบฟอร์ม: หนึ่งในรูปแบบตัวแทนของการเต้นรำพื้นบ้านแบบดั้งเดิมของคนIkzhaoLeagueนักแสดงถือตะเกียบในแต่ละมือถือตะเกียบบาง ๆ และตีหัวตะเกียบหนา การกระทำนั้นมีมือทั้งสองข้างที่หน้าอกเพื่อตีตะเกียบ แต่ยังสามารถตีไหล่ได้ ตีตะเกียบที่ด้านหน้าของมือทั้งสองข้างตีตะเกียบที่หน้าอกของคุณด้วยมือทั้งสองแล้วตีไหล่ด้วยมือข้างหนึ่งและข้าม ขาของคุณมือข้างหนึ่งตีไหล่และหมุนมือข้างหนึ่งเพื่อต่อสู้กับพื้นตีตะเกียบที่หน้าอกของคุณด้วยมือข้างหนึ่งแล้วตีขา ของคุณจากนั้นตีตะเกียบที่หน้าอกของคุณด้วยมือข้างหนึ่งแล้วข้ามไหล่และอื่นๆขั้นตอนการเต้นรำใต้ฝ่าเท้ามีการเดิน เข้าและออกแบนและยังมีจุดที่จะถอยกลับหรือการหมุนและการกระโดดต่างๆจะทำกับการปรับตัวของนักเต้นการเต้นช้านั้นมั่นคงและลึกและการเต้นเร็วนั้นแข็งแรงและแข็งแรงเมื่ออารมณ์สูงตะเกียบจะบินไปรอบๆและพวกเขาสามารถตีส่วนต่างๆของร่างกายในการเคลื่อนไหวต่างๆฉากนั้นง่ายและอบอุ่นการเต้นรำตะเกียบควบแน่นความรักของชาว มองโกลต่อชีวิตและภูมิปัญญาในการตกแต่งชีวิตนอกจากนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตฝ่ายวิญญาณของชาวมองโกล

การเต้นรำประการที่สามคือ ชามตามการเต้นรำพื้นบ้าน Bowl Dance ที่ได้รับความนิยมใน Ikzhao League ในมองโกเลียเช่นเดียวกับ Dance Bowl และ Dance Danceการเต้นรำพื้นบ้านดั้งเดิมเป็นงานฉลองสำหรับคนเลี้ยงสัตว์เมื่อพวกเขาต้อนรับแขกเมื่อไวน์มีความเจริญรุ่งเรืองพวกเขาจะเต้นอย่างกะทันหันหลังจากการปรับตัวของBowlDanceนักแสดงสวมเครื่องแต่งกายของผู้หญิงในพื้นที่Ordosโดยมีชามพอร์ซเลนสามถึงสี่ใบที่ด้านบนของหัวและแก้วไวน์พอร์ซเลนคู่หนึ่งใน แต่ละมือเมื่อเต้นศีรษะจะพังร่างกายส่วนบนสง่างามชามและศีรษะดูเหมือนจะเป็นหนึ่งเดียวมือทั้งสองตีคือแก้วไวน์ที่ข้อมือแกว่งแขนและการเคลื่อนไหวนั้นนุ่มนวลและสง่างาม การเคลื่อนไหวที่มีทักษะสูงของการเต้นรำเช่น การหมุนแบบแบน และไหล่แยกอย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นถึงระดับทักษะของนักเต้น การเต้นรำแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงลักษณะที่สง่า งามและหลงใหลของผู้หญิงมองโกเลียผู้หญิงและตัวละครที่กล้าหาญการเต้นรำชามถูก จำกัด โดยสถานที่ yurt อุปกรณ์ประกอบฉาก ชามโคมไฟ และโดยทั่วไปอยู่ในสถานที่นั่งและยืนเต้นรำ ผู้ให้เช่าหลัก ข้อมือ แขน ไหล่ เลือก ดึงและเอนไปข้างหน้ากับเอวเป็นแกนเอนไปข้างหน้าเพื่อประสิทธิภาพผู้ที่มีทักษะที่ยอดเยี่ยมยังสามารถจุดไฟด้วยมือทั้งสอง

ข้างและวิ่งไปรอบๆในขณะที่วิ่งไปรอบๆและม้วนเหมือนอุกกาบาตในเวลานี้เปลวไฟลอยและไหวการเต้นรำนั้น เบาและราบรื่นและเต็มไปด้วยเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์การเต้นรำสะท้อนให้เห็นถึงความขยันหมั่นเพียรความเรียบง่าย ความบริสุทธิ์ตัวละครที่มีชีวิตชีวาและความสุขของผู้หญิงมองโกเลียตอนนี้มันได้พัฒนาเป็นการเต้นรำแบบกลุ่มและ เป็นที่รักของมวลชนในการเต้นรำชามนักแสดงถือถ้วยไวน์สองใบด้วยกันนิ้วหัวแม่มืออยู่ที่ด้านล่างของท้องนิ้วกลางกด ด้านในของถ้วยก่อนหน้าด้านในของนิ้วชี้และนิ้วนางจับขอบด้านนอกของถ้วยก่อนหน้าเมื่อถ้วยไวน์สองใบถูกตีขอบ ด้านบนจะถูกใช้เพื่อวางด้านข้างเสียงที่ไพเราะและไพเราะด้วยเสียงระฆังเงินของชามนักเต้นยืนขึ้นอย่างช้า ๆ เหยียดแขนงอล้อมรอบหน้าอกเดินไปข้างหน้าหรือข้างหลังหรือเดินเป็นวงกลม ชามเต้นเป็นลักษณะของการเคลื่อนไหวไหล่มาก ชาวมองโกเลียที่อาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าต้องขี่ม้าในระหว่างวันขี่ม้าตัดขนรีดนมมวยปล้ำและการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ดังนั้นการเคลื่อนไหวของการเต้นรำชามส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับร่างกายส่วนบน

นาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก เป็นศิลปะการแสดงของชนชาติมองโกที่นำเอาความเชื่อและศาสนาของจีนเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังจะเห็นในอัตลักษณ์และภาพตัวแทนในบริบทของชาติพันธุ์มองโก ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาความเป็นมาและองค์ประกอบนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก เพื่อให้เห็นถึงอัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมมองโก มาผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีทางด้านมานุษยวิทยาและนาฏยศิลป์มาร่วมอธิบาย ผลการศึกษาจะทำให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านศิลปะการแสดง และยังเป็นการยกระดับงานวิจัยทางด้านนาฏยศิลป์ ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการที่เป็นมาตรฐานระหว่างประเทศในระดับสากล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก
3. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมมองโก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมาของนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก
2. ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก
3. ทำให้ทราบถึงอัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมมองโก

คำถามการวิจัย

1. นาฏกรรมชาติพันธุ์มองโกมีความเป็นมาอย่างไร
2. องค์ประกอบนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโกมีสิ่งใดบ้าง
3. ศึกษาอัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมมองโกเป็นอย่างไร

นิยามศัพท์

นาฏกรรม	หมายถึง	การเต้นรำ การแสดงของชนชาติมองโก
มองโกเลีย	หมายถึง	ส่วนหนึ่งของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นเขตปกครองตนเองมองโกเลีย
เอกลักษณ์ประจำชาติ	หมายถึง	ลักษณะที่เป็นอุดมคติที่แสดงออกถึงความเฉพาะเจาะจงของชนชาติ
ภาพตัวแทน	หมายถึง	การประกอบสร้างความหมายผ่านภาษา ใช้ภาพแทนสัญญะเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมายกับผู้อื่น
ภูมิหลังทางชาติพันธุ์	หมายถึง	ประวัติความเป็นมาของชาติพันธุ์
บริบท	หมายถึง	พื้นที่ทางวัฒนธรรมของการแสดงของชนชาติมองโก

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา นาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก : อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในบริบทชาติพันธุ์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลให้เกิดองค์ความรู้เพื่อนำไปพัฒนาในนาฏยประดิษฐ์ในครั้งต่อไป

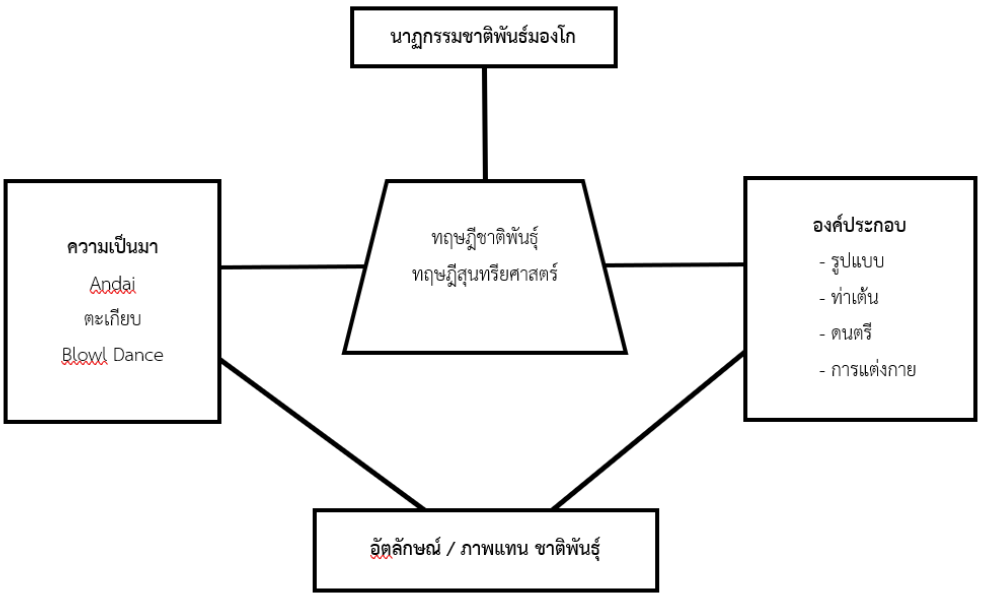

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง นาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก : อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในบริบทชาติพันธุ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับชาติพันธุ์จีน
.2 องค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏกรรมชาติพันธุ์
3. องค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏกรรมมองโก
4. บริบทพื้นที่
5. แนวคิด
    5.1 แนวคิดอัตลักษณ์
    5.2 แนวคิดภาพแทน
6. ทฤษฎี
    6.1 ทฤษฎีชาติพันธุ์
    6.2 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
    7.1 งานวิจัยในประเทศ
    7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับชาติพันธุ์จีน

ประเทศจีนเป็นดินแดนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์มาตั้งแต่ยุคโบราณ กระทั่งถึงปัจจุบันในแต่ละภูมิภาคก็ยังคงประกอบด้วยกลุ่มชนหลากหลายเผ่าพันธุ์ นับตั้งแต่สาธารณรัฐประชาชนจีนสถาปนาขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1949 รัฐบาลจีนได้สำรวจและประกาศยืนยันว่า ประเทศจีนมีชนเผ่าต่าง ๆ อาศัยอยู่รวมกันทั้งสิ้น 56 ชนเผ่า ด้วยจีนเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ

ชาวจีนนิยมเรียกชนเผ่าต่าง ๆ ข้างต้นว่า “ชนกลุ่มน้อย” จีนมีเขตปกครองตนเองโดยชนกลุ่มน้อยทั้งสิ้น 5 เขต ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากับมณฑล ประกอบด้วย เขตปกครองตนเองกวางสี (ชนเผ่าจ้วง) เขตปกครองตนเองซินเจียง (ชนเผ่าอุยกูร์) เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย (ชนเผ่าหุย) เขตปกครองตนเองทิเบต (ชนเผ่าทิเบต) และเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน ชนเผ่ามองโกเลีย (MGR ONLINE, 2005)

ชาติพันธุ์มองโกเลีย เป็นพลเมืองของสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นชาติพันธุ์มองโกเลีย พวกเขาเป็นหนึ่งในชนกลุ่มน้อย 55 กลุ่มที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีประชากรประมาณ 5.8 ล้านคนจัดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์มองโกลที่อาศัยอยู่ในประเทศจีน ที่สุดของพวกเขาอาศัยอยู่ในเขตปกครองตนเองมองโกเลีย , ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศจีน , ซินเจียงฯลฯ มองโกลประชากรในประเทศจีนเป็นเกือบสองเท่าเป็นที่ของรัฐอธิปไตยของมองโกเลีย

จีนจัดกลุ่มชาวมองโกเลียที่แตกต่างกันเช่น Buryats และ Oirats เป็นประเภทเดียวกับมองโกลพร้อมกับ Mongols ใน กลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่มองโกเลียTuvansยังถูกจัดให้เป็นชาวมองโกลโดยจีน ภาษาราชการที่ใช้สำหรับชาวมองโกลเหล่านี้ทั้งหมดในประเทศจีนเป็นภาษาวรรณกรรมที่อิงตามภาษาชาฮาร์ของมองโกล

ประชากรบางจัดอย่างเป็นทางการเป็นมองโกลโดยรัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนของจีน ยังไม่พูดใด ๆ รูปแบบของภาษามองโกเลีย ประชากรดังกล่าว ได้แก่ชาวมองโกลเสฉวน (ซึ่งส่วนใหญ่พูดภาษา Naic) ชาวมองโกลยูนนาน (ส่วนใหญ่พูดภาษาโลโลอิช) และชาวมองโกลของมณฑลเหอหนานมองโกลในมณฑลชิงไห่ (ซึ่งส่วนใหญ่พูดภาษาอัมโดทิเบตและ / หรือภาษาจีน)

กลุ่มคนบางกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับชาวมองโกลในยุคกลางไม่ได้ถูกจัดประเภทอย่างเป็นทางการว่าเป็นชาวมองโกลภายใต้ระบบปัจจุบัน กลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ที่เป็นทางการในจีนซึ่งพูดภาษามองโกเลียได้แก่ ตงเซียงของมณฑลกานซู่ มองโกของมณฑลชิงไห่และกานซูจังหวัด เดาร์ของมองโกเลีย โบนานของจังหวัดกานซู บางส่วนของหยูกวาของจังหวัดกานซู (หยูกวาอื่น ๆ ที่พูดภาษาเตอร์ก) กวงเจียฮุยแห่งมณฑลชิงไห่ (Mongush, 1996)

ภาพประกอบ 2 สมเด็จพระราชินีแห่งมองโกเลีย ค.ศ. 1923–1924

ที่มา : http://ikhmongol.mn/show/6063,2565

กลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดโดยไม่คำนึงถึงประชากรระดับการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมและความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนและมีสถานะเท่าเทียมกัน

การกระจายของกลุ่มชาติพันธุ์ ผสมขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่อาศัยอยู่ในชุมชน ที่อาศัยอยู่ใน interlaced สัญชาติฮั่นมีการกระจายอย่างกว้างขวางที่สุดในภาคตะวันออกและภาคกลาง ชนกลุ่มน้อยมีการกระจายในตะวันตกเฉียงใต้ตะวันตกเฉียงเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ ชนกลุ่มน้อยในมณฑลยูนนานมีความเข้มข้นมากที่สุด ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการกระจายของชนกลุ่มน้อยที่สำคัญ: ห้าเขตปกครองตนเอง แม้ว กุ้ยโจว ยี่ เสฉวน เกาหลีเหนือ คีร์กีซสถาน แมนจูเรีย คีร์กีซสถาน ยี่ คลาวด์ ยี่ คลาวด์ ถู่เจีย เซียง หูเป่ย ยี่ คลาวด์ คาซัค ใหม่ ภูเขาสูง ไต้หวัน Hezhe สีดำ

ประเพณีของชนกลุ่มน้อย

1. ศาสนา: ฮุยอุยกูร์และความเชื่ออื่น ๆ ในศาสนาอิสลามทิเบตและมองโกเลียเชื่อใน Lamaism

2. เทศกาลและความบันเทิง: การเต้นรำนกยูงไทลื้อ เทศกาลสงกรานต์ กระดานกระโดดน้ำของเกาหลี มวยปล้ำมองโกเลียการประชุม Nadam เทศกาลเรือมังกร จีนฮั่นพฤษภาคม 5 การแข่งขันเรือมังกร เทศกาล Miao และ Yi เทศกาลคบเพลิงของชาวยี่

3.เครื่องดนตรี: กลองยาว เกาหลี กลองสองด้าน ได Matouqin มองโกเลีย Huahuan Xiao จ้วง Dongbula คาซัค กลองพระเจ้า ทิเบต ขลุ่ยนกอินทรี ทาจิกิสถาน คีร์กิซ กก แม้ว ดง ฯลฯ

4.ที่อยู่อาศัย: มองโกเลีย ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์มองโกเลีย ถ้ำ ที่ราบสูง Loess อาคารไม้ไผ่ ชนกลุ่มน้อยทางตะวันตกเฉียงใต้ บ้านดิน Pingding ภาคเหนือ

2. องค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏกรรมชาติพันธุ์

การเต้นรำพื้นบ้านแห่งชาติเป็นแนวคิดหลายระดับและอินเทอร์เฟซที่ปรับขนาดได้ซึ่งสามารถรองรับการประมวลผลทุกระดับ การเต้นรำแห่งชาติเป็นสัญลักษณ์ของชาติและจิตวิญญาณของประเทศและแม้แต่ประเทศชาติ มันต้องการศิลปินในการสร้างใหม่ในระดับสูงจากชาวบ้านและในที่สุดก็กลับไปที่ชาวบ้านต่อไปนี้เป็นการแนะนำการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำพื้นบ้าน

2.1 รูปร่าง

รูปร่างหมายถึงการกระทำนอกร่างกาย มันเป็นลักษณะของร่างกายที่หลากหลายการเคลื่อนไหวที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและการเชื่อมต่อระหว่างการเคลื่อนไหว รูปแบบและกระบวนการที่มองเห็นได้ทั้งหมดสามารถเรียกได้ว่า รูปร่าง รูปร่างเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่สุดของภาพกราฟิกอาร์ตมันเป็นสิ่งที่แนบมากับเสน่ห์ของการเต้นรำแบบคลาสสิกและเป็นสื่อกลางในการสื่อสารความงามของการเต้นรำแบบคลาสสิก ดังที่เราทราบกันดีว่าจากการวิเคราะห์ลักษณะความงามและการเต้นรำทั่วไปของศิลปะดั้งเดิมสรุปได้ว่าใน รูปร่าง เราต้องแก้ปัญหาความโค้งของ การบิด การเอียงการปัดเศษและการโค้งงอ ในร่างกายและอารมณ์ของ แข็งแรงและตรงบอบบางและยืดหยุ่น ความงาม ในรูปแบบของร่างกายมนุษย์การเต้นรำของจีนเน้นความโค้งของ การบิด การเอียง การปัดเศษ การโค้ง การเอียง การพลิกกลับ การกลิ้ง และอารมณ์ภายในของ แข็งแรงและตรง บอบบางและยืดหยุ่น ไม่ยากที่จะเห็นในหลุมฝังศพและภาพจิตรกรรมฝาผนังตุนหวงว่าสิ่งนี้มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น สะโพกยุบและสะโพก ของราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น Sandaowan ของราชวงศ์ถัง เฟสเมริเดียน ใบหน้าหยินและหยาง และ บิดเกลียว ในการเต้นรำโอเปร่า เฮ้ บิด หมุน ยาก ของการเต้นรำพื้นบ้านจีน Jiaozhou Yangge บล็อก สำรวจ บิด คลื่น และกลองดอกไม้ ในศิลปะการต่อสู้ ขั้นตอนรูปมังกร ซุบซิบ และอื่น ๆ ทั้งหมดวิ่งผ่านร่างกายมนุษย์ บิด เอียง กลม เพลง ความงาม การเรียนรู้ความโค้งของร่างกายและรูปร่างต้องมีความสามารถด้านคุณภาพที่สอดคล้องกัน ดังนั้นจึงเป็นเทคนิคชนิดหนึ่ง การบิดการเอียงการปัดเศษและการดัด ของร่างกายมนุษย์เป็นภาพโดยรวม จากมุมมองบางส่วน หัว คอ หน้าอก เอว เสมหะ ไหล่ ข้อศอก ข้อมือ แขน ฝ่ามือ เข่า ข้อเท้า ขั้นตอน มีข้อกำหนดเฉพาะของตัวเอง

2.2 สิ่งศักดิ์ประจำชาติพันธุ์

นี่คือความหมายทั่วไป รูปลักษณ์ จังหวะ อารมณ์ หากศิลปะใด ๆ ไม่มีเสน่ห์ก็สามารถพูดได้ว่าไม่มีวิญญาณ ในการวิจารณ์วรรณกรรมจีนเสน่ห์เป็นแนวคิดที่สำคัญอย่างยิ่ง ไม่ว่าคุณจะพูดถึงบทกวีภาพวาดดนตรีและการประดิษฐ์ตัวอักษรคุณไม่สามารถแยกออกจากคำว่า Shen Yun ได้ ในการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์ในการเต้นรำแบบคลาสสิกเสน่ห์สามารถรับรู้และรู้สึกได้ และมันคือการเข้าใจ พระเจ้า และ รูปร่าง ที่มีพลัง ในแนวคิดของหัวใจสัมผัสของร่างกายเน้นความหมายของความหมายแฝงการดูดและความคิด เน้นเสน่ห์และเน้นความรู้สึกภายใน ในความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบและพระเจ้าพระเจ้าถูกวางไว้ในสถานที่แรก กับรูปร่างของพระเจ้าและพระเจ้าในรูปแบบ เป็นสัมผัส ของอารมณ์ความรู้สึกนี้ที่สร้างสัมผัสของร่างกาย อาจกล่าวได้ว่าหากไม่มีการสัมผัสไม่มีการเต้นรำแบบจีนโบราณ หากปราศจากการกระตุ้นและการขับเคลื่อนของความรู้สึกภายในมันจะสูญเสีย

ความสามารถที่สำคัญที่สุดของการเต้นรำคลาสสิกของจีน หัวใจและความหมาย ความหมายและฉี ฉีและแรง แรงและรูปร่าง สิ่งที่เรียกว่า หัวใจความหมายฉี เป็นศูนย์รวมของ Shen Yun ผู้คนมักพูดว่าดวงตาเป็นหน้าต่างแห่งจิตวิญญาณ ดวงตาเป็นเครื่องมือของการแสดงออก และ การรวบรวมการวางการควบแน่นการรวบรวมและการรวมกัน ของดวงตาไม่ได้หมายถึงการเคลื่อนไหวของดวงตาเอง แต่เป็นผลมาจากการครอบงำของความหมายแฝงและจังหวะของจิตวิทยา รูปร่างไม่ขยับ พระเจ้าทรงเป็นผู้นำก่อน รูปร่างก็หยุด และพระเจ้าก็ไม่หยุด ภาพปากนี้อธิบายการเชื่อมต่อและความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่างและพระเจ้าอย่างถูกต้อง ผู้คนมีความลึกลับมานานแล้วเกี่ยวกับจังหวะภายในของการเต้นรำคลาสสิกของจีนแม้ว่าคำว่า วงกลม จะได้รับการยอมรับมานาน แต่กฎการเคลื่อนไหวแบบไหนและวิถีของร่างกายและแขนคืออะไรนี่คือความสับสนในระยะยาวของคนที่มีส่วนร่วมในการเต้นรำคลาสสิกปัญหา ผู้สร้างสัมผัสร่างกายหยิบยกทฤษฎีของ การเคลื่อนไหวสามวงกลม พวกเขาเชื่อว่ากระบวนการเคลื่อนไหวร่างกายของการเต้นรำคลาสสิกของจีนกำลังเคลื่อนที่ไปตามวงกลมสามวง นี่คือวงกลมแนวตั้ง วงกลมแนวนอน วงกลม 8 ตัวอักษร น่าแปลกที่ปัญหาที่ยาวนานนี้ได้รับการถอดรหัสอย่างง่ายดาย และมันก็แม่นยำและรัดกุม มันทำให้คนนึกถึงทฤษฎี การเคลื่อนที่ของทรงกลมของ Laban ทันที พวกเขามีความคิดที่คล้ายกันมากและแต่ละคนอธิบายกฎหมายของตนเอง ปรากฏว่าความจริงนั้นง่ายมาก วิทยาศาสตร์ได้ผ่านกระบวนการของ จากตื้นไปลึก ถึง ลึกและง่าย ความจริงที่เรียบง่ายเป็นผลมาจากการค้นหาที่ยากลำบากการสะสมในระยะยาวและการได้มาโดยบังเอิญ

2.3 พลัง

จินคือการกระทำภายนอกภายในให้มีจังหวะและระดับความคมชัดของความพยายามที่จะจัดการกับ ตัวอย่างเช่น จุดในบรรทัด ในระหว่างการออกกำลังกายนั่นคือ ความเงียบในการเคลื่อนไหว หรือ เส้นในจุด เช่น การเคลื่อนไหวในความเงียบ จะแสดงโดยการใช้ พลัง อย่างเหมาะสม จังหวะของการเต้นรำคลาสสิกของจีนมักจะไม่เหมือนกับจังหวะปกติ 2/4 3/4 4/4 มันมีสถานการณ์มากขึ้นในจังหวะ ยืดหยุ่น ของ Shu แต่ไม่ช้าแน่น แต่ไม่วุ่นวายเงียบในการเคลื่อนไหวและเคลื่อนไหวอย่างอิสระและสม่ำเสมอ สัมผัสคือการฝึกเต้นในการกระทำและการใช้ความแข็งแรงไม่เฉลี่ยแต่มีน้ำหนักความยาวความยาวการเปลี่ยนแปลงจุดตัดการขยายและความคมชัดและความแตกต่าง สัญลักษณ์ของจังหวะเหล่านี้แสดงออกมาในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและเข้าใจการใช้ พลัง อย่างแท้จริง ไม่เพียงแต่ผ่านกระบวนการของการกระทำในการสิ้นสุดของการกระทำที่สำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นโอเปร่าบัลเล่ต์หรือกิจวัตรศิลปะการต่อสู้พวกเขาให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการประมวลผลจังหวะทันทีก่อนสิ้นสุดการดำเนินการการเต้นรำแบบคลาสสิกของจีนนั้นไม่มีข้อยกเว้นมันมีลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้: นิ้ว ท่าทางมุมและการวางแนวพร้อมใช้พลังระหว่างหนึ่งนิ้วเพื่อ วาดสัมผัสการตกแต่ง คอนทราสต์ - ปฏิกิริยาที่แข็งแกร่งต่อรูปร่างของร่างกายที่กำลังจะจบลงซึ่ง

จะช่วยเสริมความแข็งแกร่งและสร้างความแข็งแกร่งให้กับรูปร่างสุดท้าย [พระเจ้า] ทุกอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้วและใช้สายตาและแขนขาเพื่อขยายความรู้สึกให้รูปที่ได้หยุดและพระเจ้ามากกว่า นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างระหว่าง ความนุ่มนวลอยู่ตรงกลาง ความเปราะบางในความเหนียว และความเร่งรีบ

2.4 กฎหมาย

กฎหมายเป็นคำที่ประกอบด้วยการกระทำของตนเองในจังหวะและการเคลื่อนไหวตามกฎนี้สองความหมาย โดยทั่วไปการกระทำและการกระทำจะต้องเป็น ชุน นี่คือ ชุน เป็น กฎหมายที่ถูกต้องในกฎหมายการกระทำผ่าน ชุน ดูเหมือนจะมีความรู้สึกของการไหลของน้ำในครั้งเดียว กฎหมายต่อต้าน ยังเป็นปัจจัยที่สำคัญมากในจังหวะการเต้นรำแบบคลาสสิกเช่น มือสั่นสองครั้ง เมื่อแขนแกว่งไปทางซ้ายร่างกายจะต้องดึงไปทางขวาเมื่อแขนแกว่งไปทางซ้ายร่างกายจะต้องดึงไปทางขวาเพื่อแสดงความกลมและเสน่ห์ของการเคลื่อนไหว กฎหมายต่อต้าน ของ ไม่ราบรื่นและราบรื่น สามารถสร้างผลกระทบที่ไม่คาดคิดจากยอดเขาที่แปลกประหลาด ทิศทางของการกระทำและโมเมนตัมนั้นชัดเจนไปทางซ้ายทันใดนั้นก็หันไปทางขวาหรือจากการกลายพันธุ์ไปข้างหน้าไปข้างหลังและอื่น ๆ การต่อต้านกฎหมาย นี้เป็นเอกลักษณ์ของการเต้นรำแบบคลาสสิกและสามารถสร้างการเคลื่อนไหวของร่างกายมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาสับสนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จากมุมมองของการกระทำที่เฉพาะเจาะจงทุกอย่างการเต้นรำแบบคลาสสิกยังมีทฤษฎีที่ว่า ทุกอย่างเริ่มต้นจากฝั่งตรงข้าม นั่นคือกฎการเคลื่อนไหวของ ทุกอย่างต้องพึ่งพาและต้องการที่จะไปทางซ้ายทุกอย่างต้องรวมกันและต้องการที่จะก้าวไปข้างหน้า มันเป็นกฎหมายพิเศษเหล่านี้ที่สร้างความงามพิเศษของการเต้นรำแบบคลาสสิก ไม่ว่าจะเป็นในครั้งเดียวแนวโน้มของการผลักเรือหรือโชคย้อนกลับของสิ่งที่ตรงกันข้ามหรือ เริ่มต้นจากด้านตรงข้าม มันสะท้อนให้เห็นถึงความงามของการเต้นรำคลาสสิกของจีนทัวร์การเปลี่ยนแปลงและภาพลวงตานี่คือสาระสำคัญของ กฎหมายการเต้นรำ ของจีน

3. องค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏกรรมมองโก

การเต้นรำมองโกเลียมีการเคลื่อนไหวของแขนขาที่หลากหลายรวมถึงการเคลื่อนไหวของมือการเคลื่อนไหวของแขนและการเคลื่อนไหวของไหล่ ในยุคแรก ๆ ของชาวมองโกเลียท่าเต้นไม่มากเกินไปและรูปแบบการเต้นรำส่วนใหญ่เป็นการเต้นรำแบบกลุ่มในการชุมนุมครั้งใหญ่ของชนเผ่าผู้คนในเผ่าทั้งหมดจะ เต้นรำรอบต้นไม้ การเคลื่อนไหวนั้นง่าย ๆ ตบมือโบกมือ การเคลื่อนไหวที่เรียบง่ายเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไปจนถึงทุกวันนี้ตัวอย่างเช่นขั้นตอนการเต้นของ Andai Dance ที่มีชื่อเสียง

ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับ เท้า ตบมือ และ แกว่ง ผ้าเช็ดหน้าเป็นอุปกรณ์ประกอบฉากหลักของ Andai Dance ใน Ejina Banner เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน เขตปกครองตนเองซินเจียงมองโกเลียและสถานที่อื่น ๆ Topsur Dance ได้รับความนิยมในรูปแบบของการเต้นรำภายใต้เครื่องดนตรีการเคลื่อนไหวมีลักษณะรอบแขนข้อมือและมือสั่นและร่างกายทั้งหมดสั่นเล็กน้อยการเคลื่อนไหวเหล่านี้มีลักษณะมองโกเลีย การเต้นรำพื้นบ้านของมองโกเลียมักจะปรากฏในท้องฟ้าที่มีนกอินทรีบินสูงห่านบินสูง และภาพการเต้นรำของหงส์ผลงานชิ้นเอกของการเต้นรำในพื้นที่นี้รวมถึง การเต้นรำห่าน และนกอินทรี ทักษะการเคลื่อนไหวของผู้ชายในการเต้นรำมองโกเลียมักจะเลียนแบบภาพของนกอินทรีที่บินอยู่บนท้องฟ้าและปีกที่บินได้ลักษณะของการเคลื่อนไหวคือการเขย่าไหล่ยกหน้าอกยืดแขนเลียนแบบการเคลื่อนไหวของนกอินทรีที่บินอยู่บนท้องฟ้าทำให้แขนแกว่งเหมือนคลื่นแสดงจิตใจที่ไม่จำกัดและหวงแหนของชาวมองโกเลีย

ภาพประกอบ 3 นาฏกรรมมองโกเลีย
ที่มา : ผู้วิจัย,2565

การเต้นรำตะเกียบเต้นและการเต้นรำชามเป็นทุ่งหญ้าที่แพร่หลายในเมืองออร์โดสมองโกเลียแบบดั้งเดิม เนื่องจากการแสดงในเยิร์ทแคบ ๆ อุปกรณ์ประกอบฉากของนักเต้นนั้นค่อนข้างเรียบง่ายส่วนใหญ่เป็นสิ่งของขนาดเล็กเช่นตะเกียบห้องเก็บไวน์หรือชามพอร์ซเลนการเคลื่อนไหวค่อนข้างง่ายไม่มีการเคลื่อนไหวขนาดใหญ่เช่นการวิ่งและการกระโดดท่าทางส่วนใหญ่เป็นท่านั่ง อุปกรณ์ประกอบฉากเช่นตะเกียบและชามถูกตีหรือชนกันโดยนักเต้นในจังหวะที่แน่นอนในระหว่างการเต้นรำสร้างเสียงที่ยอดเยี่ยมและสร้างจังหวะด้วยดนตรีประกอบแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาทางศิลปะของผู้สร้าง

การเต้นรำมองโกเลีย การเคลื่อนไหวของแขนขาในการเต้นรำมองโกเลียส่วนใหญ่มาจากการเลียนแบบสัตว์เช่นนกอินทรีห่านและม้าเพราะสัตว์เหล่านี้เป็นสัตว์ที่คุ้นเคยและสำคัญที่สุดสำหรับผู้เลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า ม้าเป็นยานพาหนะที่จำเป็นและหุ้นส่วนชีวิตของพวกเขา ทางใต้ของห่านไปทางเหนือเพื่อบอกให้คนเลี้ยงปศุสัตว์เปลี่ยนฤดูกาล อิสรภาพอันดุเดือดของนกอินทรีเป็นเป้าหมายของการนมัสการมองโกเลีย ปัจจัยเหล่านี้ในการผลิตชีวิตประจำวันมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการเต้นรำมองโกเลีย

ภาพประกอบ 4 นาฏกรรมมองโกเลีย
ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ในการฟ้อนรำพื้นบ้านมองโกเลียแบบดั้งเดิมเนื่องจากคนเลี้ยงสัตว์อาศัยอยู่ในพื้นที่แคบ ๆ สักหลาดพวกเขาถูก จำกัด พื้นที่ในระหว่างการเต้นรำและไม่สามารถเคลื่อนย้ายรอยเท้าและกระโดดในวงกว้างดังนั้นการเคลื่อนไหวของแขนขาที่ต่ำกว่าจึงมี จำกัด ทักษะการเคลื่อนไหวของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเหนือเอวนั้นอุดมไปด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคลื่อนไหวของแขนและไหล่ได้กลายเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของการเต้นรำมองโกเลียซึ่งถูกกำหนดโดยสภาพแวดล้อม คนมองโกเลียเป็นคนที่มองโลกในแง่ดีและสามารถร้องเพลงและเต้นรำได้พวกเขามีประเพณีการเต้นที่ยาวนาน ประวัติศาสตร์มองโกเลียโดซัง บันทึกไว้ว่า: เมื่อ Tu Tu Khan นำแผนกไปโจมตีแผนกเด็กเขาสวดอ้อนวอนใต้ต้นไม้ถ้าเขาชนะศัตรูเขาจะตกแต่งต้นไม้ด้วยผ้าที่สวยงามและผลที่ตามมาจะชนะนำทหารของเขาและเต้นรำไปรอบ ๆ ต้นไม้ เต้นรอบต้นไม้เป็นประเพณีของชาวมองโกลที่ขาของการเคลื่อนไหวคือการเหยียบเท้าเดินวงกลมการเต้นที่ค่อนข้างง่ายแต่คนมองโกเลียก็สนุกกับมันและบันทึกทางประวัติศาสตร์โบราณของชาวมองโกลเต้นได้กระโดดออกมาจากขาที่ไม่คุกคามและไม่มีฝุ่น

ของเขา การสืบทอดประเพณีนี้คือ Andai Dance ซึ่งเป็นการเต้นรำที่โดดเด่นที่สุดในทุ่งหญ้าการเคลื่อนไหวของการเต้นรำนั้นมีความกระตือรือร้นและไม่ จำกัด โมเมนตัมนั้นแข็งแกร่งและหยาบส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการเคลื่อนไหวของแขนขาที่ต่ำกว่าเช่นเท้าขั้นตอนการกระโดดและการหมุน

คนเร่ร่อนต้องขี่ม้าตลอดทั้งปีชาวมองโกลและม้าอยู่ด้วยกันและพวกเขาจะไม่ยอมแพ้ม้าครองตำแหน่งที่สำคัญมากในชีวิตของชาวมองโกล ในการเต้นรำมองโกเลียแบบดั้งเดิมการเคลื่อนไหวหลายอย่างเลียนแบบและแสดงออกถึงรูปแบบการเคลื่อนไหวของม้า การเคลื่อนไหวเหล่านี้เรียกว่าขั้นตอนม้าซึ่งเป็นทักษะการเคลื่อนไหวที่เป็นเอกลักษณ์ของการเต้นรำมองโกเลีย การเคลื่อนไหวของชีวิตในระยะยาวของชาวมองโกลก็ถูกรวมเข้ากับท่าเต้นการเคลื่อนไหวเช่น การตีม้าและแส้ และ ม้าเดี่ยวเป็นการแสดงออกถึงทักษะที่ยอดเยี่ยมและกล้าหาญของชาวมองโกลที่เคลื่อนไหวบนม้า เนื่องจากการเคลื่อนไหวในทันทีนั้นมีพลังและทรงพลังมากขึ้นในการเต้นรำการเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับม้าจึงมีสัดส่วนที่สำคัญในทักษะการเต้นของชาวมองโกลการออกแบบท่าเต้นของแขนขาที่ต่ำกว่านั้นขึ้นอยู่กับการจำลองสถานะของร่างกายมนุษย์กับม้า

ลักษณะการเคลื่อนไหวทางกายภาพของการเต้นรำมองโกเลียส่วนใหญ่เลียนแบบพลวัตของม้าควบและสืบทอดการเดินของการเต้นรำแบบกลุ่มมองโกเลียแบบดั้งเดิม ในการชุมนุมครั้งยิ่งใหญ่ที่จัดขึ้นโดยชนเผ่ามองโกเลียโบราณการเต้นรำแบบกลุ่มมักใช้เป็นพิธีเฉลิมฉลอง ในสมัยโบราณการสร้างผู้นำเผ่าเป็นเหตุการณ์สำคัญสำหรับชนเผ่าใด ๆ ชาวมองโกเลียจะจัดงานเฉลิมฉลองหลังจากการเลือกตั้งผู้นำจุดสำคัญของการเฉลิมฉลองคือการเต้นรำแบบกลุ่มของคนทั้งหมด ประวัติศาสตร์ลับของราชวงศ์หยวน ที่บันทึกไว้ในส่วนของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์โบราณ มองโกเลียไทยสีแดงดูยากของการชุมนุมในผินนาคุโรกาว่ายืนและรูปมันเป็นการฉลองของมองโกเลียและขยายการเต้นเพื่อฉลองทั้งหมด ที่สามารถเปิดการรับลูกคุโรกาว่าและเต้นก้าวออกมาจากทางที่ไม่คุกคามและไม่มีฝุ่นที่หัวเข่า

ภาพประกอบ 5 นาฏกรรมมองโกเลีย
ที่มา : ผู้วิจัย,2565

วิถีชีวิตหลักของชาวมองโกลคือเร่ร่อนทุ่งหญ้ามีประชากรเบาบางและคนเลี้ยงสัตว์จำเป็นต้องเปลี่ยนทุ่งหญ้าอย่างต่อเนื่องผู้คนรวมตัวกันมากขึ้นการผลิตและการใช้ชีวิตเป็นแบบเดี่ยวและน่าเบื่อและเหงา ในการผลิตเร่ร่อนที่น่าเบื่อหน่ายและกิจกรรมการใช้ชีวิตเพื่อแก้ไขความเหงาชาวมองโกลค่อยๆสร้างการเต้นรำประจำชาติที่โดดเด่นและยังสร้างวัฒนธรรมทุ่งหญ้าที่สวยงาม หลังจากการพัฒนาและวิวัฒนาการในระยะยาวรูปแบบการเคลื่อนไหวของการเต้นรำมองโกเลียได้สร้างท่าพื้นฐาน - ท่ายืน: มือข้างหนึ่งใบหน้าเอียงไปทางแปดโมงเช้าไหล่เปิดหน้าอกกลั้นหายใจยืนสี่เท้าหน้าอกเล็กน้อยเอวเอียงไปข้างหลังเล็กน้อยเงยหน้าขึ้นมองไกลออกไป ท่าทางพื้นฐานนี้ยืดออกตรงและตรงทำให้ผู้คนรู้สึกเปิดกว้างและสง่างามการทำให้อารมณ์ทางจิตวิญญาณแบบดั้งเดิมของตระกูลแอ็คชั่นเต้นและอารมณ์ทางจิตวิญญาณของวีรบุรุษชาวมองโกลถูกสะสมโดยชีวิตเร่ร่อนในระยะยาว

ในระยะสั้นไม่ว่าจะเป็นทักษะการเคลื่อนไหวของแขนขาหรือทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกายทั้งหมดมันสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมเร่ร่อนทุ่งหญ้าที่ลึกซึ้งและเป็นเอกลักษณ์ของมองโกเลีย การเคลื่อนไหวและเสน่ห์ของการเต้นรำมองโกเลียเป็นภาพสะท้อนของบรรยากาศวัฒนธรรมมองโกเลียทั่วไป

4. บริบทพื้นที่

มองโกเลียเป็นหนึ่งในกลุ่มชาติพันธุ์หลักในเอเชียตะวันออก ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศจีน เป็นหนึ่งในชนกลุ่มน้อยในประเทศจีนและเป็นกลุ่มชาติพันธุ์หลักของมองโกเลีย นอกจากนี้ชาวมองโกเลียยังกระจายอยู่ในสหพันธรัฐรัสเซีย ประชากรมองโกเลียของจีนส่วนใหญ่กระจายอยู่ในเขตปกครองตนเองมองโกเลียในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีนในซินเจียงเหอเป่ย์และชิงไห่ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในเหอหนานเสฉวนกุ้ยโจวปักกิ่งและยูนนาน

ชาวมองโกเลียมีต้นกำเนิดมาจากฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ Wangjian โบราณ ปัจจุบันคือแม่น้ำ Erguna ในตอนต้นของศตวรรษที่ 13 กระทรวงมองโกเลียนำโดยเจงกีสข่านรวมภูมิภาคมองโกเลียและค่อยๆกลายเป็นชุมชนแห่งชาติใหม่

คนมองโกเลียอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าและพึ่งพาการเลี้ยงสัตว์เพื่อทำมาหากิน การใช้ชีวิตเร่ร่อนของ การใช้ชีวิตโดยน้ำ แม้ว่าวิถีชีวิตแบบนี้จะอ่อนแอลงในสังคมสมัยใหม่ แต่ก็ยังถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของชาวมองโกเลีย มีชาวมองโกลมากกว่า 10 ล้านคนในโลก ประชากรมองโกเลียของจีนมีจำนวน 5.98 ล้านคน การสำรวจสำมะโนประชากรปี 2010 และอยู่ในอันดับที่เก้าของประชากรชนกลุ่มน้อยของจีน การสำรวจสำมะโนประชากรปี 2010 ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีน กระจายอยู่ในซินเจียงเหอเป่ย์และชิงไห่และส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในเหอหนานเสฉวนกุ้ยโจวปักกิ่งและยูนนาน Ewenki 27,000 และ Tu 240,000 บางครั้งก็ถือว่าเป็นสาขาของชาวมองโกล คนจีนมองโกเลียส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 700000 เหลียวหนิงจีเฮประมาณ 700000 มองโกเลียมองโกเลียประชากร 4170000 มี 3.4 ล้านคนใน Mengdong รวมถึงมากกว่า 5,000 คนในมณฑลยูนนานพวกเขาอาศัยอยู่ในเขตการปกครอง Xinmeng Tonghai County พวกเขาแบ่งออกเป็นห้าหมู่บ้านธรรมชาติ: Zhongcun Xiacun Baige Jiaxiuwan และ Taojiazui พวกเขาเป็นลูกหลานของชาวมองโกลที่หลงเหลืออยู่ในมณฑลยูนนานในช่วงปีแรก ๆ ของ Mengyuan Tulei Khanate Tonghai Mongols มาที่ชายฝั่งของทะเลสาบ Tonghaitun ในที่ราบสูงยูนนานจากทุ่งหญ้าทางตะวันตกเฉียงเหนือของมาตุภูมิที่เชิงเขา Fengshan มีประวัติยาวนานกว่า 740 ปี มองโกเลียมีประชากรทั้งหมดประมาณ 2.8 ล้านคน 2.65 ล้านคนในเดือนกรกฎาคม 2549 ซึ่ง 80% เป็น Khalkha Mongols มีชาวมองโกลประมาณ 1 ล้านคนในรัสเซีย มีชาว Buryat Mongols ในไซบีเรีย ประมาณ 400,000 คน Ewenki ถือว่าเป็นชาวมองโกลในรัสเซีย ประมาณ 30,000 คนในรัสเซีย Oirat รวม Kalmeks 170,000 คนและ Durbert ใน Tuva แห่งสาธารณรัฐ Tuva ซึ่งเดิมเป็นทะเล Tangu Ulianghai ของมองโกเลียนอกจักรวรรดิชิง นอกจากนี้ Hazara เกือบสี่ล้านคน กระจายอยู่ใน

อัฟกานิสถานอิหร่านและสถานที่ อื่น ๆ เป็นลูกหลานของชาวมองโกลและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ในเอเชียกลาง

5. แนวคิด

5.1 แนวคิดอัตลักษณ์

อภิญญา เฟื่องฟูสกุล, (2546) กล่าวถึงความหมายของอัตลักษณ์ในยุคปัจจุบันดังนี้ ความหมายของมโนทัศน์ “อัตลักษณ์”(Identity) ในแวดวงวัฒนธรรมศึกษา(cultural studies) น่าจะหมายถึงคุณสมบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลหรือสิ่งนั้น ในพจนานุกรมภาษาไทย – อังกฤษ คำแปลของ Identity คือ เอกลักษณ์ นั่นก็คือสิ่งที่เป็นคุณสมบัติของคนหรือสิ่งนั้น และมีนัยขยายต่อไปว่าเป็นคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งนั้น ที่ทำให้สิ่งนั้นโดดเด่นหรือแตกต่างจากสิ่งอื่นขึ้นมา การนิยามความหมายซึ่งเปลี่ยนแปลงไปได้ตามบริบท มิได้หมายถึงคุณสมบัติเฉาพะตัวอีกต่อไป ดังนั้น คำว่า อัตลักษณ์ ดูจะเหมาะสมกว่าคำว่า เอกลักษณ์ ในความหมาย Idetity ในยุคปัจจุบัน ในอีกด้านหนึ่งอัตลักษณ์ก็เกี่ยงกับมิติภายในของความเป็นตัวเราอย่างมากทั้งในด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับตนเองในกระบวนการที่เข้าสัมพันธ์กับโลกและปริมลฑล

อิศราพร วิจิตร์, (2559) อัตลักษณ์หมายถึงสิ่งที่เป็นคุณสมบัติเฉพาะของคนหรือสิ่งหนึ่งที่ทำให้โดดเด่นขึ้นมาหรือแตกต่างจากสิ่งอื่นซึ่งอัตลักษณ์เป็นปริมณฑลที่เชื่อมต่อระหว่างความเป็นปัจเจกบุคคลกับสังคมสังคมกับตัวกำหนดบทบาทหน้าที่และระบบเช่นคุณค่าที่ติดมากับความเป็นพ่อความเป็นเพื่อนความเป็นสามีภรรยาความเป็นศิษย์อาจารย์อัตลักษณ์แบ่งออกเป็น 2 ระดับคืออัตลักษณ์บุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคมเมื่อตั้งคำถามว่าอัตลักษณ์ของคนคนหนึ่งคืออะไรนั่นจะตอบจากสองมุมมองคือคำตอบของบุคคลนั้นนิยมตนเองและคำตอบจากผู้อื่นที่นิยามบุคคลนั้นโดยอาศัยเกณฑ์ความเหมือนและความต่างการสื่อสารผ่านอัตลักษณ์ซึ่งคำตอบที่ได้อาจมีมากกว่า 1 รูปแบบเพราะในตัวบุคคลหนึ่งนั้นมีการประกอบสร้างอัตลักษณ์อย่างเป็นกระบวนการและเต็มไปด้วยความหลากหลายภายใต้บริบทที่แตกต่างกันไป ซึ่งอัตลักษณ์ก็มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารอย่างที่ A.De Fina, 2011 (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2555) กล่าวไว้ว่ามนุษย์เรานั้นนอกจากจะแลกเปลี่ยนหรือถ่ายทอดข่าวสารเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกันแล้วมนุษย์เรายังสื่อสารโดยมีเป้าหมายที่จะบอกว่าเราคือใครเราเป็นคนธาตุอะไรเพศอะไรไว้อาลัยเป็นต้นและในขณะที่เราเลือกใช้การสื่อสารเพื่อบอกคนอื่นว่าเราเป็นใครเราก็ยังใช้การสื่อสารเพื่อบอกคนอื่นเพิ่มเติมอีกว่าเขาเป็นใครและสุดท้ายที่สุดก็สื่อสารเพื่อบอกว่าเราเหมือนหรือต่างกับเขาอย่างไร

5.2 แนวคิดภาพแทน

ภาพแทน (Representation) คือ ผลผลิตความหมายของสิ่งที่คิด (concept) ในสมองของเราผ่านภาษา เป็นการเชื่อมโยงระหว่างความคิดและภาษา ซึ่งทำให้เราสามารถอ้างอิงถึงโลกวัตถุจริงๆ ผู้คน เหตุการณ์ หรือจินตนาการถึงโลกสมมุติ ผู้คน และเหตุการณ์สมมุติได้การสร้างภาพแทนนั้น ประกอบไปด้วยกระบวนการ 2 กระบวนการ หรือ ระบบการสร้างภาพแทน 2 ระบบด้วยกัน คือ

ระบบแรก คือ ระบบที่จะช่วยในการจัดจำแนกวัตถุ ผู้คน และเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับชุดความคิด (a set of concept) หรือ ภาพแทนในความคิด (mental representation) ซึ่งมีอยู่ในสมองของเรา ถ้าไม่มีระบบนี้ เราจะไม่สามารถตีความโลกแห่งความหมายได้ ความหมายนั้นขึ้นอยู่กับระบบความคิดและภาพ (image) ที่ถูกสร้างขึ้นในความคิดของเราซึ่งสามารถใช้แทนที่หรือ อ้างอิงโลกวัตถุ ทำให้เราสามารถที่จะอ้างอิงถึงสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในสมองและนอกสมองของเราได้การที่เราเรียกระบบที่ช่วยจำแนกแยกแยะว่าเป็นระบบการสร้างภาพแทน ก็เพราะว่า มันไม่ได้ประกอบไปด้วยความคิดที่เป็นปัจเจกเท่านั้น แต่มีความหลากหลายในการรวบรวม การจัดกลุ่ม การจัดหมวดหมู่ การจัดประเภทของความคิด และสร้างความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างกันได้ ยกตัวอย่างเช่น เราใช้หลักเกณฑ์ความคล้ายคลึงและความแตกต่างในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหรือสร้างความแตกต่างของความคิดจากสิ่งต่าง ๆ เช่น เรามีความคิดว่า ในบางประการ นกเหมือนกับเครื่องบินบนท้องฟ้า ซึ่งความคิดนี้ตั้งอยู่บนฐานของความจริงที่ว่า พวกมันเหมือนกันเพราะพวกมันบินได้ แต่ในขณะเดียวกันเราก็มีความคิดว่า มันมีความแตกต่างในประการอื่น ๆ อีก คือ นกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ในขณะที่เครื่องบินเป็นประดิษฐกรรมของมนุษย์ การผสมและจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่าง ๆ เพื่อก่อรูปของความเข้าใจ (idea) และความเห็นอย่างซับซ้อนนั้นเป็นไปได้ ก็เพราะ ความคิดของเราถูกจัดการด้วยระบบการจัดจำแนกความแตกต่างจากตัวอย่างข้างต้น ในการแยกแยะครั้งแรก อยู่บนฐานของความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บินได้กับบินไม่ได้ และในการแยกแยะครั้งที่สองอยู่บนฐานของความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมากับสิ่งที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีกฎเกณฑ์อื่นๆ อีกในการจัดการแยกแยะซึ่งทั้งหมดทำงานภายใต้ระบบความคิด เช่น การจัดลำดับก่อนหลัง ความคิดใดมาก่อนและความคิดใดมาทีหลัง หรือ การจัดลำดับตามหลักเหตุผล อะไรเป็นสาเหตุของอะไร เป็นต้น ความคิดนั้นไม่ได้ถูกเก็บรวบรวมแบบสุ่ม แต่ความคิดถูกรวบรวม จัดการ และจำแนกเข้าสู่ความสัมพันธ์ อันซับซ้อนกับสิ่งอื่น ๆ

แผนที่ความคิด (conceptual map) ซึ่งเรามีในสมองนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล นั่นทำให้เราตีความโลกและทำความเข้าใจโลกแตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า พวกเราแต่ละคนเข้าใจและตีความโลกในลักษณะเฉพาะและเป็นปัจเจก แต่อย่างไรก็ตาม เราสามารถที่จะ

สื่อสารกันได้ก็ เพราะเราแบ่งปันแผนที่ความคิดที่มีความเหมือนกัน และทำความเข้าใจหรือตีความหมายโลกในแนวทางที่คล้ายคลึงกันแบบกว้างๆ นั่นคือความหมายที่แท้จริงเมื่อเราพูดว่า เราอยู่ในวัฒนธรรมเดียวกัน เพราะเราตีความโลกแบบกว้างๆ เหมือนกัน ทำให้เราสามารถสร้างความหมายในเชิงวัฒนธรรมร่วมกันได้ และสร้างโลกทางสังคมซึ่งพวกเราอาศัยอยู่ร่วมกันได้

ระบบที่สอง อย่างไรก็ตาม แผนที่ความคิดร่วมกันก็ยังไม่พอ เราจะต้องสามารถอ้างอิงหรือแลกเปลี่ยนความหมายและความคิดได้ด้วย เราจะทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อเราใช้ภาษาร่วมกัน ซึ่งเป็นเพียงวิธีการเดียวเท่านั้น ดังนั้น ภาษา ก็คือ ระบบการสร้างภาพแทนระบบที่สอง ซึ่งเกี่ยวข้องในกระบวนการสร้างความหมายทั้งหมด แผนที่ความคิดที่เรามีร่วมกันจะต้องถูกแปลไปเป็นภาษาที่เราใช้ทั่วไป เราจึงจะสามารถจับคู่ความคิดและความเข้าใจต่างๆ เข้ากับคำที่ต้องการเขียน เสียงที่ต้องการพูด หรือภาพที่ปรากฏได้อย่างแน่นอน โดยทั่วๆ ไป เราเรียกคำ เสียง หรือภาพที่มีความหมายว่า “สัญญะ” สัญญะเหล่านี้แทนที่หรืออ้างอิงความคิดหรือความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆ ที่เรามีในสมอง พร้อมๆ กับ การสร้างระบบความหมายทางวัฒนธรรมของเราขึ้นมา สัญญะ ถูกจัดการโดยภาษา ทำให้เราสามารถแปลงความคิดของเราไปสู่ถ้อยคำ เสียงหรือภาพ และทันทีที่มีการใช้สัญญะมันจะปฏิบัติการในฐานะภาษา แสดงความหมายและสื่อสารความคิดของเราไปยังคนอื่นๆ คำว่า “ภาษา” ในที่นี้นั้น มีความหมายกว้างขวาง ระบบการเขียนที่มีความเฉพาะ หรือระบบการพูดที่มีความเฉพาะทั้งสองสิ่งนี้ถูกจัดเป็น “ภาษา” อย่างไม่มีข้อสงสัย แต่ภาษายังรวมถึงภาพต่างๆ ที่เห็นแม้ว่าจะสร้างขึ้นมาโดยใช้มือ เครื่องจักร อิเลกทรอนิกส์ ดิจิตอล หรืออื่นๆ เมื่อพวกมันถูกใช้แสดงความหมาย ก็จัดเป็นภาษา และยังรวมถึงสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ใช่ “ภาษาศาสตร์” ซึ่งใช้แสดงความรู้สึกโดยทั่วไป ตัวอย่างเช่น “ภาษา” ของการแสดงความรู้สึกทาง สีหน้า ท่าทาง หรือ “ภาษา” ของแฟชั่น เสื้อผ้า ไฟจราจร เป็นต้น แม้กระทั่ง บทเพลงก็เป็น “ภาษา” ที่มีความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างเสียง และคอร์ดต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน เสียง คำ ภาพ หรือสิ่งใดๆ ที่ทำหน้าที่ในฐานะสัญญะ และถูกจัดการด้วยสัญญะเข้าไปสู่ระบบ ซึ่งสามารถบรรจุและแสดงความหมายได้ ในมุมมองนี้ล้วนถูกจัดเป็น “ภาษา” ทั้งสิ้น (Stuart Hall, 1997)

Seksanrmutl, (2013) แนวทางการศึกษาในเรื่องภาพแทนนั้นสามารถแบ่งเป็นแนวทางหลักๆ ได้ 3 แนวทางด้วยกัน ซึ่งได้แก่

1. ภาพสะท้อน (reflective approach) แนวทางการศึกษาภาพแทนที่เชื่อว่าภาพแทน คือ “ภาพสะท้อน” (reflective approach) แนวทางนี้เชื่อว่า ความหมายอยู่ในวัตถุ ผู้คน ความคิด หรือเหตุการณ์ที่อยู่บนโลกแห่งความจริง และภาษาทำหน้าที่เหมือนกับกระจก เพื่อสะท้อนความหมายที่แท้จริงซึ่งปรากฏบนโลก

2. เจตจำนง (intentional approach) แนวทางการศึกษาภาพแทนที่เชื่อว่าภาพแทน คือ “ความตั้งใจหรือเจตจำนง” (intentional approach) แนวทางนี้เชื่อว่า ผู้แต่ง ผู้พูด เป็นคน

กำหนดความหมายต่าง ๆ บนโลก ผ่านภาษา คำต่าง ๆ จึงมีความหมายตามที่ผู้แต่งตั้งใจที่จะให้มีความหมาย

3. การประกอบสร้าง (constructionist approach) แนวทางการศึกษาภาพแทนที่เชื่อว่าภาพแทน คือ “การประกอบสร้าง” (constructionist approach) ความหมายผ่านภาษา แนวทางนี้เชื่อว่า ไม่มีสิ่งใด หรือแม้กระทั่งปัจเจกผู้ใช้ภาษาคนใดสามารถจะคงความหมายต่าง ๆ ในภาษาไว้ได้ สิ่งต่าง ๆ ไม่ได้มีความหมายใด ๆ แต่เป็นเราที่สร้างความหมายขึ้นมา โดยการใช้ระบบภาพแทน ซึ่งได้แก่ ความเข้าใจ (concept) และสัญญะ (sign) ต่าง ๆ

โดยสรุป แก่นกลางของกระบวนการสร้างความหมายในวัฒนธรรมนั้น มีระบบการสร้างภาพแทน 2 ระบบเกี่ยวข้องอยู่

ระบบแรก ทำให้เราสามารถให้ความหมายกับโลกผ่านการสร้างชุดของความสัมพันธ์หรือห่วงโซ่ของการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้คน วัตถุ เหตุการณ์ ความคิดทางนามธรรมต่าง ๆ กับระบบความคิดหรือแผนที่ความคิดของเรา

ระบบที่สอง ขึ้นอยู่กับการสร้างชุดของความสัมพันธ์ระหว่าง”แผนที่ความคิดของเรา”กับ”ชุดสัญญะ” โดยการจัดการหรือรวบรวมมันเข้าสู่ภาษาที่หลากหลาย ซึ่งแทนที่หรืออ้างอิงถึงความคิดเหล่านั้น. ความสัมพันธ์ระหว่าง “สิ่งต่าง ๆ” ความคิด และสัญญะ วางอยู่บนแก่นกลางของการผลิตความหมายในภาษา กระบวนการที่เชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้เข้าด้วยกัน คือ สิ่งที่เราเรียกว่า “ภาพแทน”

6. ทฤษฎี

6.1 ทฤษฎีชาติพันธุ์

F. Barth (อ้างถึงใน ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี, 2546) อธิบายแนวคิดเรื่องเส้นขอบเขตอันยืดหยุนของความเป็นชาติพันธุ์ ว่าเกิดจากการที่สมาชิกในกลุ่มนั้นสามารถที่จะเลือกใช้คุณสมบัติทางวัฒนธรรม (cultural attribute) อย่างใดอย่างหนึ่งที่มีอยู่ในการนิยามความเป็นตัวตนของตัวเอง วัฒนธรรมจึงไม่ใช่แบบแผนปฏิบัติ หรือความเชื่ออันเดียว (a culture) ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาแต่โบราณ แต่เป็นพหุวัฒนธรรม (cultures) ที่คนเลือกและปรับเปลี่ยนเพื่อนำมานิยามตนเอง และกลุ่มขอบเขตหรือความเป็นสมาชิกภาพของกลุ่มชาติพันธุ์

Moerman (1965 อ้างใน รัตนา บุญมัธยะ, 2546) กล่าวว่า ในการศึกษาความเป็นตัวตนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ เสนอว่านิยามความเป็นตัวตนของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ชัดเจนตามองค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแปร (เช่น ความเชื่อ ภาษา การแต่งกาย การสร้างบ้านเรือน

การดำเนินวิถีชีวิต เป็นต้น) นั้นไม่มี เพราะผู้คนสามารถหยิบยืมใช้ร่วมกันได้แม้ว่าจะเป็นคนละกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนั้นการศึกษาเรื่องตัวตนทางชาติพันธุ์ จึงต้องพิจารณาจากมุมมองของผู้ถูกศึกษาเอง ซึ่งปรับเปลี่ยน ลื่นไหลไปได้ตามเงื่อนไขความสัมพันธ์ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองในแต่ละช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ ส่วน F.Barth (อ้างถึงใน รัตนา บุญมัธยะ, 2546) ให้ข้อคิดเช่นเดียวกันว่าการศึกษาแนวนี้ควรมีนัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความหมายของแต่ละชาติพันธุ์ ภายใต้บริบททางประวัติศาสตร์ ดังนั้น ตัวตนของชาติพันธุ์ จึงเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัวหากแต่มีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบททางสังคม และไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นโดด ๆ ลอย ๆ โดยตัวของมันเอง แต่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งกับกลุ่มชนอื่น ๆ ในสังคม

นักมานุษยวิทยาในยุคหลังสมัยใหม่เห็นว่า อัตลักษณ์ ทางชาติพันธุ์มีลักษณะเป็นกระบวนการ (process) ที่ไม่อาจที่จะพิจารณาแยกออกจากความสัมพันธ์กับหน่วยทางสังคมอื่นๆ เช่น รัฐชาติ ความสำคัญทางชาติพันธุ์จึงไม่เพียงแต่เป็นความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรมหากแต่ยังเป็นความสัมพันธ์ทางอำนาจระหว่างกลุ่มชนผู้มีอำนาจ (dominant group) กับกลุ่มที่ด้อยอำนาจกว่า (subordinate group) (ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี, 2546)

ทฤษฎีชาติพันธุ์เป็นสิ่งที่เลื่อนไหลและปรับเปลี่ยนไปมาได้คำถามสำคัญในการศึกษาอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ก็คือ ด้วยเหตุผลอะไรที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มชาติพันธุ์เลือก คุณสมบัติทางวัฒนธรรมแบบใดแบบหนึ่ง ในการนิยามความเป็นตัวตนทางชาติพันธุ์ ในขณะที่ Barth อธิบายเหตุผลของการสร้างขอบเขตของอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ภายใต้อิทธิพลของแนวคิดเชิง โครงสร้างหน้าที่ว่า เพื่อการสร้างเครือข่ายของการแลกเปลี่ยนทางด้านสินค้าและแรงงาน

6.2 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

Carrolt Noel, (2003) ได้อธิบายเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ทางนาฏยศิลป์ไว้ในหนังสือ The Oxford handbook of aesthetics ว่า นาฏยศิลป์ คือ รูปแบบที่สำคัญของการเลียนแบบกระบวนการ ของการอ้างอิงการกระทำ เหตุการณ์ และผู้คน โดยผ่านการกระตุ้นของปรากฏการณ์ต่าง ๆ แต่ใน ขณะเดียวกันนาฏยศิลป์ก็มีองค์ประกอบของการสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวที่มีจุดมุ่งหมายตามหน้าที่ เพื่อแสดงความงดงามและความคล่องตัว เป็นห้วงจังหวะของท่วงทำนอง ที่มีท่าทาง อยู่ในช่วงเวลา หนึ่งของจังหวะดนตรี นั่นคือดนตรีที่ประกอบอยู่ด้วย ที่ช่วยกำกับการเต้น เป็นลักษณะสำคัญที่ทำให้นาฏยศิลป์แตกต่างจากการเคลื่อนไหวอื่น ๆ Noel ยืนยันว่า นาฏยศิลป์คือความงามของการ เลียนแบบ อย่างเช่นการเต้นบัลเล่ต์ ที่สร้างสรรค์แล้วอย่างดี คือภาพมีชีวิตของความปรารถนา การดำเนินชีวิต พิธีกรรมและประเพณี ของทุกชาติในโลก เช่นเดียวกับศิลปะของภาพวาด นัก ปรัชญาคนสำคัญ เช่น เอบเบ้ ชาร์ลส บัตโต เพลโต้ และอลิสโตเติ้ล กล่าวถึงหลักการเลียนแบบ ธรรมชาติ ของศิลปะว่า “เราจะให้คำจำกัดความของภาพวาด รูปปั้น และการเต้น ว่าเป็น

การ เลียนแบบความงดงามทางธรรมชาติ ผ่านสี ทำให้มีชีวิต โดยสอดแทรกทัศนะคติ ส่วนดนตรีและบทกวี คือการเลียนแบบธรรมชาติที่งดงามผ่านเสียงและจังหวะในแง่สุนทรียภาพของนาฏยศิลป์นั้น Theophile Gautier อธิบายว่านาฏยศิลป์ ประกอบด้วยศิลปะการแสดงออกซึ่งท่าทางที่งดงามและพัฒนาขึ้นมาให้เป็นภาพที่น่าชมไม่ขัดสายตา หรืออาจกล่าวว่าเป็นดนตรีที่ปราศจากเสียง(จังหวะเงียบ) หรือดนตรีที่มองเห็นได้ นอกจากนี้ Stephane Maltarme & Paul Valery ก็กล่าวว่า การเต้นเป็นการจำลองภาวะต่าง ๆ หัวใจของการ เต้นในฐานะศิลปะอย่างหนึ่ง คือ การเคลื่อนไหวนั่นเอง

มโน พิสุทธิรัตนานนท์, (2547) อธิบายว่า สุนทรียภาพในนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง เมื่อเป็นที่ยอมรับกันว่าเรือนร่างมนุษย์เป็นมูลฐานหรือศิลปะธาตุที่สำคัญในนาฏศิลป์และการแสดง เช่นเดียวกับที่ถือกันว่าเรือนร่างมนุษย์เป็น สุนทรียวัตถุ (Aesthetic Objects) ดังนั้น การปรากฏของนักแสดงที่มีบคลิกลักษณะ และการแต่งตัวที่งาม สง่า พราวพรายเหมาะสมกับลีลาท่าเต้นท่ารำอันเป็นนาฏลักษณ์ของศิลปะการแสดงนั้น ๆ ย่อมมีผลเป็น เบื้องต้นต่อผู้ชมที่จะได้สัมผัสรู้ทางการเห็นและขานรับทางสุนทรียะ (Aesthetic Response) จังหวะลีลา การเคลื่อนไหว (Rhythm and Movement) เป็นมูลฐานหลักที่สำคัญของนาฏศิลป์และเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่ทำให้นาฏศิลป์มีคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของตัวมันเอง มูลฐานทางศิลปะดังกล่าวนี้มีความ หลากหลายที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยช่วงเวลา (กาละ) สถานที่ (เทศะ) และทิศทาง ซึ่งเป็นไปในลักษณะที่ ต่อเนื่องกลมกลืนหรือสอดคล้องกันในระหว่างท่วงท่าที่มีอิสระและมีแบบแผน ในขณะเดียวกันคุณค่า ความงาม ก็ขึ้นอยู่กับความเป็นเอกภาพ (Unity) ในการผสมผสานไปกับจังหวะทำนองดนตรี รวมทั้ง บริบทแวดล้อมอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมปรุงแต่ง ซึ่งได้แก่ เวที ฉาก และ แสง-เงา สุนทรียรสที่ผู้ชมได้รับ จากนาฏศิลป์และการแสดงเกิดจากอารมณ์รู้สึกร่วมระหว่างผู้แสดง กับผู้ชมโดยที่ผู้แสดงซึ่งเป็นศิลปิน ได้สอดแทรกอารมณ์รู้สึกที่ปรุงแต่งโดยอิสระผสมผสานไปในลีลา ท่าเต้น ท่ารำ หรือการเคลื่อนไหว ของเขา ซึ่งจะส่งผลให้การเคลื่อนไหวในอารมณ์รู้สึกของผู้ชมด้วย ลีลาเคลื่อนไหวที่เป็นไปโดยอิสระ อย่างเป็นระบบเป็นจุดกำเนิดของนาฏศิลป์และเป็นหัวใจของสุนทรียรสที่ผู้ชมจะขานรับได้ ประสบการณ์สุนทรียะทางนาฏศิลป์ของผู้ชมก็มีส่วนสำคัญที่จะพัฒนาการรับรู้และเข้าใจความงามใน ระคับผัสสะ (Sensation) ของเขาไปสู่ระดับเพ่งพินิจ (Contemplation) อันเป็นการรับรู้ความงามในระดับปัญญาเชิงสร้างสรรค์

ปุณณรัตน์ พิชญไพบูลย์, (2561) อธิบายว่า บริบทของจิตวิทยาศิลปะ เป็นการค้นหาคำตอบว่าเหตุใดพฤติกรรมของมนุษย์จึง เกี่ยวข้องกับความงามและศิลปะ เหตุใดมนุษย์จึงต้องสร้างสรรค์ศิลปะและสนใจความงาม การ หานิยามของศิลปะโดยการนำกระบวนการวิทยาศาสตร์มาอธิบายพฤติกรรมที่เกิดจากแรง บันดาลใจและความซาบซึ้งในความงาม กลุ่มบุคคลที่นักจิตวิทยาให้ความสนใจศึกษาคือ ศิลปิน ผู้อาศัยแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ คำถามคืออะไรเป็นแรงผลักดันทำให้เหล่า ศิลปินลุกขึ้นมาสร้างสรรค์ศิลปกรรม อีกกลุ่มคือผู้ชมซึ่งมุ่งค้นหาประสบการณ์

ศิลปะ มีคำถามว่าทำไมอารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ถูกส่งผ่านไปสู่ตัวผู้ชมได้ และ อะไรเป็นสิ่งที่ผลักดันให้ผู้ชมเกิด ความปรารถนารับชมศิลปกรรมจนเกิดความซาบซึ้งดื่มด่ำขึ้นมาคำตอบอาจได้จากการศึกษาด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นการขยายพรมแดนความรู้ทางสุนทรียศาสตร์ให้เกิดความประจักษ์ชัดและเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่นได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ความหมายของศิลปะอาจ เปลี่ยนไปเพื่อให้เหมาะสมกับปรากฏการณ์หรือรูปแบบของศิลปะที่อาจเกิดขึ้นมาใหม่ๆ ได้อีกด้วย

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

รตพร ปัทมเจริญ, (2544) ได้ศึกษาบทบาทของศาลเจ้าในจีนในการธำรงอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ปัจจุบันชาวจีนจะผสมกลมกลืนเข้ากับคนไทยทั้งการแต่งงานและวัฒนธรรมไปมากแล้วก็ตาม แต่ชาวไทยเชื้อสายจีนก็พยายามที่จะรื้อฟื้นและธำรงสัญลักษณ์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ทางชาติติพันธ์ อีกนัยหนึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้ถูกใช้ในการนิยามตัวตน เพื่อบ่งชี้ความเป็นชาติติพันธ์จีน สัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นจีนได้อย่างชัดเจนได้แก่ ภาษาจีนและความเชื่อทางศาสนา สำหรับกลุ่มชาวจีนในเขตอำเภอเมืองนครปฐม ศาลเจ้าปุนเถ่ากงเจตั๊วมีบทบาทอย่างมากในการรื้อฟื้นและสืบทอดภาษาจีนและความเชื่อทางศาสนาแบบจีน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่นิยามขอบเขตความเป็นจีน และช่วยปลุกจิตสำนึกความเป็นจีนของลูกหลานที่มีบรรพบุรุษเป็นชาวจีนร่วมกัน

อาทิตย์ วงศ์อทิติกุล, (2549) ได้ศึกษาอัตลักษณ์ชาติพันธุ์อาข่า หมู่บ้านพญาไพร เล่ามา เป็นกลุ่มอาข่าที่เรียกตนเองว่า โลมิอาข่า หรือ ลอมิอาข่า พี่ได้นิยามถึงความเป็นอาข่าผ่านอัตลักษณ์ชาติติพันธ์สองส่วนคือ 1. อัตลักษณ์ชาติพันธุ์แบบปฐมกำเนิด ได้แก่ อัตลักษณ์ที่กลุ่มชาวอาข่านิยามผ่านการสืบสายเลือดอาข่า การมีชื่อและนามสกุลอาข่า การมีระบบความเชื่อผี การพูดภาษาอาข่า และการอาศัยอยู่ในสังคมอาข่า 2. อัตลักษณ์ชาติพันธุ์เชิงเครื่องมือ ได้แก่ อัตลักษณ์ที่ถูกนำมาใช้เพื่อบ่งบอกถึงความเป็นกลุ่มชาติพันธุ์อาข่า ได้แก่ ระบบการปกครองโดยกลุ่มผู้นำ ได้แก่ ผู้นำศาสนาสูงสุด หมอผี คนทรง ช่างตีเหล็ก และองค์ประกอบทางกายภาพของหมู่บ้านที่โดดเด่น ได้แก่ ประตูผี และตุ๊กตาผี ชิงช้าอาข่า บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ลานวัฒนธรรม และศาลเจ้าหมู่บ้าน และการแต่งกายของสตรีอาข่า

วชิรกรณ์ อาจคุ้มวงษ์, (2552) ได้ศึกษาภาพแทนตัวละครและวัฒนธรรมเกอิชาในเมมัวร์ส์ ออฟ อะ เกอิชา และ เกอิชา, อะ ไลฟ์ การนำเสนอภาพของตัวละครและวัฒนธรรมเกอิชาในทั้งสองเรื่องดังกล่าวมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นวนิยายเรื่อง Memoirs of a Geisha นำเสนอเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตสมมุติของเกอิชาจากมุมมองผู้เขียนที่เป็นผู้ชายชาวตะวันตกในลักษณะที่

เป็นการผลิตซ้ำภาพของความเป็นญี่ปุ่น โดยสอดคล้องกับภาพของความเป็นตะวันออกในวาทกรรมบุรพคดีนิยม ภาพของเกอิชาถูกนำเสนอในด้านหนึ่งเต็มไปด้วยความวิจิตรพิสดาร ความลี้ลับ และมีนัยของความเย้ายวนทางกามารมณ์ในโลกตะวันออก แต่ในอีกด้านหนึ่งก็แฝงเร้นไว้ด้วยความน่ากลัว ในขณะที่เรื่อง Geisha, a Life เป็นการนำเสนออัตลักษณ์และตัวตนจากมุมมองและประสบการณ์จริงของผู้เป็นเกอิชา โดยนำเสนอในด้านที่เชื่อมโยงกับความงาม และความเก่าแก่ทางด้านศิลปะวัฒนธรรมญี่ปุ่น ตลอดจนการเล่าเรื่องยังเป็นการสร้างตัวตนและสำนักของประสบการณ์ร่วมของชุมชนเกอิชาด้วย

จินดา ศรีรัตนสมบุญ, (2553) ได้ศึกษาภาพแทนหญิงไทยในงานเขียนเยอรมันร่วมสมัย การประกอบสร้างหญิงไทยให้เป็นวัตถุแห่งความปรารถนา สังเกตได้ว่าอรรถลักษณ์ต่าง ๆ แห่งความน่าปรารถนาซึ่งมารวมตัวกันอยู่ในความเป็นผู้หญิงไทยนั้น เป็นคุณลักษณะที่น่าปรารถนาบนพื้นฐานความคิดสองแบบที่ผสมผสานกัน ได้แก่ความคิดแบบ ปิตาธิปไตย และความคิดแบบบูรพนิยม ซึ่งแฝงไว้ด้วยวาทกรรมอาณานิคมต่าง ๆ มากมาย อรรถลักษณ์แห่งความน่าปรารถนาต่าง ๆ ที่ตัวบทกำหนดให้มีอยู่ในตัวหญิงไทยได้แก่ ความงามทางกายภาพที่เน้นความงดงามแบบตะวันออก ซึ่งให้ความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่มีเสน่ห์แห่งความแปลกต่างจากดินแดนอันห่างไกล และในขณะเดียวกันนั้นก็เป็นความงดงามทางกายภาพที่สามารถทำให้เพศชายรู้สึกถึงความแข็งแรงและมีอำนาจเหนือกว่าของตน นอกจากนี้ยังต้องเป็นความงดงามที่สามารถกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศของชาย

เกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง, (2554) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงระหว่างการเมืองของรัฐ กับอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธ์ไทยทรงดำ อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และศึกษาการแข่งขันทางอัตลักษณ์ภายในกลุ่มชาติพันธ์ไทยทรงดำ อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์แรกเป็นเรื่องการแข่งขันระหว่างกลุ่มชาติพันธ์ ซึ่ง “รัฐ” เป็นอำนาจจากภายนอกที่กำหนดความเป็นชาติพันธ์ หรืออัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ โดยพฤติกรรมตอบสนองต่อนโยบายรัฐมีทั้งเกิดการต่อต้านและยอมรับ ขณะที่วัตถุประสงค์ในข้อที่สองเกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ภายใน เป็นเรื่องของการแข่งขันทางการเมืองภายในกลุ่มชาติพันธ์ไทยทรงดำ ในการกำหนดความหมาย สัญลักษณ์ ภาษา เสื้อผ้า อาหาร วิถีชีวิต และอื่นๆ เพื่อตอบรับกับการกำหนดประเภทจากภายนอก โดยเฉพาะหน่วยงานราชการ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผู้นำต่างๆ ดังนั้นทั้งสองวัตถุประสงค์จึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

อุษณีย์ พ่อบุตรดี, (2557)) ศึกษาวิจัย เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของฟ้อนผู้ไทยในการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม เพื่อศึกษาเอกลักษณ์และความเปลี่ยนแปลงของฟ้อนผู้ไทยในการนำการฟ้อนไปใช้เพื่อการจัดการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ในจังหวัดกาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม และมุกดาหารได้พบว่าความเปลี่ยนแปลงของการฟ้อนชาวผู้ไทยมีเหตุปัจจัยหลายประการที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการฟ้อนผู้ไทย อาทิ ทัศนคติของชุมชน เงื่อนไขด้านเวลา การเปลี่ยนแปลง

ทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร การศึกษา การเคลื่อนไหวทางวัฒนธรรม นักท่องเที่ยว แต่สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด คือ นโยบายแห่งรัฐ นโยบายการจัดการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ซึ่งในแต่ละพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร มีเหตุปัจจัยที่แตกต่างกันตามสภาพพื้นที่ แต่มีจุดมุ่งหมายเป็นในทางเดียวกันคือการเปลี่ยนแปลงและการนำนาฏยศิลป์การฟ้อนผู้ไทยไปใช้เพื่อสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม

คฑาวุธ มาป้อง, (2562) คฑาวุธ มาป้อง, (หมอลำศิลปินภูไท : อัต (320 : 2562 ลักษณ์ชำติพันธุ์นาฏยประดิษฐ์และธุรกิจบันเทิงในกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยม โดยปัจจุบันกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยมธุรกิจด้านความบันเทิงศิลปะการแสดงแขนงต่าง ๆ มีอยู่มากมาย รวมไปถึงธุรกิจบันเทิงด้านศิลปะการรแสดงหมอลำที่มีการบริโภคมีผู้บริโภคหลากหลายกลุ่มมีการแข่งขันของแต่ละคณะแต่ละวงดนตรี ซึ่งหมอลำคณะศิลปินภูไท หมอลำของกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท อำเภอคำม่วง จังหวัดกำฬสินธุ์ เป็นคณะหมอลำที่มีความโดดเด่นทางอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ผู้ไท หมอลำคณะศิลปินภูไทจึงมีการใช้อัตลักษณ์ของกลุ่มชำติพันธุ์ผู้ไทของตนเองต่อรองกับด้านศิลปะการแสดงนำมาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้บริโภคในแบบใหม่นอกวัฒนธรรมเดิม สร้างบทบาทหน้าที่แบบใหม่ เกิดขึ้นภายในวงการหมอลำซึ่งคณะศิลปินภูไทได้นำอัตลักษณ์เฉพาะตน นำมาสร้างนาฏยประดิษฐ์และจัดการให้เกิดวัฒนธรรมอีสานนำมาเป็นธุรกิจทางวัฒนธรรมได้ หมอลำคณะศิลปินภูไทจึงจ ำเป็นที่จะสร้างความชัดเจนจุดแข็งผ่านศิลปะการแสดงหมอลำอัตลักษณ์ศิลปะการแสดงหมอลำ มิได้มีหน้าที่เพียงเพื่อการแสดง ร้อง หรือ ลำ เพื่อให้เกิดความบันเทิงใจแต่ได้มีการพัฒนาสร้างสรรค์และเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมอยู่ตลอดเวลาด้วยกระแสสังคมการคงอยู่เพื่อกลุ่มชาติพันธุ์

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Broun Marion, (1976) ได้ศึกษาการเต้นรำกับศาสนา การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาองค์ประกอบของการเต้นรำการละครและศาสนา มีความสัมพันธ์กันอย่างไร การเต้นรำแบบอเมริกันดั้งเดิมมีการรวมทำนองต่าง ๆ ใช้ส่วนประกอบในการเคลื่อนไหวและการไม่เคลื่อนไหว ส่วนการละครใช้ลักษณะการดำเนินเรื่องและขั้นตอนและความตื่นเต้นเร้าใจ

Leach, (1984) ได้ศึกษาคำว่า นาฏศิลป์พื้นบ้าน (Folk and Primitive Dance) ไว้ว่า นาฏศิลป์พื้นบ้านเป็นกิจกรรมการแสดงออกของกลุ่มชนในสังคม และเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งในชีวิตของเขาเหล่านี้ นาฏศิลป์พื้นบ้านมักเกี่ยวพันกับศาสนาหรือความเชื่อของกลุ่มชนนั้น ๆ และเกี่ยวข้องกับคนเราตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะเป็นการละเล่นที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์กันในสังคม และเป็นสิ่งบันเทิงอย่างหนึ่ง

Roy, (1999) ได้ศึกษามหกรรมพื้นบ้านนานาชาติวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และผลงานของคติชนชาวบ้าน พบว่า งานมหกรรมพื้นบ้านนานาชาติเริ่มเมื่อปี ค.ศ. 1934 และยังคง

ดำเนินมาจนถึงปัจจุบันเป็นการนำเสนอศิลปะของชาวบ้านที่หลากหลายและเก่าแก่ที่สุดงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้การศึกษาประวัติความสัมพันธ์ของการกระตุ้นในบริบทของความสัมพันธ์ในสาขาวิชาคติชนในสหรัฐอเมริกา ผลงานในฐานะที่เป็นผลผลิตทางศิลปะและสังคมเป็นที่นิยมและเสื่อมถอยของคติชนในประเทศนี้ นับจากช่วงทศวรรษ 1930-1940 และ 1950-1970 จนถึงยุคปัจจุบัน เป็นเวลา 25 ปี งานมหกรรมได้หล่อหลอมเป็นแนวคิดและการปฏิบัติสืบมา งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาของงานมหกรรมกับการเคลื่อนไหวที่จะปฏิรูปงานของสหรัฐอเมริกาขบวนการเหล่านี้ เป็นงานที่เข้มแข็งสาขาของวิชาคติชนวิทยา ในสหรัฐอเมริกาแบ่งเป็น นักคติชนวิทยา เชิงวิชาการและนักคติชนชาวบ้าน แสดงให้เห็นว่าคติชนวิทยาในประวัติศาสตร์มีรูปแบบที่หลากหลายในการปฏิบัติ

บทที่ 3
วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง นาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก : อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในบริบทชาติพันธุ์ เป็นการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม เพื่อทำการรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต การสำรวจ การสนทนา และการสัมภาษณ์ ในส่วนของเนื้อหาได้เก็บข้อมูลจากเอกสารงานวิจัย หนังสือทางวิชาการ เอกสารสิ่งพิมพ์ เทปบันทึกเสียง วีดีทัศน์และผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรง เพื่อให้การศึกษาวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ขอบเขตในการวิจัย
- เนื้อหาในการวิจัย
- วิธีการดำเนินการวิจัย
- ระยะเวลาในการวิจัย
- พื้นที่ทำการวิจัย
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการวิจัย
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การจัดกระทำข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- การนำเสนอข้อมูล

ขอบเขตในการวิจัย

1. เนื้อหาในการวิจัย

1.1 โครงสร้างของนาฏกรรมอันไต

1.2 อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมมองโก

2. วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษานี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยการรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมผ่านการสำรวจการสัมภาษณ์การสังเกตและการอภิปรายกลุ่ม

3. ระยะเวลาในการวิจัย

สิงหาคม 2565 เริ่มจนถึงปัจจุบัน

4. พื้นที่ทำการวิจัย

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยนาฏกรรมอันไต : ภาพตัวแทนอัตลักษณ์ในบริบทชาติพันธุ์มองโกซึ่งผู้วิจัยได้เจาะเลือก เขตปกครองตนเองมองโกเลีย ประเทศจีน มาเป็นพื้นที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

5. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1 กลุ่มผู้รู้ (Key Informant) ได้แก่ กลุ่มบุคคลที่ให้ข้อมูลเชิงลึกและสำคัญเกี่ยวกับนาฏศิลป์ประเทศจีน และสามารถที่จะให้ข้อมูลได้เที่ยงตรง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 3 ท่านได้แก่

1) อาจารย์คฑาวุธ มาป้อง	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏยศิลป์ตะวันตก
2) Rao Wenting	ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์จีน
3) Qu Lishi	ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์จีน

5.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informant) ประกอบด้วย กลุ่มอาจารย์ผู้สอนนาฏศิลป์จีนในมหาวิทยาลัย และนิสิตในสถาบันการศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบไม่มีโครงสร้าง ดังนี้ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1) Mr. Wang Tao	ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์จีน
2) Mr. Zhang kai	นิสิตต่างชาติ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3) Mr. Lin HaiJian	นิสิตต่างชาติ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

4) Miss Yanaya Nong	นิสิตต่างชาติ ภาควิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5) Mr. Pan Yanhe	นิสิตต่างชาติ ภาควิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5.3 กลุ่มบุคคลทั่วไป (General Informants) ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษา กลุ่มผู้ชมการแสดง โดยใช้วิธีสุ่มแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) จำนวน 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม และตารางการอภิปราย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยใช้การสัมภาษณ์ จากการลงภาคสนาม

3. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่รวบรวมและข้อมูลภาคสนามเพื่อจัดประเภทเก็บถาวร และวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของงานวิจัย โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและจากข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ การสนทนามาทำการวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลที่สัมภาษณ์จากกลุ่มประชากร
2. นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่
3. สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละกลุ่มจากเครื่องมือ
4. นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงตามความมุ่งหมาย

5. การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสรุปผลข้อมูลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยและอภิปรายผลโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 โรงสร้างของการเต้นรำ อันไต มองโก

1.1 ความเข้าใจในวัฒนธรรมมองโกเลีย

ชาวมองโกเลียเป็นประเทศที่รักดนตรีและสามารถร้องเพลงและเต้นรำได้เป็นที่รู้จักกันในนามประเทศดนตรีและประเทศบทกวี ชาวมองโกลมีชีวิตเร่ร่อนมาตั้งแต่สมัยโบราณในประวัติศาสตร์อันยาวนานชาวมองโกลได้สร้างความมั่งคั่งทางดนตรีที่มีคุณค่าและมีคุณค่าด้วยภูมิปัญญาและอัจฉริยะทางศิลปะของพวกเขาเอง เพลงพื้นบ้านมองโกเลียมีสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ของเพลงร้องเพลงชาติเพลงมองโกเลียมีทั้งสไตล์ทั่วไปของทั้งประเทศและสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาค ชาวมองโกเลียเป็นชนเผ่าเร่ร่อนดั้งเดิมที่มีการกระจายส่วนใหญ่ในเอเชียตะวันออกมันเป็นหนึ่งในชนกลุ่มน้อยในประเทศจีนและเป็นกลุ่มชาติพันธุ์หลักของมองโกเลีย นอกจากนี้ชาวมองโกเลียยังกระจายอยู่ในประเทศแถบเอเชียและยุโรปเช่นรัสเซียและ Ewenki และ Tu บางครั้งก็ถือว่าเป็นสาขาของชาวมองโกเลีย ชาวมองโกเลียมีต้นกำเนิดมาจากแม่น้ำ Wangjian โบราณบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำ Erguna ในตอนต้นของศตวรรษที่ 13 กระทรวงมองโกเลียนำโดยเจงกีสข่านรวมภูมิภาคมองโกเลียและค่อยๆกลายเป็นชุมชนแห่งชาติใหม่ คนมองโกเลียอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าและพึ่งพาการเลี้ยงสัตว์เพื่อทำมาหากิน การใช้ชีวิตเร่ร่อนที่อาศัยอยู่ในพืชน้ำแม้ว่าวิถีชีวิตนี้จะอ่อนแอลงในสังคมสมัยใหม่ แต่ก็ยังถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของชาวมองโกเลีย ชาวมองโกเลียมีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมมากขึ้นและดนตรีและการเต้นรำก็อยู่ในตำแหน่งที่ค่อนข้างโดดเด่นในด้านศิลปะ

ภาพประกอบ 6 การเต้นรำของชาวมองโก

ผู้วิจัย : ที่มา,2565

ภาพประกอบ 7 การเต้นรำของชาวมองโก

ผู้วิจัย : ที่มา,2565

ประเพณีของชาวมองโกลมี 1 ฮาดะและฮาดะเป็นมารยาทดั้งเดิมที่ชาวมองโกลเคยเห็นเมื่อพวกเขาได้พบกับเจ้าชายและขุนนางฉลองวันเกิดให้กับญาติและเพื่อน ๆ และพบกับแขกผู้มีเกียรติ 2 ขนมปังปิ้ง ขนมปังปิ้งเป็นส่วนหลักของคนมองโกเลียเพื่อสร้างความบันเทิงให้กับมารยาทของแขก 3 ในช่วงเช้าของวันขึ้นปีใหม่ ญาติทุกคนจะมารวมตัวกันที่บ้านที่ยาวที่สุด และคนรุ่นหลังจะกราบไหว้ผู้อาวุโส และคนรุ่นหลังจะแสดงความปรารถนาดีต่อผู้อาวุโส4 ส่งขวดยานัตถุ์ เมื่อคุณเป็นแขกใน yurts บนทุ่งหญ้าเจ้าของที่มีอัธยาศัยดีมักจะต้องหยิบขวดเล็ก ๆ ที่มีลักษณะคล้ายขวดพอร์ซเลนที่หรูหราและสวยงามเพื่อรับกลิ่นหรือแลกเปลี่ยนกลิ่นกับแขกถวายฮาดา

ภาพประกอบ 8 ประเพณีถวาย ฮาดา

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

ภาพประกอบ 9 การมอบขนมปังปิ้งให้แก่แขกผู้มีเกียรติชาวมองโก

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ภาพประกอบ 10 ประเพณีอวยพรปีใหม่ชาวมองโก

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ภาพประกอบ 11 ขวดพอร์ซเลน ถวายฮาดา

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ภาพประกอบ 12 การมอบ

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

1.2 ประเภทของนาฏกรรมมองโก

การเต้นรำมองโกเลียมีหลายประเภทมันมีส่วนร่วมในการผลิตปศุสัตว์และการล่าสัตว์ในชนเผ่าเร่ร่อนในภาคเหนือของจีน เนื่องจากการใช้ชีวิตในระยะยาวในสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศของทุ่งหญ้าภูเขาและภูเขาและโทเท็มของนกอินทรีได้รับการบูชามาตั้งแต่สมัยโบราณจึงก่อให้เกิดลักษณะของการเต้นรำมองโกเลียที่หนาบอบบางยืดและกล้าหาญ การเต้นรำพื้นบ้านมองโกเลียส่วนใหญ่มีดังต่อไปนี้

1.2.1 การเต้นชาม โดยทั่วไปการเต้นชามเป็นหญิงเดี่ยวที่มีสไตล์การเต้นคลาสสิก

ของชามพอร์ซเลนบนหัวของนักเต้นถือกุญแจมือคู่ภายใต้เสียงดนตรีตามจังหวะของแมงป่องแขนทั้งสองข้างยืดและงออย่างต่อเนื่องและร่างกายกำลังก้าวไปข้างหน้าหรือข้างหลังมันมีจุดประสงค์เพื่อแสดงความสง่างามของผู้หญิงมองโกเลียอารมณ์ของตัวละคร การเต้นรำใช้คำศัพท์การเต้นเช่นมือนุ่มไหล่สั่นและขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีสไตล์การเต้นมองโกเลียเพื่อแสดงสไตล์การเต้นที่หรูหราและละเอียดอ่อนการเต้นรำแบบชามที่หมุนเวียนใน Ordos นั้นเรียบง่ายและเรียบง่ายและไม่มีการเคลื่อนไหวปกติที่เข้มงวด

ภาพประกอบ 13 การเต้นชาม

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.2.2 การเต้นรำตะเกียบ ตะเกียบเต้นด้วยการเคลื่อนไหวของไหล่ที่รู้จักกันโดยทั่วไปโดยการแสดงของผู้ชาย นักเต้นถือตะเกียบด้วยมือขวาของเขาและตีมือขาไหล่เท้าและส่วนอื่น ๆ เป็นครั้งคราวบางครั้งก็ตีพื้นหรือเคาน์เตอร์ เมื่อข้อมือเปลี่ยนไปบางครั้งไหล่ก็สั่นไหวอย่างมีชีวิตชีวาบางครั้งขาก็กระโดดได้อย่างยืดหยุ่นบางครั้งก็หันไปทางซ้ายและไปข้างหน้าบางครั้งก็หันไปทางขวา การเคลื่อนไหวของไหล่มีทั้งแบบไดนามิกและแบบไดนามิกและมีเสน่ห์พิเศษซึ่งเป็นหนึ่งในความสุขความงามและสุขภาพ แม้ว่าการกระทำนั้นง่าย แต่ก็ทำให้ผู้ชมพอใจด้วยทักษะดังนั้นจึงมีลักษณะการแสดงที่แน่นอน การเต้นรำตะเกียบที่หมุนเวียนใน Ordos มีทั้งการเต้นรำเดี่ยวชายและการเต้นรำกลุ่มชายและหญิง ในรูปแบบของการแสดงตะเกียบมือเดียวได้รับการพัฒนาเป็นตะเกียบสองมือและคำศัพท์การเต้นรำของไหล่เอวและขาก็มีมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นการเต้นรำจึงดูร่าเริงชัดเจนและแปลกใหม่และแสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นของชาวมองโกลความร่าเริงความหึงหวงและบุคลิกที่กล้าหาญของชาวมองโกล

ภาพประกอบ 14 ระบำตะเกียบ

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.2.3 Chama Chama เป็นกิจกรรมทางศิลปะที่จัดขึ้นโดยพุทธศาสนาในทิเบต เพื่อส่งเสริมธรรมะเผยแพร่หลักคำสอนหยุดการล่อลวงของความชั่วร้ายและเสริมสร้างความเชื่อทางพุทธศาสนา ในอดีตในพื้นที่ Horqin ซึ่งพระวิหารมีความสง่างามและเปรียบได้กับพระพุทธศาสนา และแม้แต่เขตปกครองตนเองมองโกเลียในวัดและวัดส่วนใหญ่ได้แสดงการเต้นรำนี้โดยลามะทุกปี จนถึงตอนนี้วัดบางแห่งยังคงสืบทอดการเต้นรำนี้ Chama มีบทบาทสำคัญในวัฒนธรรมการเต้นของมองโกเลีย

ภาพประกอบ 15 Chama Chama
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

ภาพประกอบ 16 การแสดง Chama Chama
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.2.4 การเต้นรำ Horqin เรียกอีกอย่างว่า Andai Dance โบเป็นพ่อมดในชาแมน และนักวิจัยเรียกมันว่าหมอผี ชาวมองโกลเรียกตัวเองว่าโบ กิจกรรมการเสียสละทางศาสนาที่ดำเนินการโดย Bo เรียกว่า Xing Bo Bo Dance หมายถึงการเต้นรำที่กระโดดเมื่อคุณอยู่ใน Bo Bojiao ได้รับการยอมรับจากชาวมองโกเลียมาเป็นเวลานาน แต่มันก็ค่อยๆลดลงตั้งแต่การเผยแพร่ของพุทธศาสนาในทิเบตมีเพียงเศษเสี้ยวเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เหลือส่วนใหญ่กระจายอยู่ในทุ่งหญ้า Horqin Bo Dance สงวนไว้สำหรับ Xingan League และ Tongliao City ในฐานะที่เป็นรูปแบบศิลปะโบราณ Bo Dance ไม่เพียง แต่มีพลังบางอย่าง แต่ยังมีมูลค่าการวิจัยสูงเนื่องจากความหมายแฝงที่หลากหลายและธรรมชาติทางศิลปะและความบันเทิง เส้นทางในพื้นที่ Horqin ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อขอพรและการไล่ผี มันเป็นคุณสมบัติหลักของมันในการร้องเพลงและเต้นรำเทพเจ้ารักษาโรคและไล่ผี รูปแบบการแสดงของ Andai เป็นหนึ่งในเพลงและการเต้นรำผู้คนเดินไปรอบ ๆ สนามเพื่อร้องเพลงและเต้นรำพวกเขานำนักร้องคนหนึ่งและทุกคนและคนคนหนึ่งนำการเต้นรำและทุกคนเป็นลักษณะการแสดงหลัก

ภาพประกอบ 17 Andai Dance

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

ภาพประกอบ 18 ระบำ Andai Dance

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.3 ต้นกำเนิดและที่มาของการเต้นรำอันได

Andai ดั้งเดิมมีต้นกำเนิดมาจาก Kulun Banner Tongliao City เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน Fuxin City Mongolian Autonomous County Liaoning Province และ Qian Guorros Mongolian Autonomous County Songyuan มันเป็นพิธีกรรมทางศาสนาที่ผลิตโดยคนมองโกเลียในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เฉพาะเจาะจงมันขับไล่ความชั่วร้ายในรูปแบบของการร้องเพลงและการเต้นรำต้นแบบทางศาสนาของมันคือหมอผีมองโกเลียที่เรียกว่าโบในพื้นที่ Horqin ในเวลาเดียวกันมีตำนานและตำนานมากมายเกี่ยวกับต้นกำเนิดของ Andai แม้ว่าเวลาที่เฉพาะเจาะจงของต้นกำเนิดของ Andai นั้นยาวนานเกินกว่าจะพิสูจน์ได้ แต่ก็ยังคงมีวัฒนธรรมของชาติที่แข็งแกร่ง ต้นกำเนิดของ Andai สามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทอย่างคร่าว ๆ หนึ่งคือต้นกำเนิดของตำนานและอื่น ๆ คือต้นกำเนิดของศาสนา

1.3.1 ต้นกำเนิดของตำนาน

ในชาวมองโกเลียมีตำนานมากกว่า 30 ชนิดที่เกี่ยวข้องกับ Andai ดั้งเดิมเนื้อหาหลักหมุนรอบการไล่ผีและรักษาผู้ป่วยในรูปแบบของการเต้นของพระเจ้าตามหน้าที่ของพวกเขาพวกเขาสามารถแบ่งออกเป็น Ada Andai หรือที่เรียกว่า Tianmo Andai และ Wuru Ga Andai หรือที่เรียกว่าการแต่งงานและญาติสายเลือด Andai

1.3.2 ต้นกำเนิดของศาสนา

ชาแมนเป็นรูปแบบทางศาสนาตามธรรมชาติบนพื้นฐานของความเชื่อ ชาวมองโกเลียอาศัยอยู่ในพื้นที่ Yinshan ของ Daxinganling และ Mongolian Plateau จากมุมมองของการกระจายทางวัฒนธรรมของโลกวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดและกว้างขวางที่สุดในภูมิภาคนี้คือวัฒนธรรมชาแมน มองโกเลียอยู่ในเขตวัฒนธรรมหมอผีจากมุมมองของวัฒนธรรมในระดับภูมิภาคและวัฒนธรรมชาติพันธุ์ มีต้นกำเนิดในพื้นที่ horqin แอนรุ่นที่เป็นหมอผีที่ใช้วิธีการเต้นของพระเจ้าในการรักษาโรคชนิดของพิธีกรรมทางศาสนาและโรคเหล่านี้ส่วนใหญ่หมายถึงผู้หญิงที่ถูกกดขี่ในสังคมศักดินาและโชคชะตาโดยเฉพาะการแต่งงานที่ไม่ฟรีและชีวิตที่ไม่มีความสุขและนำไปสู่การเจ็บป่วย

ทางจิตหรือการเจ็บป่วยทางจิต พิธีกรรมเพลงและการเต้นรำประเภทนี้ส่งเสริมความรู้สึกของความปีติยินดีและปลดปล่อยความตึงเครียดผ่านการแสดงที่น่าทึ่งของหมอผีพลังเหนือธรรมชาติและจิตวิญญาณถูกควบคุมเพื่อให้ผู้คนรู้สึกสบายใจทางจิตใจเมื่อเผชิญกับโรค แอนรุ่นมองโกเลียวัฒนธรรมแห่งชาติและศาสนาวัฒนธรรมของผู้ให้บริการที่ได้รับการยอมรับในสังคมมองโกเลียเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่สุดของทุ่งหญ้าในการแสวงหาเสรีภาพและความสุขของความต้องการทางจิตวิญญาณที่ไม่ซ้ำกันโดยมองโกเลียวัฒนธรรมแห่งชาติและสังคมที่สร้างแอนรุ่นที่อุดมไปด้วยวัฒนธรรมและมรดกทางที่ไม่ซ้ำกัน

ในประวัติศาสตร์อันยาวนานอันยาวนาน Andai ได้ประสบกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง วงการวิชาการใช้ปี 1947 เป็นแหล่งต้นน้ำและมีความแตกต่างระหว่าง Andai ดั้งเดิมและ Andai สมัยใหม่ เพลงและการเต้นรำของ Andai ในสังคมดั้งเดิมมีอยู่ในการรักษาโรค Andai และพิธีกรรมภัยพิบัติและมีลักษณะทางศาสนาของหมอผี หลังจากการก่อตั้งเขตปกครองตนเองมองโกเลียในด้วยการเปลี่ยนแปลงของสังคมดั้งเดิมไปสู่สังคมสมัยใหม่ในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมใหม่หน้าที่ดั้งเดิมของ Andai ในการรักษาโรคและการขจัดภัยพิบัติจะค่อยๆหายไปในขณะที่องค์ประกอบหลักของศิลปะเช่นเพลงการเต้นรำดนตรีและบทกวีได้รับการเก็บรักษาไว้ Andai ยังเปลี่ยนจากเพลงพิธีกรรมหมอผีในอดีตไปเป็นเพลงพื้นบ้านและการเต้นรำ ในช่วงเวลานี้นักเขียนวรรณกรรมและศิลปะ Kulunqi นักขี่ Wulan Mu และศิลปินพื้นบ้าน บนพื้นฐานของการจัดระเบียบการวิจัยและการสืบทอดประเพณีอันไดตามข้อกำหนดของบริบททางสังคมและวัฒนธรรมใหม่การแปรรูปการเปลี่ยนแปลงการปรับโครงสร้างการสร้างสรรค์และนวัตกรรมได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างการเต้นรำอันไดใหม่เพื่อให้พิธีกรรมหมอผีในอดีตนี้ได้รับการตีความใหม่จากมุมมองของเพลงพื้นบ้านและการเต้นรำและประสบความสำเร็จในการรวมเข้ากับชีวิตร่วมสมัยของผู้คน จากพิธีกรรมหมอผีและการเต้นรำเฉพาะกลุ่ม Andai ไปจนถึงชีวิตความบันเทิงสาธารณะเดินเข้าไปในเมืองขึ้นเวทีเข้ามหาวิทยาลัยและค่อยๆก้าวข้ามท้องถิ่นไปสู่เขตปกครองตนเองและแม้แต่ทั้งประเทศ

การเปลี่ยนแปลงของพิธีกรรมหมอผีและการเต้นรำของ Andai เป็นเพลงพื้นบ้านและการเต้นรำการปฏิรูปเวทีของ Andai และรูปแบบที่หลากหลายของเพลงและการเต้นรำ Andai ร่วมสมัยเพื่อสำรวจการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์เพื่อสังเกตกระบวนการทำให้ทันสมัยของวัฒนธรรมดั้งเดิม

1.3.3 รูปแบบของนาฏกรรมอันไต

1. โครงสร้างที่เป็นทางการของการเต้นรำ Erandai

ในความหมายดั้งเดิม Andai เป็นพิธีที่จัดขึ้นเพื่อรักษาโรคที่เรียกว่า Andai ซึ่งมีเพลงและบทกวีเต้นรำจำนวนมากไหลผ่าน ผลการวิจัยก่อนหน้านี้สองเรื่อง ต้นกำเนิดและการพัฒนาของ Andai และ Andai มองโกเลีย บันทึก 13 ตำนานเกี่ยวกับต้นกำเนิดของ Andai ที่รวบรวมจากพื้นที่ Kulunqi และ Horqin ซึ่งเป็นตำนานโบราณ 4 ว่าวร้องเพลง ในตำนานการร้องเพลงเมื่อนานมาแล้วมีสถานที่เก่าแก่มากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกษัตริย์คือ Hazsu Khan Khan มีเจ้าหญิงสามคนพวกเขาทั้งหมดเป็นแมลงปอสีขาวที่น่ากลัว มองโกเลียเรียกว่า Chagan เจ้าหญิงทั้งสามนี้ล้วน แต่มีพลังเวทย์มนตร์และไร้ขอบเขตและพวกเขามักจะแสดงปีกของพวกเขาเพื่อเดินทางไปทั่วโลก เมื่อเงาของพวกเขาถูกปกคลุมไปด้วยผู้หญิงหรือลูกสะใภ้บนพื้นซึ่งจะป่วย ผู้คนเรียกโรคนี้ว่า Andai disease พระพุทธเจ้าศากยมุนีได้เปลี่ยนมาเป็นปรมาจารย์บาบลุน เพื่อช่วยรักษาความทุกข์ของมนุษย์ และสอนวิธีรักษาโรคนี้ให้กับนักร้องที่ฉลาด กาดาสุ และนักร้องที่ไม่ธรรมดา กาดาสุ ร้องเพลงรอบคนป่วย ตามด้วยนักร้องโบราณอันได ดังนั้นการร้องเพลง Andai จึงเป็นที่รู้จักกันในนามการร้องเพลง ใน การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับดนตรีและการเต้นรำโบราณของมองโกเลีย นายวูลันเจี๋ยได้บันทึกและศึกษาการเต้นรำของชนเผ่ามองโกเลียโบราณการเต้นรำสงครามการร้องเพลงและการให้กำลังใจ จากมุมมองของวัฒนธรรมเปรียบเทียบเขาบันทึกการศึกษาเปรียบเทียบของชาวมองโกเลียและอุยกูร์ คีร์กิซและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ และเพลงเต้นรำพื้นบ้านของฮังการีผ่านเอกสารทางประวัติศาสตร์เขาเชื่อว่า Andai เกิดในชนเผ่ามองโกเลียยุค เขาย้ำว่า Bai Haiqing เทพเจ้าแห่ง Shaman Chagan Elle ถูกครอบครองโดยแม่มด เช่น Duhan Bai Haiqing หมายถึงแมลงปอสีขาว เห็นได้ชัดว่าเนื้อหาในตำนานของ Andai ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงนักร้องโบราณที่เป็นหมอผีดั้งเดิมที่สุดของ Chagan Front Le ใน ประวัติศาสตร์ของ Cullen Ande Sarura เชื่อว่า Andai โบราณมีประสบการณ์ในกระบวนการพัฒนาทางโลกของการแต่งงานโบราณและการร้องเพลงและการเต้นรำแบบกลุ่มและยังนำเสนอในความเชื่อและพิธีกรรมของหมอผี Botletu สำรวจรูปแบบของพิธีกรรมวัตถุประสงค์ของพิธีกรรมลักษณะของพิธีกรรมและด้านอื่น ๆ และเสนอว่า Andai ดั้งเดิมเป็นของพิธีกรรมหมอผี

ภาพประกอบ 19 พิธีกรรมหมอผีของชาวอันไต
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

พิธีกรรมการรักษาแบบดั้งเดิมของ Andai มีบทบาทในการเป็นประธานในการนั่งยอง เต่า ผู้ป่วย Andai และมวลชน ซึ่งเป็นหมอผีที่หน้าผากเป็นประธานในพิธีแอนรุ่น Dao Wei เป็นนักร้องผู้ช่วยของหน้าผากและทำหน้าที่เป็นนักร้องนำของเพลงและการเต้นรำในพิธี อ้างอิงจากหนังสือ Andai ที่รวบรวมและตีพิมพ์โดยนักวิชาการท้องถิ่นใน Kulunqi มีเพลงและเพลงเต้นรำ 41 เพลงใน Andai เพลงของพวกเขาค่อนข้างคงที่และเนื้อเพลงไม่ได้รับการแก้ไขส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของผู้ป่วยและบริบทของเวลาร้องเพลง ต้นกำเนิดและการพัฒนาของรุ่น แอน และ แอนรุ่นสี่สิบปี ในการศึกษาทั้งในพิธีเต้นรำแบบดั้งเดิมของแอนรุ่นทีมและการกระทำที่อธิบายไว้ในรายละเอียดที่สามารถสรุปได้จากสองลักษณะพื้นฐาน : หนึ่งคือการเต้นรอบสนามและนักเต้นเป็นวงกลมและเต้น ประการที่สองคือการนั่งบนผ้าเช็ดตัวมือของนักเต้นคือผ้าเช็ดตัวสีขาวและขั้นตอนส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับขั้นตอน ต่อมาท่าเต้นอันอุดมไปด้วยเพลงและการเต้นรำของ Andai ได้รับการพัฒนาบนพื้นฐานของขั้นตอนพื้นฐานนี้

ในคนมีพื้นฐานในตำนานสำหรับการเต้นรำรอบสนาม: มีการกล่าวกันว่า Guolros มีชายชราคนหนึ่งหญิงสาวของเธอเป็นโรคแปลก ๆ และการรักษาใด ๆ จะไม่ช่วย จนมุมเขาใช้รถดึงลูกสาวของเขาในการรักษาวันหนึ่งเขาไปที่คูเลนธงในเพลาหัก ชายชรารู้สึกหมดหวังมากและเขาก็กรีดร้องอย่างเจ็บปวดรอบ ๆ เพลาหักของรถเลอร์ คนเลี้ยงปศุสัตว์และชาวนา

ที่ทำนาในบริเวณใกล้เคียงได้ยินเสียงทุกคนติดตามพ่อเก่าร้องเพลงและเต้นรำรอบ ๆ รถเลอร์ หลังจากนั้นไม่นานหญิงสาวที่กำลังจะตายบนรถเลอร์ก็ลุกขึ้นยืนและเข้าร่วมทีมร้องเพลงและเต้นและหายเป็นปกติอย่างน่าอัศจรรย์ ตั้งแต่นั้นมาผู้คนได้ปฏิบัติตามวิธีนี้เพื่อรักษาโรคที่คล้ายกันในเด็กผู้หญิงหรือผู้หญิงที่แต่งงานใหม่

ภาพประกอบ 20 การแสดงดั้งเดิมของมองโก

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

ประเพณีการเต้นรอบสนามสามารถสืบย้อนกลับไปได้ไกลกว่า เป็นหนังสือที่เขียนในศตวรรษที่ 13 มองโกเลียมองโกเลีย ประวัติศาสตร์ลับ ที่บันทึกไว้ในส่วนของบรรพบุรุษของเจงกีสข่านและรูปที่ถูกสร้างขึ้นเป็นข่านเมื่อสถานการณ์ : มองโกเลียไทยยังแดงดูอีผินยากของการชุมนุมในการรับลูกคุโรคาว่ายืนก็เป็นรูปที่หายากมัน การเฉลิมฉลองของมองโกเลียการฉลองการเต้นก็เป็นการเฉลิมฉลองเช่นกันมันไม่เพียง แต่เป็นภาพที่หายากเท่านั้น แต่ยังเต้นไปรอบ ๆ ต้นไม้ปุย ๆ ใน Kuokawa และก้าวออกจากซี่โครงโดยไม่มีฝุ่นเข่า นี่คือคำอธิบายที่ชัดเจนของชาวมองโกเลียโบราณที่เต้นรอบต้นไม้และร้องเพลงและร้องเพลง ผ้าเช็ดตัวแบบดั้งเดิมของ Andai นั้นเกิดจากการเต้นของหมอผีในพิธี เมื่อทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงพวกเขาได้ขยายรูปแบบของผ้าเช็ดหน้าเข็มขัดและเสื้อ

คลุม จะเห็นได้ว่าประเพณีของเพลงและการเต้นรำของ Andai เดินไปรอบ ๆ สนามก้าวเท้าและผ้าเช็ดตัวเต้นรำไปรอบ ๆ ต้นไม้และเต้นรำไปรอบ ๆ สนามและเต้นรำเป็นเวลาหลายร้อยปีมันยังคงอยู่ในเพลงและการเต้นรำของ Andai ในปัจจุบัน

ภาพประกอบ 21 ประเพณีการเต้นรอบสนาม
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

การร้องเพลง Andai จะต้องร้องเพลงสิบวันสิบห้าวันหนึ่งเดือน ร้องเพลงทุกวัน ฉันมักจะร้องเพลงตอนเที่ยง ก่อนที่จะเริ่มพิธีโฮสต์จะอธิบายกระบวนการทั้งหมดของการเริ่มต้นและสิ้นสุดพิธี Andai ให้กับผู้ป่วยและฝึกอบรมผู้ป่วยเกี่ยวกับวิธีการพูดใบรับรองปากและวิธีการวิ่งและกระโดด ในขั้นตอนการเตรียมการผู้ป่วย Andai ล้างผมยาวในบ้านและแขวนฝาครอบมือทั้งสองข้างจับธูปสามอันที่ดีและสวดมนต์เท้าทั้งสองนั่งบนม้านั่งบนพื้น จากนั้นหน้าผากของโปโลก็เริ่มเคาะฉาบในสถานที่กลางแจ้งและร้องเพลง Andai ถนนสายหนึ่งร้องเพลง Andai ที่เพลากลางของศาลและอีกคนหนึ่งร้องเพลง Andai ที่ด้านข้างของศาลและฝูงชนร้องเพลง Andai ด้วยเพลงและการเต้นรำเพื่อทำให้ตกใจเกลี้ยกล่อมและปลอบโยนผู้ป่วยและเชิญผู้ป่วยไปยังสถานที่จัดงาน การร้องเพลงและร้องเพลงผู้ป่วยติดเชื้อในบรรยากาศในเวลานี้ร่างกายทั้งหมดสั่นและธูปถูกโยนลงบนพื้นและยืนขึ้น ในเวลานี้ผู้ป่วยจะถูกนำไปยังสถานที่กลางแจ้งตามด้วยวงกลมและเสียงฝีเท้าจะคงที่หลังจาก

ไม่กี่รอบ ในเวลานี้แมงป่องจะมอบแส้ระฆังให้กับถนนเล็ก ๆ และเขาจะล่าถอยและพักผ่อน ผู้ป่วยกระโดดตามหลังถนนหากมีถนนสองสายพวกเขาจะพาผู้ป่วยไปที่กลางจนกว่าผู้ป่วยจะเหงื่อออก หลังจากหยุด Dao ร้องเพลงชาและปล่อยให้ผู้ป่วยดื่มชาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และเหงื่อออกมากขึ้น บางครั้งมีผู้ชมจำนวนมากและถนนจะสร้างสถานที่อีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งสถานที่หลายแห่งจะแข่งขันกันเพื่อร้องเพลงและเต้นรำคว้าผู้ป่วยและบรรยากาศก็อบอุ่นมาก ผู้ป่วยมีเหงื่อออกและร่างกายของเขาเบาขึ้นมากและสภาพของเขาก็บรรเทาลงอย่างมาก ขั้นตอนสุดท้ายคือการส่ง Andai กลับไปเป็นประธานในพิธีปล่อยให้ผู้ป่วยล้มลงบนบ้านกระดาษสีขาวผู้ป่วยค่อย ๆ ตื่นจากสภาวะที่สับสนเมื่อเขาเงยหน้าขึ้นเขาทั้งสองจับเธอและมัดผมของเธอแสดงให้เห็นว่า Andai ได้จากไปแล้วรากของโรคจะถูกกำจัด ในช่วงเวลาของการปฏิรูปที่ดินฉันอายุ 12 หรือ 13 ปีฉันเห็นพิธี Wuruyu Andai ที่โฮสต์โดย Haoye หลังจากการปฏิรูปที่ดินพิธีรักษา Andai ถูกระบุว่าเป็นไสยศาสตร์เกี่ยวกับระบบศักดินาและถูกแบน

จากข้างต้นเราพบว่าก่อนปี 1947 ใน Kulun Banner พิธีกรรมดั้งเดิมเช่น Wuruga Andai ยังคงมีอยู่ ตามคำอธิบายของเขา ขั้นตอนพิธีอันไดสามารถแบ่งออกเป็น: เตรียมความพร้อม เชิญหมอที่หน้าผากซ่อมสนามฯลฯ เปิด ผู้ป่วยให้ครอบคลุมใบหน้าและหน้าผากและเต๋าฉินเล่นเป็นประธานชวนผู้ป่วยเปิด จุดสุดยอด ที่หน้าผากและผู้ป่วยตามเต๋าฉินร้องเพลงเต้นชาชาเหงื่อออกชนะเกม ตามฉากที่อบอุ่นของผู้ป่วยที่เลือกสถานที่ที่จะร้องเพลงและเต้น จบ ที่หน้าผากกลับมาเล่นส่งผี Andai

ภาพประกอบ 22 ประเพณีรักษคนป่วย
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

จากพิธีในภาพถ่ายผู้ป่วยสวมผมถือถ้วยนั่งบนพื้นและยายเก่าเทชาให้เธอ บทบาทของเขาในฐานะเจ้าเล่ห์เป็นโฮสต์ของพิธีทั้งหมด ศูนย์กลางของเกมคือศิลปินชื่อดัง Erdenbara ด้านหน้าซ้าย ซึ่งทำหน้าที่เป็นเต่า ผู้ชมและมีส่วนร่วมในชาวบ้านของหมู่บ้านปศุสัตว์ นี่คือการเชื่อมโยงชาในพิธีรักษาของ Wuru Andai และยังเป็นจุดสำคัญของพิธีทั้งหมด ชานชาในการเชื่อมโยงผู้ป่วยตามถนนฉินหลังวิ่งรอบสนามไม่กี่รอบแล้วปากแห้งเหงื่อออกในเวลานี้ผู้ช่วยให้ผู้ป่วยดื่มชาดื่มชาข้างๆถนนฉินร้องเพลงสรรเสริญ หลังจากที่ผู้ป่วยดื่มชาร่างกายทั้งหมดก็ผ่อนคลายมาด้วยความสนใจก้าวมีเสถียรภาพและความเร็วของสนามก็เร็วขึ้น Daoyu และฝูงชนก็สนใจกับผู้ป่วยและการแสดงเพลงและการเต้นรำก็มาถึงจุดสูงสุด

เมื่อเทียบกับพิธีกรรมหมอผีอื่น ๆ สีทางศาสนาของพิธีกรรม Wuru Andai จะค่อยๆลดลง ตัวอย่างเช่นในพิธี Wuru Ga Andai หน้าผากปรากฏเป็นโฮสต์พิธีในช่วงเปิดและปิดพวกเขาเคาะและร้องเพลง Andai หลังจากการเปิดตัวพวกเขามอบอำนาจการปกครองให้กับ Daoqin และในฐานะหมอผีหน้าผากไม่จำเป็นต้องครอบครองในพิธี Wuru Ga Andai การร้องเพลง Andai ในพิธี Uruga Andai เป็นอีกบทบาทหนึ่ง พวกเขาคุ้นเคยกับพิธีกรรมของหมอผีและสามารถร้องเพลงและเต้นรำได้ แต่ต่างจากแมงป่องเต่าไม่มีความสามารถในการครอบครองและเป็นบทบาททางโลกในพิธี

อันได บทบาทที่โดดเด่นของ Daoyu เน้นส่วนเพลงและการเต้นรำของพิธีกรรม Wuru Andai และมีแนวโน้มที่ชัดเจนในการทำให้เป็นฆราวาส

ภาพประกอบ 23 แผนผังสรุปโครงสร้างการเต้นรำอันไตมองโก

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

ตอนที่ 2 อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และภาพตัวแทนในนาฏกรรมอันไต

2.1 อัตลักษณ์ของการเต้นรำ Andai มองโกเลีย

1. รูปแบบของต้นไม้รอบ ๆ ล้อมรอบ

ตามธรรมเนียมสถานที่แสดงการเต้นรำ Andai ต้นล้อเพลาหักหรือเสาไม้ตั้งอยู่ตรงกลางซึ่งหมายถึงปีศาจเมืองเพื่อหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายผู้เข้าร่วมถูกล้อมรอบด้วยวงกลมถือผ้าพันคอไหมในมือขวาหรือดึงเสื้อคลุมมองโกเลียและร้องเพลงกับนักร้องนำ นักเต้นนำเต้นรำ ในคำอธิบายนี้ผู้คนเต้นรำรอบเสาไม้ที่ยืนอยู่ตรงกลางมันควรจะเป็นรูปแบบที่พัฒนาโดยการเต้นรำรอบต้นไม้และเสียสละต้นไม้มันเป็นพื้นฐานย้อนหลังของรากประวัติศาสตร์ของมัน ประวัติศาสตร์ลับของ มองโกเลียในบันทึกนี้ Tiemu จริงกับเขาสองไม้ปิดเพื่อให้กระดูกและการแลกเปลี่ยนในรูปแบบของเข็มขัดเป็นอันดามันอันดามันแต่งงานของพวกเขาในการเป็นลูกน้องของเขาทันทีหลังจากรอบปุยเหมาต้นไม้และเต้นก้าวออกมาจากทางไม่มีข้อศอกไม่มีเข่าของฝุ่นฉลองความสำเร็จของพันธมิตรที่ฉลองและฉากที่อบอุ่น [3] p53 นักวิจัยการเต้นรำของ Andai กล่าวว่าในภาพวาดหิน Yinshan และเครื่องปั้นดินเผาที่ทาสีในสุสานโบราณมีรูปแบบการร่ายรำรอบต้นไม้และวงกลม ตัวอย่างเช่นทางด้านตะวันตกของส่วนตรงกลางของ Yinshan Tolingou มีคูน้ำเล็ก ๆ ที่เรียกว่า Special Sala มีสระน้ำเล็ก ๆ จำนวนมากในคูน้ำแผนที่การเต้นรำดั้งเดิมถูกจารึกไว้บนกำแพงหินของส่วนนี้ ในใจกลางของภาพวาดมีร่างมนุษย์สี่ร่างที่มีหางยาวและแขนยาว ดังนั้นแผนที่การเต้นรำจึงเป็นพื้นฐานที่ทรงพลังสำหรับเราในการพิสูจน์ว่าการเต้นรำเร่ร่อนมองโกเลียดั้งเดิมมีลักษณะของเพลงและการเต้นรำ รูปแบบของการเต้นรำจากการเต้นรำของ Andai น่าจะเป็นรูปแบบของการเต้นรำรอบ ๆ ต้นไม้ซากและการเปลี่ยนแปลงของต้นไม้ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายเกี่ยวกับคำแถลงนี้โดยสรุปหนึ่งในประเภทต่อไปนี้คือการเต้นรำเป็นรูปแบบดั้งเดิมของการเต้นรำเร่ร่อนและชาวมองโกเลียโบราณมีนิสัยชอบร้องเพลงและเต้นรำรอบวงกลม นี่เป็นเพราะชนเผ่าเร่ร่อนของมองโกเลียโบราณอาศัยอยู่ในรูปแบบของคูลอมบ์แต่ละคูลอมบ์เป็นทรงกลมเต็นท์ของหัวหน้าเผ่าอยู่ตรงกลางและคนอื่น ๆ ถูกล้อมรอบด้วยชั้นพวกเขาคุ้นเคยกับการร้องเพลงและเต้นรำเป็นวงกลม การปรากฏตัวของต้นไม้และคูลอมบ์นั้นกลมและเห็นได้ชัดว่าองค์ประกอบของเพลงและการเต้นรำก็เป็นทรงกลมเช่นกัน ดังนั้นเราจึงคิดว่ามีการเชื่อมต่อที่แยกกันไม่ออกระหว่างต้นไม้กับคูลอมบ์ฉันคิดว่าการเต้นรำรอบวงกลมนั้นเหมือนกับการเต้นรำรอบต้นไม้นอกจากนี้ยังเป็นรูปแบบดั้งเดิมของการเต้นรำเร่ร่อน ประการที่สองเชื่อว่าการเต้นรอบต้นไม้มี

ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ ประการที่สามและอาจจะเกี่ยวข้องกับการบูชาโทเท็มต้นไม้โบราณมองโกเลีย ดังนั้นเราจึงสรุปได้ว่ารูปแบบของเพลงและการเต้นรำของคนโบราณนั้นเชื่อมโยงกับการเต้นรำของชนเผ่าเร่ร่อนมองโกเลียอย่างแยกไม่ออก

ภาพประกอบ 24 การเต้นรำอันไต

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

2 ลักษณะการกระทำของเท้าเหยียบและเท้า

รูปแบบของ Andai เป็นเพลงและการเต้นรำแบบดั้งเดิมในระหว่างการบูชาสวรรค์โบราณการเฉลิมฉลองและงานฉลองนั่นคือคำว่า เท้า และ เท้า การเต้นรำมองโกเลีย เป็นคำโบราณที่เรียกว่า ผ้าสี บันทึกทางประวัติศาสตร์ของ Meng Yu Er ยังโหลด Meng Yu Er ผู้คนเริ่มชอบเต้นร้องเพลงรอบต้นไม้และจะกลายเป็นร่องที่ไม่เป็นระเบียบและฝุ่นก็ไม่ได้เป็นกระดูกหน้าแข้ง นี่แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของโมเมนตัมดังนั้นบรรพบุรุษของเราเต้นรำแบบไหนที่สามารถทุบวัชพืชและทำลายดินแดนได้ ผู้เขียนคิดว่า จากคำศัพท์แอ็คชั่น การเต้นรำเฉลิมฉลองนี้อธิบายไว้ในวรรณคดีคลาสสิกมองโกเลีย ประวัติศาสตร์ลับของมองโกเลีย แสดงให้เห็นว่าการเต้นรำที่เก่าแก่ที่สุดของชาวมองโกลเริ่มต้นที่เท้า เหยียบเข่าตัวเองคือการกระทำที่แสดงให้เห็นว่าก้าวผ่านจังหวะของความรุนแรง

และความเร็วของจังหวะเบาหนักช้าด่วนจังหวะการแสดงออกที่เห็นได้ชัดว่ามีเท้ามาเหยียบเหยียบที่มีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับบันทึกทางประวัติศาสตร์และมองโกเลียและบรรพบุรุษที่กล้าหาญและกล้าหาญของตัวละครที่สอดคล้องกับ การเต้นรำแบบดั้งเดิมของ Andai นั้นไม่มีข้อ จำกัด อบอุ่นและมีสุขภาพดีการเคลื่อนไหวและ ประวัติศาสตร์ลับของมองโกเลีย เรียกว่า ข่านจางเฉิงหยู ในกรณีของเด็ก ๆ ที่ไม่สนใจ Kurokawa เต้นรำรอบ ๆ ต้นไม้ปุยและก้าวออกจากซี่โครงไม่มีหัวเข่า สิ่งนี้นำไปสู่ข้อสรุปว่าการเคลื่อนไหวพื้นฐานของการเต้นรำ Andai ในปัจจุบันและการเดินเท้านั้นสอดคล้องกับลักษณะของท่าเต้นมองโกเลียก่อนหน้านี้

ภาพประกอบ 25 การแสดงอันไตในพิธีเปิด

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

ภาพประกอบ 26 การแสดงอันไตในพิธีเปิด

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

3 ลักษณะทางดนตรีของการเต้นรำอันได

ในเวลานั้นชนเผ่าเร่ร่อนในภาคเหนือแลกเปลี่ยนและบูรณาการกับวัฒนธรรมดนตรีและการเต้นรำของที่ราบภาคกลางดนตรีและการเต้นรำของชนกลุ่มน้อยเข้ามาในศาลเพื่อชื่นชมรัฐมนตรีของจักรพรรดิ ในเวลานั้นดนตรีและการเต้นรำของชนกลุ่มน้อยมีหน้าที่ให้คนดูซึ่งมีบทบาทมากขึ้นในการพัฒนาการเต้นรำของชนกลุ่มน้อย การแลกเปลี่ยนและบูรณาการการเต้นรำของชนกลุ่มน้อยและดนตรีและการเต้นรำของที่ราบภาคกลางมีบทบาทเชิงบวกในการส่งเสริมการเต้นรำของชนกลุ่มน้อย ในช่วงราชวงศ์หยวนเจงกีสข่านได้ก่อตั้งราชวงศ์ที่เป็นเอกภาพ ชาวมองโกเลียเข้าสู่ที่ราบภาคกลางในเวลานั้นชนชั้นปกครองมองโกเลียได้แนะนำการเต้นรำของประเทศให้กับพระราชวัง เนื่องจากความสนใจของวัฒนธรรมของพวกเขาเองงานเลี้ยงศาลของราชวงศ์หยวนมีสีประจำชาติที่แข็งแกร่งมาก ในช่วงราชวงศ์หยวนมีดนตรีและการเต้นรำที่มีชื่อเสียงปรากฏขึ้น สิบหกวันแห่งการเต้นรำเวทย์มนตร์ Youhuangcheng White Queen Team Dance Eight Exhibition Dance Haiqing Na Swan และอื่น ๆ เป็นงานตัวแทนหลัก ในช่วงราชวงศ์หยวนกุบไลข่านก็ให้ความสำคัญกับพระพุทธศาสนาเช่นกัน การเต้นรำเวทย์มนตร์สิบหกวัน และ Youhuangcheng เป็นการเต้นรำของชาวพุทธเกี่ยวกับความบันเทิงของพระพุทธเจ้า สิบหกพะเยาเต้น ปีศาจ ยังแสดงให้เห็นความเชื่อ

ของชาวมองโกลที่กำหนดเอง ราชวงศ์หยวนยังเป็นช่วงเวลาที่สำคัญในการกำเนิดของการเต้นชาแมน การเต้นรำและการตีกลองเป็นลักษณะสำคัญสองประการของการเต้นชาแมน

4 ลักษณะเด่นของการร่ายรำอันไต

หลังจากการก่อตั้งประเทศจีนใหม่การผลิตและมาตรฐานทางการแพทย์ได้รับการปรับปรุงอย่างมากและการเต้นรำ Andai ก็ถูกแยกออกจาก Andai แบบดั้งเดิม Andai Bo กลายเป็นศิลปินพื้นบ้านและ Andai ก็กลายเป็นศิลปะการเต้นรำที่แท้จริง เสาไม้หรือเพลาหักที่วางอยู่ตรงกลางของสนาม Andai ต้นหายไปดังนั้นผู้คนจึงไม่เต้นรำไปรอบ ๆ วงกลมรอบ ๆ วงกลมอีกต่อไป ผู้ป่วยโบนักร้องและประชาชนที่เข้าร่วมในการเต้นรำ Andai มักสวมเสื้อผ้าธรรมดาและไม่มีข้อกำหนดที่เข้มงวดเกี่ยวกับเสื้อผ้า พิธีกรรม Andai แบบดั้งเดิมส่วนใหญ่ใช้เพลาหัก ผ้าพันคอผ้าไหมเป็นสีขาวและสีน้ำเงินและมุมทั้งสี่ถูกปกคลุมไปด้วยธัญพืชเช่นลูกเดือย เฮเซลนัท ข้าวฟ่างและข้าวสีเหลือง บ้านที่ล้อมรอบด้วยเครื่องจักสานและฟางใน Baifangfu ได้รับการตกแต่งด้วยด้ายไหมหลากสีปกคลุมด้วยดอกไม้และในที่สุดบ้านก็ถูกปกคลุมด้วยกระดาษสีขาวตาข่ายยืนขึ้นจากเสาที่อยู่ตรงกลางของเว็บไซต์ บ้านกำแพงสีขาวทำในลักษณะเดียวกับบ้านบ้านสีขาว แต่คลุมด้วยกระดาษตัดผู้หญิงที่จับมือกันเป็นแถว ตัวตายตัวแทนทำจากเครื่องจักสาน ฟาง และหญ้าแห้ง คนหญ้าสูง อ้วน ผอม คล้ายกับผู้ป่วย สวมหน้ากากกระดาษ สวมเสื้อผ้าและรองเท้าของผู้ป่วย คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ คนที่ทำจากกระดาษ นอกจากนี้นักร้อง Andai ถือแส้ระฆังยาวประมาณสองฟุตด้วยริบบิ้นสีระฆังทองแดงสองตัวและกระจกสีบรอนซ์และโบกเป็นเสียงที่คมชัด โบส่วนใหญ่เป็นกระจกสีบรอนซ์ที่มีกระจกสีบรอนซ์เก้าถึงสิบสามด้านจากเล็กไปใหญ่กลองด้านเดียวทำจากวงแหวนเหล็กปกคลุมด้วยหนังวัวมันมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 30 ซม และด้ามจับกลองประมาณ 10 ซม อุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านี้ช่วยนักร้องและการแสดงของโบ

ภาพประกอบ 27 กลอง อุปกรณ์การเต้นรำอันไตมองโก
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

เนื่องจากการพัฒนาของยุคปัจจุบันการแสดงของการเต้นรำ Andai แบบดั้งเดิมนั้นหายาก และอุปกรณ์ประกอบฉากแบบดั้งเดิมเหล่านั้นก็ยากที่จะมองเห็น ในปัจจุบันมีการพัฒนาและสอดคล้องกับสุนทรียภาพของสาธารณชนและเหมาะสำหรับการแสดงบนเวทีของการเต้นรำ Andai อุปกรณ์ประกอบฉากของ Andai ได้พัฒนาจากแส้ระฆังก่อนหน้านี้ผ้าเช็ดตัวและกระโปรงเป็นผ้าพันคอผ้าไหมสีแดงซึ่งตอนนี้ได้พัฒนาเป็นสีเหลืองสีเขียวและสีชมพู การเต้นรำ Andai กลายเป็นรูปแบบความบันเทิงที่ผู้คนชื่นชอบ

ภาพประกอบ 28 ผ้า อุปกรณ์การเต้นรำอันไตมองโก
ที่มา : ผู้วิจัย,2566

5. ลักษณะการร้องเพลงของการเต้นรำ Andai

ในฐานะที่เป็นศิลปะพื้นบ้านอันล้ำค่าการเต้นรำของ Andai นั้นอุดมไปด้วยเนื้อเพลงของเขาส่วนที่สำคัญนั้นถูกสร้างขึ้นโดยนักร้องและมวลชนมันแตกต่างกันไปตามเวลาเพราะสิ่งต่าง ๆ จากสถานที่และจากคนสู่คนสัมผัสกับฉากและร้องเพลงด้วยการสร้าง เนื้อเพลง Andai แบบดั้งเดิมนั้นมีศิลปะมากกว่าอุดมการณ์และบทกวีของมองโกเลียก็มีข้อกำหนดที่ไม่เหมือนใครในจังหวะเช่นข้อกำหนดที่เข้มงวดสำหรับสัมผัสและสัมผัสหางจำนวนสำเนียงในแต่ละบรรทัดนั้นเท่ากัน ในฐานะที่เป็นนักร้องของ Andai มันมีจุดพิเศษของตัวเองมันควรจะเหมาะสำหรับการร้องเพลงของเพลง Andai และปรับให้เข้ากับการเคลื่อนไหวของการเต้นรำ Andai ในฐานะที่เป็นนักร้องของ Andai จินตนาการนั้นอุดมสมบูรณ์และโรแมนติกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดเกินจริงความกล้าหาญความสดใสและการติดเชื้อ อีกหนึ่งคุณสมบัติที่โดดเด่นของการร้องเพลงในฐานะนักร้องของ Andai คือการใช้เทคนิคของ Bi He Xing อย่างแยบยลเป็นอัตราส่วนของเทคนิคทางศิลปะคือการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่เรียกว่า He Xing คือการยืมสิ่งต่าง ๆ และทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ที่ร้องเพลงด้านล่างซึ่งจะทำให้นักร้องมีความชัดเจนสดใสเฉพาะเจาะจงและติดเชื้อมากขึ้น

6 ลักษณะโอกาสของการเต้นรำ Andai

การเต้นรำ Andai กินเวลานานกว่า 40 วันองค์กรและขนาดของมันมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนและมีผู้เข้าร่วมจำนวนมากมันเป็นเพลงพื้นบ้านและการเต้นรำจีนที่ดีที่สุด ในฤดูเก็บเกี่ยวฤดูใบไม้ร่วงผู้คนสามารถกระโดดได้ตั้งแต่เย็นจนถึงรุ่งเช้า เจ็ดวันหรือยี่สิบเอ็ดวันติดต่อกันนานถึงสี่สิบเก้าวัน จำนวนนักเต้นไม่แน่นอนอย่างน้อยหนึ่งโหลถึงหลายร้อยคน

2.2 ภาพตัวแทนนาฏกรรม Andai มองโกเลีย

1 ภาพตัวแทนมองโกที่สะท้อนผ่านการเต้นรำอันได

1.1 ภาพตัวแทนบริบทพื้นที่

ต้นกำเนิดและวิวัฒนาการของการเต้นรำ Andai ตลอดทาง สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของทุ่งหญ้ามองโกเลียตลอดเวลา ในยุคแรก ๆ เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่เอื้ออำนวย ทุกคนจึงยืนอยู่บนทุ่งหญ้าโล่ง ๆ และเต้นเพื่อขับไล่สิ่งชั่วร้ายของ Andai มีสถานที่เพียงพอสำหรับทุกคนที่จะเข้าร่วมในการเต้นรำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประเทศมองโกเลียในสมัยนั้นมีประชากรเบาบาง แม้จะมีสภาพที่ไม่เอื้ออำนวย แต่ทุ่งหญ้ากว้างพอที่จะทำให้นักเต้นไม่ถูกจำกัด ในการเต้น ทุกคนรวมตัวกันในการเต้นรำเพื่อสวดภาวนาให้ผู้ป่วยและขับเคลื่อนบรรยากาศสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความมีน้ำใจและความสามัคคีของชาวมองโกเลียเมื่อพวกเขาต้องการความช่วยเหลือพวกเขาจะมาช่วย

การเคลื่อนไหวของการเต้นรำ Andai มีเท้า กระโปรงตะขอเช่นเดียวกับความเร็วของจังหวะแสงหนักช้าการแสดงออกของจังหวะเร่งด่วน เห็นได้ชัดว่าฉันใช้เท้าของฉันเพื่อก้าวไปสู่การเหยียบที่ทรงพลัง สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของเสื้อผ้ามองโกเลีย สภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาของมองโกเลียมักจะมีความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่างเช้าและเย็น พวกเขาจะต้องสวมเสื้อผ้าที่หนักจะทำให้การเต้นที่ก้าวหนักมากในช่วงบ่ายถ้าอุณหภูมิสูงขึ้นและพวกเขาจะเอาเสื้อผ้าที่ห้อยลงบนเอวของพวกเขา

ดังนั้นในมองโกเลียหลายประเภทลมใหญ่เดินซ้ายขวาและนั่นคือเหตุผลที่มันยังเป็นหนึ่งในลักษณะของคนมองโกเลีย

ภาพประกอบ 29 แฟชั่นมองโกที่สะท้อนอัตลักษณ์ภาพแทนบริบท

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.2 หน้าที่ของการเต้นรำอันไดมองโกเลีย

การเต้นรำ Andai มองโกเลียไม่ได้เป็นเพียงการเต้นรำพิธีกรรมที่ใช้ในการปัดเป่าความชั่วร้าย แต่ยังมักใช้ในการเต้นรำ Andai ในชีวิตและการทำงานนอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่ามันมีฟังก์ชั่นที่แตกต่างกันฟังก์ชั่นเหล่านี้ของการเต้นรำ Andai ยังสามารถเห็นความเชื่อของชาวมองโกลสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาวิถีชีวิตและอื่น ๆ

1.2.1 การเสียสละ

การเต้นรำ Andai เดิมใช้คาถาหมอผีและใช้วิธีกายสิทธิ์ในการควบคุมความเจ็บป่วยทางจิต สาระสำคัญของมันอยู่ในความบันเทิงของพระเจ้าและการเสียสละของพระเจ้ามันหวังว่าจะ

ช่วยให้ผู้ป่วยกำจัดปัญหาทางจิตวิทยาผ่านการให้พรของพระเจ้าโดยทั่วไปมันแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ชัดเจนของศาสนาพิธีกรรมพิธีกรรมและการเกิดโรค นี่ไม่เพียง แต่เป็นรากเหง้าของการเต้นรำ Andai แบบดั้งเดิมในสังคมมองโกเลียในยุคของความสับสนเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนความต่อเนื่องของการเต้นรำ Andai และสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้มันเป็นฟังก์ชั่นเริ่มต้นและยาวนานที่สุดของศิลปะการเต้นรำ Andai

1.2.2 ความบันเทิง

ด้วยการพัฒนาของพิธีกรรมชาแมน secularization การเต้นรำ Andai ค่อยๆจางหายไปจากการทำงานของการรักษากายสิทธิ์ แทน เนื่องจากการร้องเพลงและการเต้นรำ การมีส่วนร่วมของทุกคน รูปแบบที่อบอุ่นและร่าเริง ฟังก์ชั่นความบันเทิงของมันได้รับการปรับปรุงอย่างมากและกลายเป็นรูปแบบศิลปะการเต้นรำพื้นบ้านที่สำคัญสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและความบันเทิงของผู้คน เช่น horqin ทุ่งหญ้ามองโกเลียมวลชนในการทำงานมากกว่าผู้สูงอายุเยาวชนเด็กจะแสดง andai ทันควันเต้นกระโดดได้เร็วขึ้นและเร็วขึ้นและตื่นเต้นมากขึ้นซึ่งจะทำให้บางเพลงที่ติดหูร้องเพลงสรรเสริญชีวิตและร้องเพลงฮีโร่

1.2.3 ภาพแทนวิถีชีวิต

การเต้นรำ Andai มีทักษะการเคลื่อนไหวมากมายและในกระบวนการของการแสดงอย่างกะทันหันและการเต้นรำอย่างรวดเร็วมันเป็นเรื่องง่ายมากที่จะนำการออกกำลังกายจำนวนมาก นอกจากนี้การแสดงการเต้นรำ Andai ยังมาพร้อมกับการร้องเพลงแบบสุ่มแสดงความคิดทางอารมณ์ส่วนบุคคลและผ่อนคลายร่างกายและจิตใจ สิ่งนี้จะค่อยๆเน้นคุณค่าการทำงานของการออกกำลังกายในปัจจุบันชาวมองโกเลียบางคนในพื้นที่ Horqin ของมองโกเลียแสดงการเต้นรำ Andai นอกเหนือจากความหวังในการพักผ่อนหย่อนใจและความบันเทิงพวกเขายังหวังที่จะออกกำลังกายร่างกายของพวกเขาผ่อนคลายร่างกายและจิตใจและแสดงอารมณ์ของพวกเขาซึ่งจะช่วยปรับปรุงสมรรถภาพทางกาย

1.2.4 พัฒนาประสิทธิภาพของศิลปิน

ในฐานะที่เป็นรูปแบบศิลปะที่สร้างขึ้นโดยชาวมองโกเลียการเต้นรำ Andai มีสไตล์ประจำชาติที่เป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น เป็นเวลาหลายร้อยปีที่มันแสดงให้เห็นถึงพลังทางศิลปะที่แข็งแกร่งไม่เพียง แต่ในหมู่ชาวมองโกเลียเท่านั้น แต่ยังมีการแพร่กระจายอย่างกว้างขวางและเป็นที่รักของชาวฮั่นและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ตลอดการพัฒนาของ Andai การเต้นรำ Andai ดั้งเดิมเป็นการเต้นรำแบบกลุ่มที่มีจุดประสงค์ในทางปฏิบัติและต่อมาพัฒนาเป็นกิจกรรมความบันเทิงด้วยตนเอง วันนี้ผ่านการเต้นของศิลปินในการเก็บรวบรวมการจัดระเบียบการจัดระเบียบและควบคุมได้พัฒนาเป็นประเทศที่มีลักษณะการเคลื่อนไหวที่สวยงามและหยาบและหนาขยายเพลงที่มีสีสันและมีเก้าโกรธและมีความสุขสดใสและมีความเศร้าเช่นดึงฉากอบอุ่นและงดงามของศิลปะการแสดง จากรูปแบบของการแสดงมันสามารถแบ่งออกเป็นเวที สี่เหลี่ยม ตอนเย็นต้อนรับแขก ฯลฯ รูปแบบของการแสดงมีความหลากหลายไม่ จำกัด โดยจำนวนของสถานที่จัดงานและมีการปรับตัวที่แข็งแกร่งและฟังก์ชั่นการแสดงศิลปะ

ภาพประกอบ 30 เด็ก ๆ มองโกเต้นรำอันไต

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.3 เสริงสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ในสังคมสมัยใหม่การสื่อสารได้กลายเป็นประเด็นสำคัญของกิจกรรมทางสังคมไม่เพียง แต่ความต้องการทางด้านจิตใจและจิตวิญญาณของผู้คนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความจำเป็นในการส่งเสริมสุขภาพที่ดีและส่งเสริมวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีผู้คนแก้ปัญหาทางสังคมมากมายผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กิจกรรมต่าง ๆ เช่นการแสดงและการฝึกซ้อมของการเต้นรำ Andai สร้างโอกาสให้ผู้คนมีปฏิสัมพันธ์ สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ผู้คนสื่อสารกันทางอารมณ์ การแสดงและการปฏิบัติของสิงโต Andai นั้นอยู่ในรูปแบบของการรวมกลุ่ม การเคลื่อนไหวของถั่ว การทออากาศเป็นและกรุณาและอบอุ่นและวิธีการที่เป็นจริงของมันคือการดำเนินการในรูปแบบของความต้องการหลายวัตถุประสงค์ของผู้เข้าร่วมและกิจกรรมกลุ่มที่มีการจัดระเบียบภายใต้กฎและจริยธรรมบางอย่างซึ่งทำให้เกิดการเชื่อมต่อแบบอินทรีย์ระหว่างผู้คน ในทางปฏิบัติการสอนและการเรียนรู้ร่วมกันสื่อสารอารมณ์ของผู้คนและเสริมสร้างชีวิตทางสังคมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนมิตรภาพที่ดีขึ้นและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี ผู้คนกำลังแสดงหรือแข่งขัน การแสดงการร่วมมือร่วมใจกันอย่างพร้อมเพรียงกัน ทั้งการกระโจนเข้าสู่บรรยากาศ และการปลูกฝังจิตวิญญาณแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และการร่วมมือร่วมใจกันของผู้คน ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างผู้คน ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่กลมกลืนและการพัฒนาสุขภาพที่ดีระหว่างบุคคล บุคคลและกลุ่มบุคคล กลุ่มบุคคลและสังคม และสังคมโดยรวม อันจะเป็นการยกระดับอารยธรรมของสังคมโดยรวม

ภาพประกอบ 31 ระบำอันไตในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลิกภาพ

ที่มา : ผู้วิจัย,2566

1.4 ส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมพิเศษของชีวิตสังคมมนุษย์ด้วยการปฏิรูประบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องของจีนและการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งคลื่นของเศรษฐกิจวันหยุดได้นำช่วงเวลาใหม่ของการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชาติ ศิลปะอันไดที่มีสีสันของวัฒนธรรมดั้งเดิมของมองโกเลียเป็นสินทรัพย์ที่มีค่า มันไม่เพียงแต่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เข้าชมที่แปลกและนวัตกรรมวัฒนธรรมจิตแสวงหาและมีความบันเทิงและความบันเทิงและการมีส่วนร่วมและฟิตเนสและจะช่วยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการสร้างและละลายความปรารถนาของมนุษย์และเพิ่มประสิทธิภาพของการท่องเที่ยวและการสร้างแบรนด์ที่มีมากขึ้นของการท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้จึงเป็นทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่สำคัญมากซึ่งควรค่าแก่การพัฒนาและการใช้ประโยชน์ของเรา ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาติโครงการและการท่องเที่ยวกำลังใกล้เข้ามามากขึ้นมันมีบทบาทที่ดีมากในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค ในปัจจุบันในเมือง Tongliao เราได้เสนอแนวคิดใหม่ของการปลูกฝังศิลปะ Andai โดยมีเป้าหมายในการสร้างแบรนด์ศิลปะ Andai และเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเน้นถึงข้อดีของวัฒนธรรมและศิลปะ Andai เช่น การจัดเทศกาลศิลปะอันได และการประชุมนาดัม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบูรณา

การการท่องเที่ยว นิเวศวิทยา การจัดนิทรรศการทางวัฒนธรรม และเศรษฐกิจและการค้า แสดงให้เห็นถึงแหล่งมรดกที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองทงเหลียว ศิลปะชาติพันธุ์ การเต้นรำอันไดขนบธรรมเนียมประเพณีทางชาติพันธุ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีในภูมิภาค และมรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง ซึ่งเป็นปัจจัยภายในของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ให้ผู้คนจำนวนมากรู้จักเราใน Tongliao สนับสนุนและมีส่วนร่วมในการก่อสร้างทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเสริมสร้างความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนและเสริมสร้างมิตรภาพ การใช้ศิลปะอันไดเป็นผู้ให้บริการในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับอุดมศึกษาใช้พลังทางวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มอำนาจทางเศรษฐกิจเปลี่ยนข้อได้เปรียบของทรัพยากรทางวัฒนธรรมและศิลปะแห่งชาติให้เป็นอุตสาหกรรม Unu ความได้เปรียบทางการตลาดและความได้เปรียบทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการพัฒนาและปรับปรุงเศรษฐกิจสังคมของเมืองตงเหลียวนี่คือไฮไลท์ของศิลปะอันได

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1.สรุป

ตั้งแต่ปี 1950 และ 1960 Andai ได้กลายเป็นนามบัตรทางวัฒนธรรมบนทุ่งหญ้า Horqin และเป็นแบรนด์ในศิลปะการเต้นรำมองโกเลียมันเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับจากผู้คนทุกเชื้อชาติ เกี่ยวกับความก้าวหน้าอันยิ่งใหญ่ของ Andai ในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้สามารถสรุปได้โดยทั่วไป

ในปี 1956 Zhelimu League Kulun Banner ประสบความสำเร็จในการเป็นเจ้าภาพการประชุมมือสมัครเล่นครั้งแรก ในปี 1960 ฉากวัฒนธรรมเขตปกครองตนเองมองโกเลียในจัดขึ้นที่ Kulun Banner และผู้คนหลายพันคนไม่เคยมีมาก่อน ในปี 1996 ธง Kulun ได้รับการขนานนามว่าเป็นบ้านเกิดของ Andai ในประเทศจีนโดยกระทรวงวัฒนธรรม ในปี คศ 2006 อันไดได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ชุดแรก ในปัจจุบัน แม้ว่าผู้คนยังคงมีมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับแหล่งที่มาและการไหลของ Andai แต่สิ่งหนึ่งที่ควรจะแน่ใจว่า นี้เป็นหนึ่งในบ้านเกิดของ Andai ธง Kulun มีบทบาทสำคัญในการสืบทอดของ Andai ทั้งในช่วงก่อนและหลังราชวงศ์ชิง และการคุ้มครองและการพัฒนาของ Andai หลังจากการสถาปนาประเทศจีนใหม่ กล่าวอีกนัยหนึ่งถ้าไม่มี ธง Kulun ในประวัติศาสตร์ดินที่เหมาะสำหรับศิลปะหมอผีและศิลปะ Andai หลังจากการก่อตั้งประเทศจีนใหม่หากไม่มีการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของประชาชน Kulunqi หากไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาลในทุกระดับในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาและมีมาตรการป้องกันและมรดกที่มีประสิทธิภาพจะไม่มี Andai ในวันนี้ อิจิ อันได อิน เดอะ พื้นบ้าน

หลังจากการสถาปนาประเทศจีนใหม่ อันไดได้เปลี่ยนโปรแกรมการแสดงที่มีเนื้อหาที่ไม่ดีต่อสุขภาพมากมายในประวัติศาสตร์ และกลายเป็นศิลปะพื้นบ้านรูปแบบหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอภิบาลชนบทอันกว้างใหญ่ โดยมีศิลปินพื้นบ้านเป็นแกนหลัก และมีผู้คนจำนวนมากเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้น ด้วยรสชาติท้องถิ่นที่เข้มข้น และแสดงความคิดและความรู้สึกของตนได้อย่างไร้ความยับยั้งชั่งใจ หากภูมิปัญญาอยู่ในพื้นบ้านและการสร้างอยู่ในพื้นบ้านมานานหลายทศวรรษผู้คนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ในมองโกเลียในได้ดำเนินการป้องกันตนเองฟื้นฟูพัฒนาตนเองและพัฒนาตนเองให้กับ

Andai ตามความต้องการที่แตกต่างกันของความบันเทิงการเพาะกายและการออกกำลังกาย เป็นที่น่ายกย่องอย่างยิ่งว่าพวกเขาได้เล่นและสร้างการแสดงออกและเทคนิคการแสดงออกของ Andai ก่อนหน้านี้ตามความต้องการของตนเองและไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อการแสดงออกของความงามใหม่ของ Andai แบบดั้งเดิมด้วยทัศนคติใหม่ สิ่งนี้ยืนยันว่า **การพัฒนาอย่างยั่งยืนของศิลปะพื้นบ้านทุกประเภทคือความเป็นเอกภาพที่ขัดแย้งกันของวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แท้จริงและจะมีกระบวนการวิวัฒนาการของการสะสมอย่างค่อยเป็นค่อยไปและ sublation อย่างต่อเนื่อง** กระบวนการนี้ไม่คงที่หรือแยกส่วนและจะมีพื้นฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงของตัวเองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และกฎหมายของการสืบทอดและการคุ้มครอง เพื่อให้แน่ใจว่าอันไดแบบดั้งเดิมจึงไม่ถูกทำลายในประวัติศาสตร์อันยาวนานหนึ่งในเหตุผลที่สำคัญที่สุดคือมันเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการผลิตชีวิตและความตั้งใจด้านสุนทรียภาพของคนทำงานมันเป็นวัฏจักรที่อ่อนโยนนี้ที่ส่งการบำรุงทางศิลปะอย่างต่อเนื่องสำหรับอันไดจากชาวบ้านสู่เวที

เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีตนักเขียนวรรณกรรมและศิลปะหลายคนประสบความสำเร็จอย่างน่าทึ่งในการสำรวจการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางศิลปะของชาติ แต่ในขณะเดียวกันเราก็อดไม่ได้ที่จะใส่ใจกับความเป็นจริงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในชีวิตวัตถุและชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้คนนับตั้งแต่เข้าสู่สังคมสมัยใหม่ซึ่งนำไปสู่ศิลปะที่ฝังรากอยู่ในพื้นบ้านมากมายรวมถึง Andai ในบริบททางวัฒนธรรมที่มอร์ฟิซึ่มส์และความแตกต่างอยู่ร่วมกันค่อยๆสูญเสียความได้เปรียบของการครอบครองที่ดินเป็นครั้งแรกในปีที่ผ่านมาและแม้กระทั่งในภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก การเผชิญหน้ากับความเป็นจริงนี้การยอมรับวิกฤติครั้งนี้และการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างรูปแบบดั้งเดิมและชีวิตจริงจากมุมมองของภาคปฏิบัติเป็นทัศนคติที่แสวงหาความจริงจากข้อเท็จจริง

2.อภิปรายผล

การดำรงอยู่ตามวัตถุประสงค์ของข้อเท็จจริงข้างต้นและการเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ของความขัดแย้งนั้นเกิดจากหลายสาเหตุ จากการวิเคราะห์พื้นฐาน ผู้วิจัยมองว่า มันเป็นเพียงสองเหตุผล **ประการที่ 1 ในการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาทางธรรมชาติ ความเป็นเมืองของสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาของมนุษย์ การบรรจบกันของโครงสร้างทางจิตวิทยาค่านิยมและพฤติกรรมของวัฒนธรรมแห่งชาติ การเจือจาง**

ของประเพณีดั้งเดิม ฯลฯ ส่งผลให้หลายรูปแบบในประวัติศาสตร์และการผลิตแบบดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเทศกาลแบบดั้งเดิมและประเพณีความเชื่อได้กลายเป็นเจือจางหรือหายไป ทำให้ได้ตำแหน่งในเขตการผลิตด้วยความช่วยเหลือของชีวิตและประเพณีความเชื่อที่แสดงออกถึงความรู้สึกที่เฉพาะเจาะจงและจะเต้นพื้นบ้านจำนวนมาก และค่อยๆสูญเสียพื้นฐานของการอยู่รอด **ประการที่ 2 ในความหลากหลายของศิลปะสมัยใหม่ที่หลากหลายมากขึ้นภายใต้สถานการณ์การแข่งขันที่รุนแรงรวมทั้งประเทศรวมทั้งเยาวชนที่เคยได้ไม่ตรงกับรูปแบบการแสดงให้กับศิลปะแบบดั้งเดิมในการดูดซับความหลากหลายของศิลปะสมัยใหม่บนพื้นฐานขององค์ประกอบที่หลากหลายมากขึ้น เป็นที่น่ายินดีว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมารัฐบาลท้องถิ่นหน่วยงานด้านวัฒนธรรมทุกระดับและประชาชนในวงกว้างได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มากขึ้นเรื่อย ๆ และพยายามอย่างดีที่สุดที่จะใช้มาตรการที่เป็นรูปธรรมของการสืบทอดสถานะที่มีชีวิตและการปกป้องแบบปกติซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการรับรองการพัฒนาที่ยั่งยืนของ Andai** เอ้อ อันได อยู่บนเวที

เป็นเวลากว่าครึ่งศตวรรษที่เส้นทางการเติบโตและการพัฒนาของ Andai ได้ประสบกับการเปลี่ยนแปลงจากศาสนาเป็นประเพณีพื้นบ้าน ในรูปแบบมันเปลี่ยนจากเพลงเป็นการเต้นรำ สร้างปฏิสัมพันธ์สองทางระหว่างชาวบ้านและเวทีบนพื้นฐานของระบบนิเวศดั้งเดิม ภายใต้แรงบันดาลใจของจิตวิญญาณแห่งกาลเวลาได้มีการสร้างจังหวะการเต้นรำที่หลากหลาย ในขณะเดียวกันนักออกแบบท่าเต้นบางคนได้สร้างผลงานที่มีบทบาทนำในขั้นตอนทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่นนักเต้นรุ่นเก่านิยมการเต้นรำเชิงนิเวศดั้งเดิมของ Andai หลังจากการขุดและบูรณาการ Batu นักออกแบบท่าเต้นชาวมองโกเลียตอนปลายใช้การเคลื่อนไหวแบบดั้งเดิมของ Andai เป็นองค์ประกอบพื้นฐานและใช้เทคนิคการออกแบบท่าเต้นของการเต้นรำสมัยใหม่อย่างกล้าหาญเพื่อสร้าง Fired Youth ที่สดชื่นในเวลานั้น ละครเรื่องแรกของมองโกเลีย ตำนาน การเกิดของแอนได เมื่อเร็วๆนี้โดย tongliao ชาติพันธุ์ นักออกแบบท่าเต้นหลายรุ่นที่ขุดลึกลงไปในมรดกบนพื้นฐานของการเต้นกับหมอผีจะบางหรือประเพณีพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องและมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่หลากหลายขององค์ประกอบของศิลปะที่ผสมผสานกับเช่น แอนเดอดาไม้ แอนเดอทาลลินน์ทูเดอกาลา แอนเดอโบราณ และงานอื่นๆใน สิ่งที่น่ายกย่องเป็นพิเศษคือ ในเทศกาลวัฒนธรรมทุ่งหญ้าครั้งที่ 8 ในมองโกเลียในปี 2554 ในฐานะที่เป็นหนึ่งในรายการที่แสดงแสงหลากสีของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ Amdai ผ่านการตรวจสอบเบาะแสและการตีความศิลปะ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงความหมายของมันในการชื่นชม ก่อให้เกิดผลกระทบที่แข็งแกร่ง ดังนั้น การรับรู้ใหม่นี้เพื่อปกป้องมรดกทาง

วัฒนธรรมของชาติ การสำรวจและนวัตกรรมของการเต้นรำกับเวลาใน Andai ด้วยวิธีคิดที่ทันสมัยและมุมมองศิลปะที่ทันสมัย ไม่ต้องสงสัยวางสไตล์ที่โดดเด่นสำหรับการขยายตัวของรูปแบบและเนื้อหาของ Andai ลึก

ประวัติศาสตร์เป็นเหมือนช่องว่างสีขาว บางครั้งผู้คนมักจะค่อยๆจางหายไปหรือลืมเกี่ยวกับอดีตของการเต้นรำแบบดั้งเดิมมากมายเมื่อเวลาผ่านไป แต่จากมุมมองของโลกอาชีพศิลปะจะเป็นการแข่งขันถ่ายทอดที่ไม่เคยหยุดนิ่งจุดสิ้นสุดของรุ่นก่อนคือจุดเริ่มต้นของคนรุ่นต่อไปในอนาคต ความสำเร็จของ Andai ในอดีตก็เป็นพื้นฐานสำหรับความพยายามของเราในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในอนาคต ถ้าเมื่อวานเป็นประวัติศาสตร์ของวันนี้ พรุ่งนี้คืออนาคตของวันนี้แล้วแอนรุ่นนี้ไม่นับประวัติสั้นๆสำหรับการใดๆที่สนใจในการพัฒนาอาชีพของการเต้นรำแห่งชาติสำหรับผู้ที่มีการสำรวจอย่างต่อเนื่องในรูปแบบของภายนอกภายในที่สะท้อนให้เห็นถึงความหมายของศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้จากการตีความของแอนรุ่น 2 มาตรฐาน

3.ข้อเสนอแนะ

1.สร้างกลไกกลการป้องกัน

บรรพบุรุษชาวมองโกเลียได้ทิ้งมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ไว้มากมายในกระบวนการทางประวัติศาสตร์ ทุกวันนี้ผู้คนตระหนักถึงความสำคัญของการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มากขึ้นเรื่อย ๆ และได้รับผลลัพธ์มากมาย อย่างไรก็ตามมีปัญหาเช่นการคุ้มครองสิทธิผู้สืบ ทอด การสนับสนุนทางการเงินและการฝึกอบรมบุคลากรในการคุ้มครองการเต้นรำมองโกเลียอันไดฉันคิดว่ากฎการคุ้มครองพิเศษสามารถกำหนดได้สำหรับข้อเสนอการคุ้มครองการเต้นรำ Andai

1.1 สะท้อนให้เห็นถึงกลไกการคุ้มครองสิทธิของผู้สืบทอดรูปแบบการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาสามารถนำไปใช้กับการเต้นรำมองโกเลียอันไดซึ่งส่วนใหญ่รวมถึงการคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิ์ในเครื่องหมายการค้า หนึ่งในวัตถุที่เป็นลิขสิทธิ์ในงานที่เฉพาะเจาะจงรวมถึงการเขียนงานงานปากเปล่าเพลงละครเพลงเต้นศิลปะภาพถ่ายภาพยนตร์ การเต้นรำ Andai เป็นงานเต้นรำที่ตรงตามข้อกำหนดของวัตถุ ประการที่สองเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายทางการค้าที่แยกความแตกต่างระหว่างแหล่งสินค้าและบริการที่แตกต่างกันประกอบด้วยข้อความกราฟิกตัวอักษรตัวเลขโลโก้ 3 มิติการผสมสีเสียงหรือการรวมกันขององค์ประกอบข้างต้น การคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายการค้านั้น

แตกต่างจากการคุ้มครองลิขสิทธิ์และจะต้องได้รับการคุ้มครองหลังจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งใช้การเต้นรำมองโกเลียอันไดเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้างสัญลักษณ์ทางการค้าที่ไม่เหมือนใคร หากทายาทของการเต้นรำ Andai มองโกเลียรวมการเรียนการสอนการเต้นรำ Andai ผลิตภัณฑ์เสียงและวิดีโอองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเป็นหนึ่งในการพัฒนาอุตสาหกรรมครอบคลุมการขายผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อให้องค์ประกอบที่ไม่ซ้ำกันของการเคลื่อนไหวหรือรูปแบบการเต้นรำ Andai กลายเป็นโลโก้เชิงพาณิชย์สิทธิของมันได้รับการคุ้มครองตามธรรมชาติ

1.2 เสริมสร้างการสร้างทีมงานที่มีความสามารถ ประการแรกขึ้นอยู่กับดินที่อุดมสมบูรณ์ของวัฒนธรรมแห่งชาติวัตถุฝึกอบรมที่เลือกส่วนใหญ่เป็นคนหนุ่มสาวมองโกเลียดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำงานที่ดีในการประชาสัมพันธ์และการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษามองโกเลียมองโกเลียและ Andai สามารถออกแบบหลักสูตรการเต้นรำ หรือใช้แรงจูงใจให้นักเรียนมองโกเลียเรียนรู้และสืบทอดการเต้นรำของ Andai หากคุณสามารถฝึกฝนศิลปะการเต้นรำของ Andai คุณสามารถเพิ่มคะแนนในการสอบเข้า ประการที่สองส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มการแสดงการเต้นรำ Andai ต่างๆ ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานและบุคคลเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่นการวิจัยการแลกเปลี่ยนและการแสดงของการเต้นรำ Andai ตามกฎหมาย นอกจากนี้เราควรยกย่องรางวัลและรางวัลในอีกด้านหนึ่งเราควรยกย่องผู้ที่ได้รับรางวัลผู้สืบทอดที่แตกต่างกันสำหรับการทำงานที่ดีขึ้นและให้ชื่อกิตติมศักดิ์ ในอีกทางหนึ่งมันเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมการศึกษาของผู้สืบทอดกึ่งของการเต้นรำ Andai และในเวลาเดียวกันก็สามารถกระตุ้นให้คนรุ่นใหม่ที่จะเรียนรู้และสืบทอดความกระตือรือร้นของการเต้นรำ Andai วัฒนธรรมที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นและจะต้องประสบความสำเร็จ

1.3 ชี้แจงขอบเขตของการบริหารจัดการเสริมสร้างความเป็นผู้นำและรวมเข้ากับการวางแผนรัฐบาลมณฑล Yumeng ควรเสริมสร้างความเป็นผู้นำในการปกป้องการเต้นรำ Andai และรวมไว้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและการวางแผนพัฒนาวัฒนธรรม รัฐบาลควรตระหนักถึงความสำคัญของการปกป้องการเต้นรำของมองโกเลียและยกระดับการทำงานให้สูงที่สุดของนโยบายท้องถิ่น ใช้การป้องกันการเต้นรำของมองโกเลีย Andai อย่างแท้จริงและชี้แจงความรับผิดชอบในการทำงานและอำนาจการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้การรับรองสถาบันเพื่อการป้องกันและพัฒนาการเต้นรำของชาวมองโกลในมองโกเลีย

2. การส่งเสริมการใช้เครือข่าย

ตอนนี้เป็นยุคของข้อมูลขนาดใหญ่การถ่ายทอดสดอีคอมเมิร์ซได้รับความนิยมผู้คนไม่สับสนอีกต่อไปเนื่องจากระยะทางและภูมิภาคมองโกเลียค่อนข้างห่างไกลซึ่งทำให้นักเต้นหลายคนที่รักชนกลุ่มน้อยไม่สามารถไปศึกษาต่อในท้องถิ่นได้ ดังนั้นเราสามารถใช้วิธีต่อไปนี้

2.1 การสอนออนไลน์ผ่านเว็บคาสต์นักเต้นที่มีชื่อเสียงหรือสตูดิโอเต้นรำสามารถลงทะเบียนบัญชีที่เกี่ยวข้องเปิดเว็บคาสต์ดึงดูดนักเต้นให้ดูการเรียนรู้ออนไลน์สดเพื่อให้การเต้นรำ Andai ที่มีลักษณะประจำชาติของพวกเขาสามารถเข้าใจได้โดยผู้คนทั่วโลก

2.2 แอนเดอร์สันเต้นเข้าไปในมหาวิทยาลัยที่รู้จักกันดีแอนเดอร์สันเต้นเข้าไปในมหาวิทยาลัยได้เปิดกิจกรรมส่งเสริมความพยายามแต่ยังไม่ใหญ่มากและสามารถร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อดำเนินการภายใต้สายปกติการแข่งขันเต้นสอนเต้นการแข่งขันโรงเรียนชุมชนให้มากขึ้นโอกาสที่จะได้สัมผัสกับมันมีการเต้นที่สวยงาม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2555). *สื่อเก่า – สื่อใหม่: สัญญะ อัตลักษณ์ อุดมการณ์*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

เกรียงไกร ฮ่องเฮงเส็ง. (2554). *การเมืองเรื่องชาติพันธ์และอัตลักษณ์ของไทยทรงดำ: ศึกษากรณีอำเภอเขาย้อย วัดเพชรบุรี*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คฑาวุธ มาป้อง. (2562). *หมอลำศิลปินภูไท: อัตลักษณ์ชาติพันธุ์นาฏยประดิษฐ์และธุรกิจบันเทิงในกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยม*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จินดา ศรีรัตนสมบุญ. (2553). *เยอรมันมองหญิงไทย: ภาพแทนหญิงไทยในงานเขียนเยอรมันร่วมสมัย.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. (2546). *อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ปุณณรัตน์ พิชญไพบูลย์. (2561). *จิตตวิทยาศิลปะ สุนทรียศาสตร์เชิงประจักษ์* (พิมพ์ครั้ง). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มโน พิสุทธิรัตนานนท์. (2547). *สุนทรียวิจักษณ์ในจิตกรรมไทย*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

รตพร ปัทมเจริญ. (2544). *บทบาทของศาลเจ้าในจีนในการธำรงอัตลักษณ์ชาติพันธุ์: ศึกษากรณีในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา บุญมัธยะ. (2546). *พิธีมะเนากับตัวตนคนกะฉิ่น, ใน อัตลักษณ์ ชาติพันธ์และความเป็นชายชอบ.หน้า 117-172. ในปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี (บรรณาธิการ).* กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

วชิรกรณ์ อาจคุ้มวงษ์. (2552). *ภาพแทนตัวละครและวัฒนธรรมเกอิชาใน เมมัวร์ส์ ออฟ อะ เกอิชา และ เกอิชา, อะ ไลฟ์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญญา เฟื่องฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์: การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด = Identity* (พิมพ์

ครั้ง). กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อาทิตย์ วงศ์อทิติกุล. (2549). *ชาวดอยไร้สัญชาติกับอัตลักษณ์: ศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อาข่า หมู่บ้านพญาไพรเล่ามา จังหวัดเชียงราย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อิศราพร วิจิตร์. (2559). *การสื่อสารอัตลักษณ์ความเป็นบุรีรัมย์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุษณีย์ พ่อบุตรดี. (2557). *การเปลี่ยนแปลงของฟ้อนผู้ไทยในการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Broun Marion. (1976). *The International Cgelopedia of Music and Musicions*. Toronto York: Doald, Mead and Compang.

Carrolt Noel. (2003). *Et. Al. The Oxford Hand Book of Aesthetics.* Oxford University: Press□: UK.

Leach. (1984). *“Primitive Dance,” in The Rainbow Book of American Folk Tales and Legends*. Clevenland: World Publishing.

MGR ONLINE. (2005). Yellow River. Retrieved from 2022-08-06 website: https://mgronline.com/china/detail/9470000104322%0A

Mongush. (1996). MV “Tuvans of Mongolia and China.” *International Journal of Central Asian Studies*, *1*(1996).

Roy. (1999). *The Roy’s Adaptation Model*. Stamford: Appleton & Lange.

Seksanrmutl. (2013). Representation.

Stuart Hall. (1997). *Representation: Cultural representations and signifying practices*. London: SAGE Publications.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง : นาฏกรรมอันไต : ภาพตัวแทนอัตลักษณ์ในบริบทชาติพันธุ์มองโก

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล..... ..อายุ.....
ปี

ศาสนา.....เชื้อชาติ.....อาชีพ..... .....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....บ้าน.....ถนน.....ตำบล..... .....

อำเภอ..... จังหวัด..... .....

สถานะภาพทางครอบครัว

( ) โสด ( ) สมรส ( ) หย่าร้าง

ตอนที่ 2 รูปแบบการแสดงระบำนกยูง

1. ความเป็นมาของนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก

.....
.....
.....
.....

2. องค์ประกอบนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ศึกษาอัตลักษณ์นาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ภาพแทนนาฏกรรมชาติพันธุ์มองโก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ข
ภาพประกอบ

ภาพประกอบ 32 QR Code นาฏกรรมอันไต

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ภาพประกอบ 33 การฝึกซ้อมระบำอัลไต

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ภาพประกอบ 34 ระบำอัลไตรอบกองไฟแบบคลาสสิค

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ภาพประกอบ 35 การฝึกซ้อมระบำอัลไตให้แก่เยาวชน

ที่มา : ผู้วิจัย,2565

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	Ms. Yang Luo
วันเกิด	4 สิงหาคม 2538
สถานที่เกิด	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น มณฑลเจียงซี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น มณฑลเจียงซี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	หอเยาวชนเมืองเจิงเต๋อ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น มณฑลเจียงซี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2560 สาขาวิชาการเต้นรำ Yunnan Normal University
	พ.ศ. 2566 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
	สาขาวิชาศิลปะการแสดง
	คณะศิลปกรรมศาสตร์และวัฒนธรรมศาสตร์
	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม